

ESTUDI HISTÒRIC DE LA FINCA DEL CARRER DE MANACOR, 1 (BARCELONA)

Veclus s.l.
Estudi, gestió i documentació del patrimoni arquitectònic i arqueològic
veclus@veclus.cat

Barcelona, desembre de 2021

Recerca i realització: Francesc Caballé Esteve

SUMARI

1. Consideracions prèvies	2
2. Localització i planejament	3
3. Estat actual	9
4. Evolució històrica	24
4.1. Evolució constructiva sobre plantes i alçats actuals	28
4.2. Sobre els límits de la finca.....	34
5. Conclusions: valoració patrimonial.....	35
6. Apèndix documental.....	37

Per a qualsevol ús de les informacions o imatges fotogràfiques incloses en el present estudi serà necessari citar-ne l'origen i autoria. Les imatges d'arxiu no poden reproduir-se ni publicar-se per a un ús diferent al d'aquest estudi

1. CONSIDERACIONS PRÈVIES

El Departament de Patrimoni Arquitectònic Històric i Artístic de l'Ajuntament de Barcelona va encarregar a Veclus s.l. la realització d'un estudi històrico-arquitectònic de la finca de titularitat municipal situada al carrer Manacor 1 (Districte de Sarrià -Sant Gervasi).

Com a antecedents existia un "Informe sobre la Diagnosi Estructural i Constructiva" realitzat el 2017-2018 per l'arquitecte Lluís Gibernau on es descriuen i analitzen els sistemes constructius de l'edifici i el seu estat.

Les tasques realitzades per Veclus sl han consistit en un treball de camp i l'elaboració d'un reportatge fotogràfic de l'estat actual de la finca –inclòs el jardí- que permetés una valoració patrimonial.

Paral·lelament s'ha realitzat una recerca històrica documental que ha permès datar l'origen de la finca i fer-ne la seva evolució constructiva amb la localització de dos projectes de reforma. Al final del treball s'inclou un apèndix amb les fitxes de tots els documents i la seva reproducció.

L'estudi clou amb unes conclusions i valoració patrimonial.

2. LOCALITZACIÓ I PLANEJAMENT

Aquest estudi se centra en una parcel·la que es troba a la falda del Turó del Putxet, situat al d'El Putxet i El Farró, a l'extrem oriental del Districte de Sarrià-Sant Gervasi.

Font: Punt d'Informació Urbanística de Barcelona.

La finca número 1 del Carrer de Manacor s'emplaça en una parcel·la situada a la falda del Turó del Putxet, al bell mig del barri d'El Putxet i El Farró, prop del límit del Districte de Sarrià-Sant Gervasi amb el Districte de Gràcia. La parcel·la es troba a la bora de l'accés sud al Parc del Turó del Putxet, un espai públic que dona forma al terç nord de l'illa de cases.

El Putxet és un petit puig que s'extén entre els actuals barris de Vallcarca i de Sant Gervasi. Malgrat que es té notícies de l'existència d'un santuari situat en aquell emplaçament des de, com a mínim, el s. XVII, no va ser fins la dècada de 1870 que aquella zona periurbana començà a allotjar les primeres torres o "quintas de recreo" de la burgesia que buscava allunyar-se de la contaminació i els conflictes socials de Barcelona. En aquell moment, el terme municipal de la Vila de Sant Gervasi de

Cassoles estava formada, precisament pels barris del Putxet, de la Bonanova i de Lledó.

Durant dècades –fins i tot després de l'agregació municipal de 1897– va consolidar-se com una zona d'estiueig, nodrida de torres eclecticistes, modernistes i noucentistes. Amb la instauració de nous mitjans de transport com el metro (l'any 1924) i els tramvies es va anar transformant en lloc de residència habitual. A partir de la segona meitat del s. XX moltes de les torres que configuraven el barri van ser substituïdes per blocs de pisos, desenvolupant un urbanisme molt més dens. El barri està dominat pel parc del Turó del Putxet, a l'antiga finca "Torre Espanya" de la família Morató i expropiat per l'Ajuntament l'any 1970.

La zona baixa del barri, coneguda com el Farró, s'estructurava a l'entorn dels carrers de Saragossa i de Vallirana, que van veure trencada la seva continuïtat vers El Putxet a causa de l'obertura –durant la dècada de 1970– de la Ronda del Mig, una barrera urbana que ha vingut mutilant el barri fins els nostres dies.

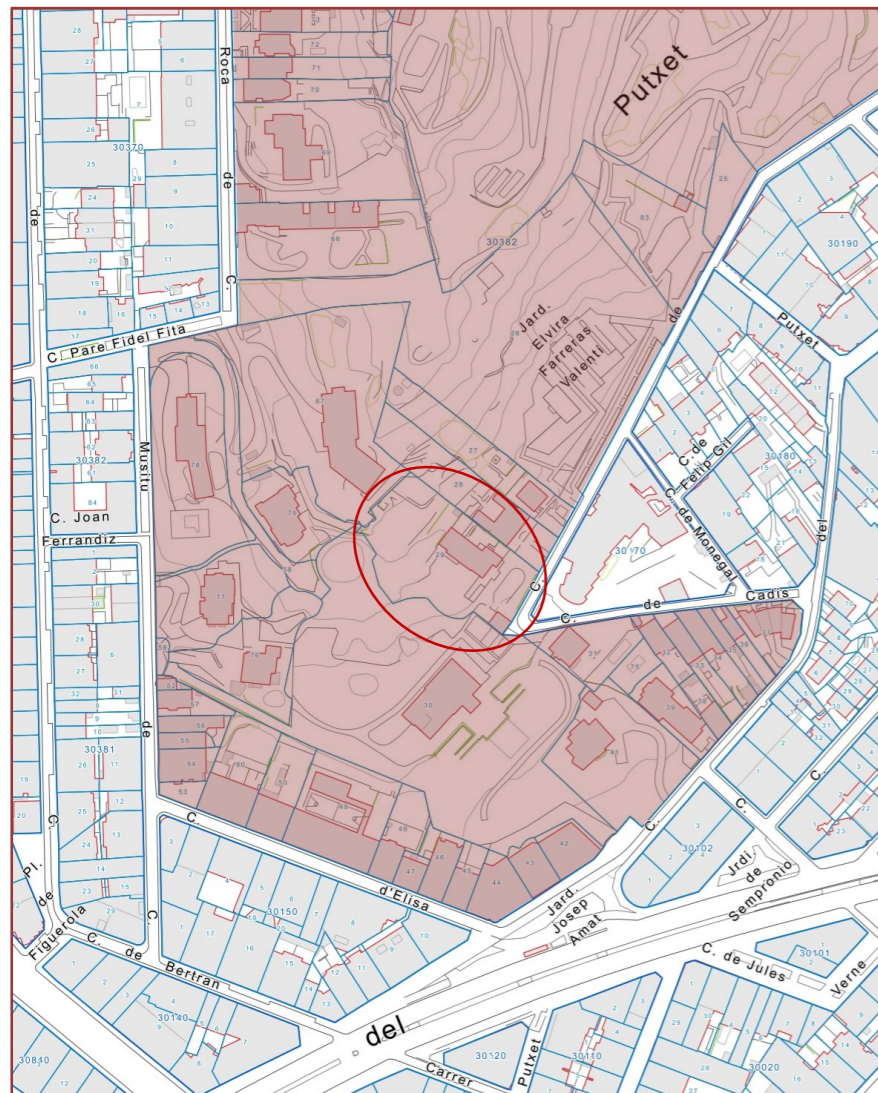

Vista satel·litària del Barri d'El Putxet i El Farró, dominat per l'antiga Torre Espanya, actual Parc del Turó del Putxet.

Font: Carto BCN.

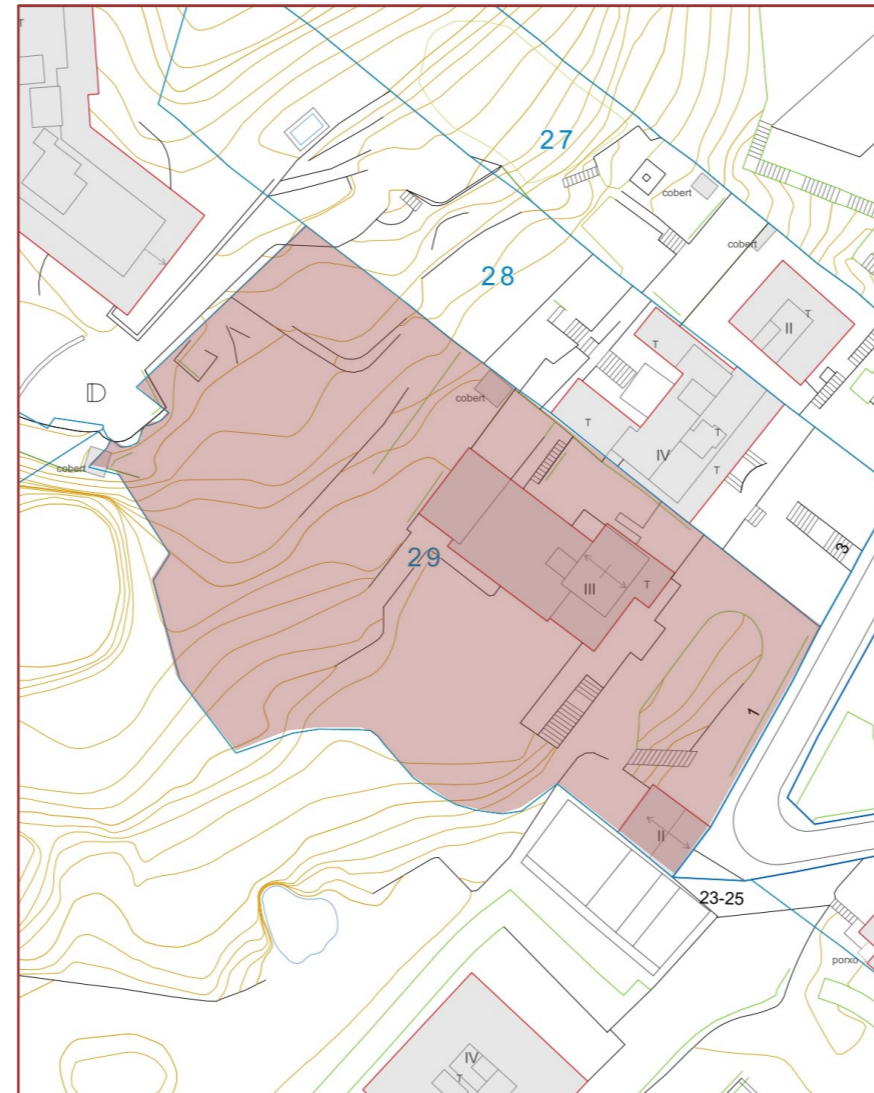
La parcel·la se situa al bell mig d'una de les illes de cases més gran de la ciutat, delimitada al Nord pels carrers de Marmellà, Portolà i Ferran Puig; a l'Oest pels carrers de Manacor i Cadis; al sud pels carrers del Putxet i Elisa; i a l'est pels carrers de Musitu, Fidel Fita i Roca i Batlle. Les seves coordenades UTM-ETRS89 (m): 41.406549, 2.142391.

La finca presenta un perfil irregular i una topografia molt accidentada, en pendent, salvada per murs de contenció i escales. La finca està formada per un gran jardí i per dues edificacions: L'edifici principal és una mansió aïllada amb façanes als quatre vents i edificada en diverses fases, formant un maclatge de volums dissemblants. En termes generals es pot definir com un edifici format per quatre nivells: planta soterrani, planta baixa, planta primera i planta segona (aquesta darrera subdividida per un altell). En els sistemes de coberta hi conviuen terrats plans transitables i teulades de pavelló o de quatre aiguavessos.

L'altre edifici és un annex de planta quadrada, format per dos nivells sota coberta de dos aiguavessos. Segons la documentació parcel·laria i urbanística de la finca tracta de la parcel·la número 029 de l'illa de cases 05 30382. De la mateixa font es desprèn que, segons el Pla General Metropolità, la finca compta amb una qualificació urbanística de "6a" –Parcs i jardins actuals de caràcter local–. Aquesta qualificació suposa els següents condicionants:

- Les edificacions no sobrepassaran l'ocupació del 5% de la superfície del parc en servei en el moment en que es projectin dites edificacions. (Art. 203)
- Sempre que es garanteixi l'assolament de les àrees enjardinades i de repòs. (Art. 203)
- L'Administració municipal o, en el seu cas, la metropolitana, podran expropiar aquests terrenys per sotmetre'ls, en quan a

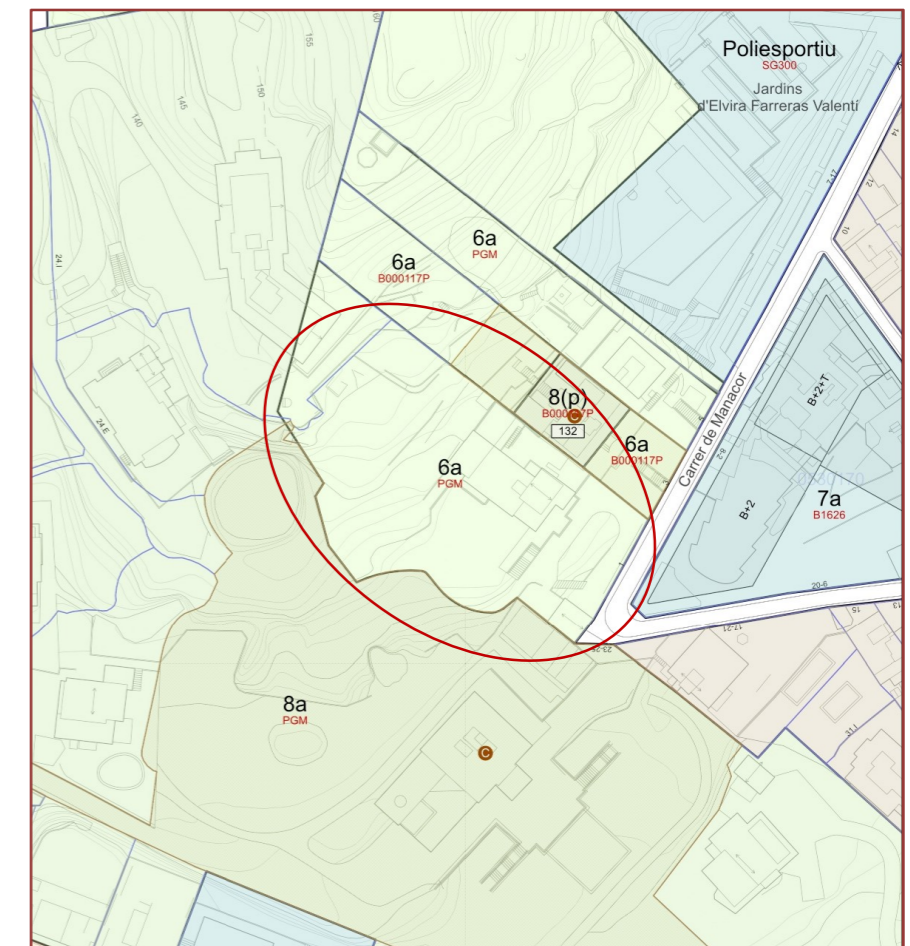

titularitat i destí, al règim del domini públic. (Art. 204)

- Quedaran qualificats en situació urbanística de fora d'ordenació els edificis i les instal·lacions construïdes abans de l'aprovació del PGM i que en virtut de les seves determinacions han de ser objecte d'expropiació, cessió obligatòria i gratuïta dels terrenys o bé enderroc o expropiació dels edificis. (Art. 222.4)
- Als edificis i les instal·lacions en situació de fora d'ordenació no podran ser objecte d'obres de consolidació, augment de volum, modernització o increment del seu valor d'expropiació, però sí les petites reparacions que exigis la higiene, ornat i conservació de l'immoble. De totes maneres, en casos excepcionals podran autoritzar-se obres parcials i circumstancials de consolidació quan no estigués prevista l'expropiació o enderroc de la finca en el període de 15 anys. (Art. 222.5)

Sota aquestes línies, plànols parcel·laris del sector del Putxet on es troben la parcel·la i els edificis que centra l'interès d'aquest document. A mà dreta, plànol urbanístic de la parcel·la.

Font: Punt d'Informació Cartogràfica de Barcelona.

En aquesta pàgina, quatre vistes aèries del sector on s'ubica la finca número 1 del Carrer de Manacor, al bell mig del Turó del Putxet.

Font: Bing maps.

Vista satel·litària de l'any 2018.

Font: Portal d'Informació Urbanística de Barcelona.

3. ESTAT ACTUAL

Reportatge fotogràfic de l'estat actual de l'edifici

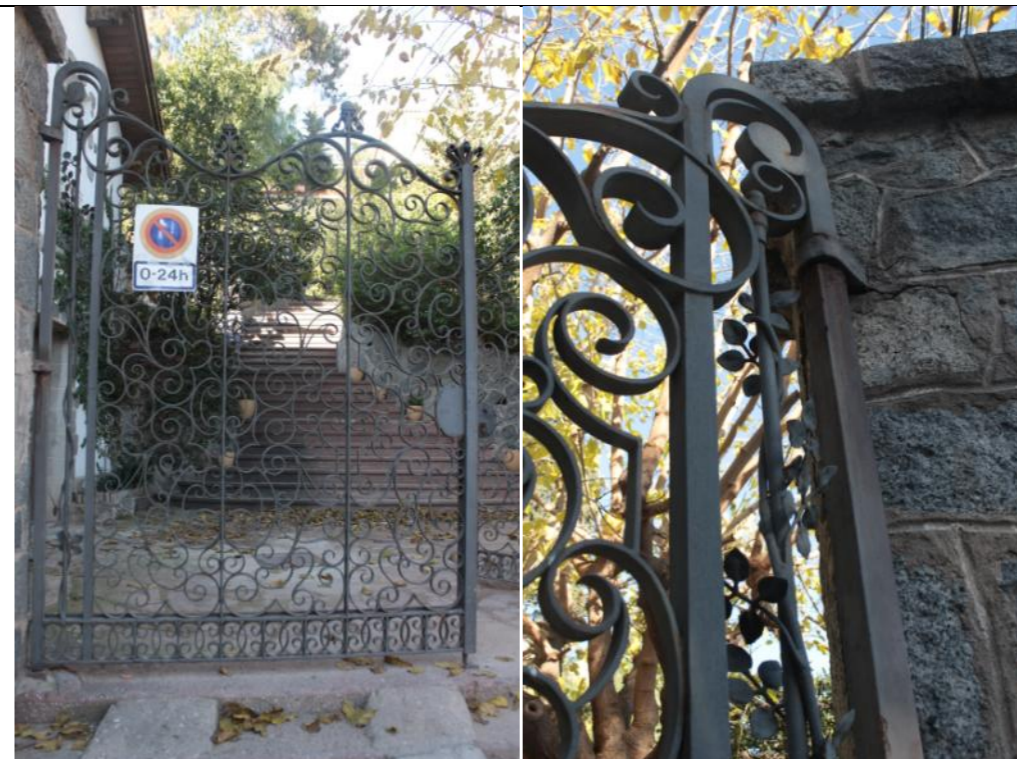
MUR DE TANCA

Detall on s'aprecia el treball d'una rosa

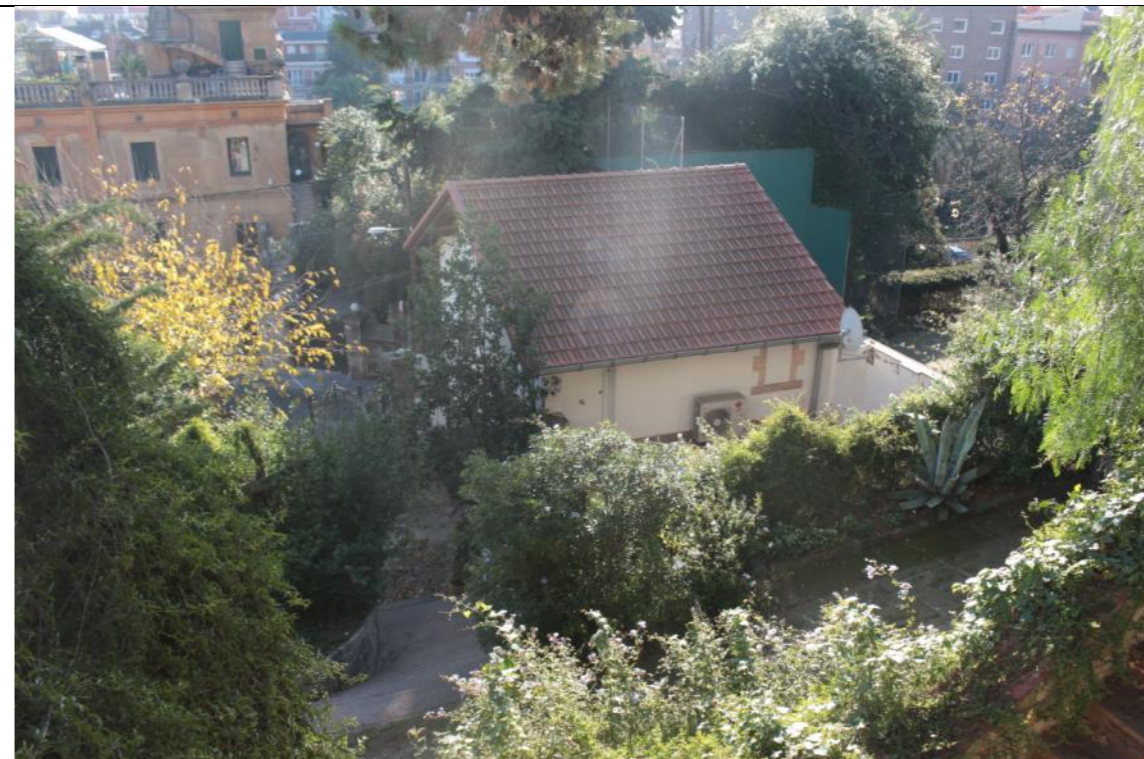

Detall de les fulles d'un roser

Porta d'accés

CASETA DEL GUARDA

EXTERIORS

INTERIORS

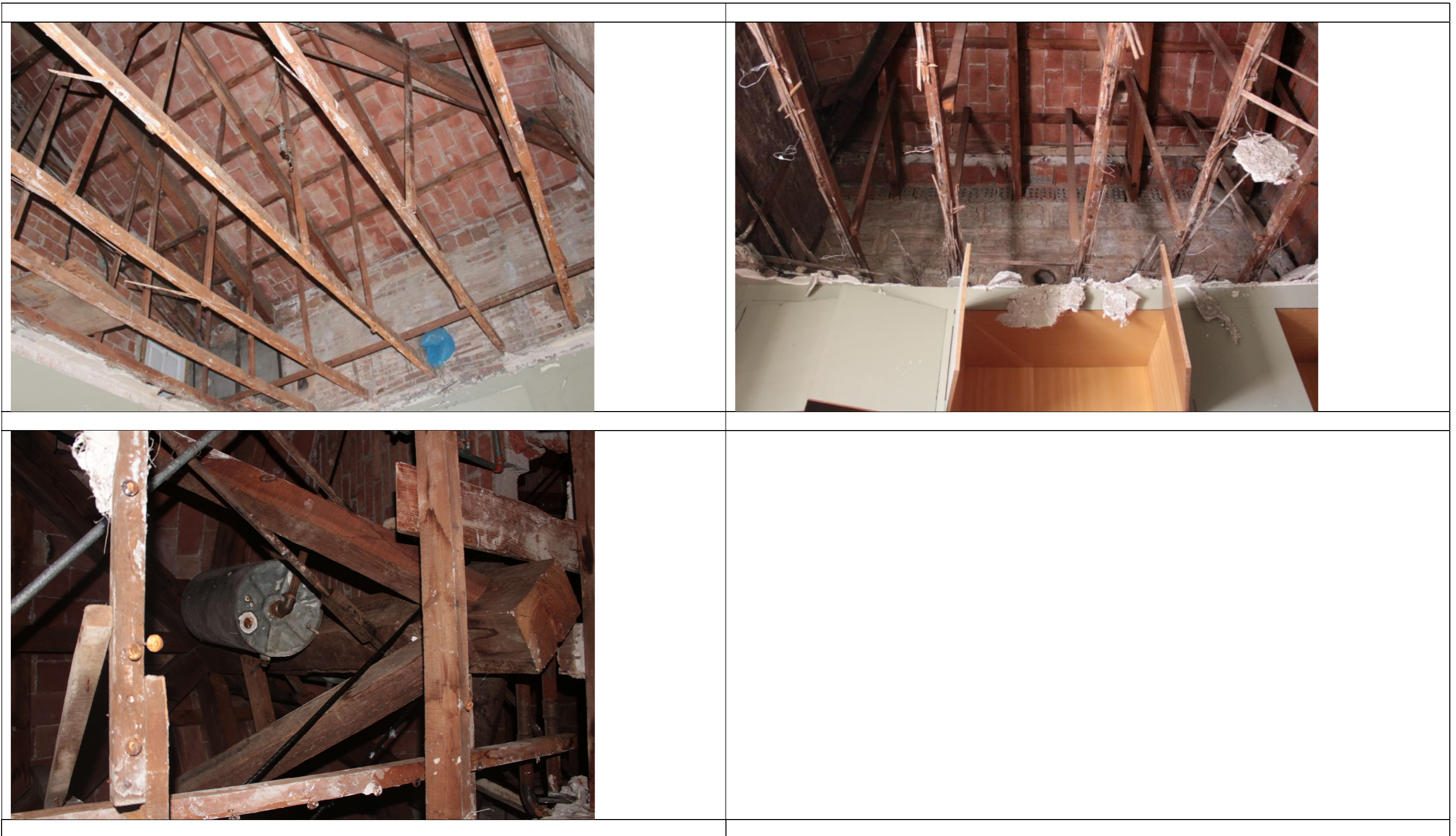

JARDINS

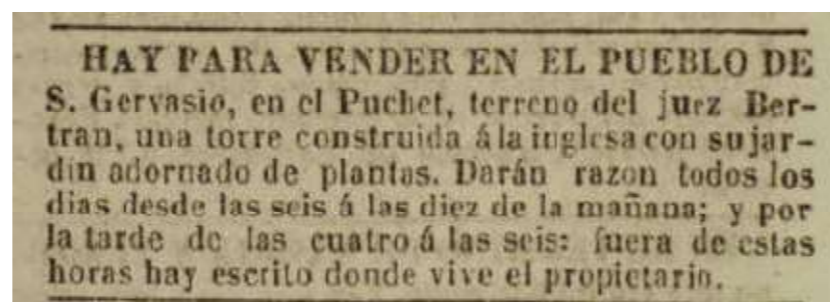

4. EVOLUCIÓ HISTÒRICA

▪ **Dècada 1850 [Joan Batllori]**

Inici de la parcel·lació de terres i urbanització del Putxet. Les terres on se situa la finca havien estat d'una finca extensa i plantada de vinya a mans de Joaquim Castañer. El 1845 part del terreny el va obtenir Manuel Soler i part Josep Bertran i Ros.

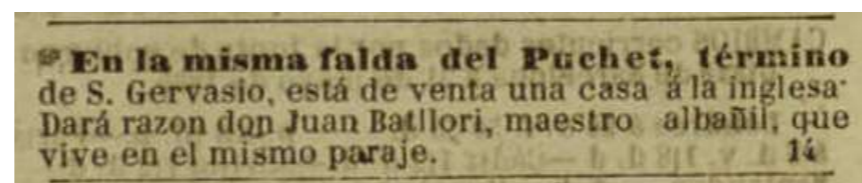
El 1855 el paleta de Sarrià Joan Batllori va obtenir en establiment les terres de Manel Soler i va endegar un projecte d'urbanització. Tres anys abans, al 1852, ja es tenen notícies de construccions en venda als terrenys de Josep Bertran.

Diari de Barcelona, 16 de juliol de 1852

Entre 1855 i 1860 Joan Batllori va començar a construir i vendre cases-torre al Putxet envoltades de jardí, raó per la qual s'ha de considerar com l'artífex de la urbanització d'aquesta àrea. Una de les cases que va vendre va ser la d'objecte d'estudi.

▪ **1860 [Fidel Arnet]**

Diari de Barcelona, 1 de juny de 1860

El juny de 1860 Joan Batllori anunciava al Brusi la venda d'una casa a l'anglesa a la falda del Putxet. El 20 de juliol escripturava la venda de la casa objecte d'estudi. No sabem si era la mateixa, però ho podria ser.

L'adquiridor de la finca va ser Fidel Arnet. De fet comprava el terreny i una casa de planta baixa encara en construcció, a més d'un quart de ploma d'aigua (DOC. 1).

▪ **1860-1890 [Família Arnet-Mercè Casas]**

Fidel Arnet –natural de Valls- vivia a Barcelona al carrer de Sant Domènec del Call. La casa-torre del Putxet era la residència d'estiueig. Quan la va adquirir el 1860 va acabar les obres fins a construir una casa de planta i pis. Malauradament no s'ha localitzat cap expedient amb el projecte original a la sèrie d'obres de l'antic Ajuntament de Sant Gervasi.

La casa se situava al que llavors es deia carrer de la Lluna, numero 35. La va heretar el seu fill Ramon Arnet, el qual va morir el 1890. La seva vídua Mercè Casas va fer un inventari on s'especificaven diverses estances de la finca: cuina, menjador, rebost, sala, habitacions –diferenciant només dreta o esquerra i davant o darrera. (DOC. 2).

▪ **1897-1899 [Francesc Olivé ; Pere Mestres]**

En aquest curt període de dos anys la finca va passar per diverses mans. Amb alguns deutes, la vídua Mercè Casas i el seu fill Lluís Arnet es van desprendre de la casa-torre el mateix any en què Sant Gervasi s'integrava a Barcelona: 1897. L'adquiridor va ser Francesc Olivé i Colet que en va pagar 15.625 pessetes (DOC. 3). El mateix dia que la comprava (21 de maig de 1897), Francesc Olivé la venia a l'industrial Ignasi Vives i Vilella per 20.000 pessetes, el que suposava un gunay directe de 4.375 pessetes, un 28%, en un sol dia (DOC. 4). Ignasi Vives no devia complir els pactes de la compra-venda, perquè el novembre de 1897 Francesc Olivé apareix com a propietari tornant a vendre la casa a Pere Mestres i Sugrañes (Doc. 5). Es tractava d'una venda a carta de gràcia, amb la facultat del comprador per a recuperar la casa en un termini de dos anys. A més, Francesc Olivé es quedava a la casa com a inquilí pagant un lloguer. Abans de

finalitzar el termini, el 1899 Francesc Olivé va recuperar la casa i la va cedir a Fructuós Andia (Doc. 6).

▪ 1899-1904 [Fructuós Andia]

Fructuós Andia va ser-ne el propietari només durant 4 anys. Se suposa que la casa va servir encara com a segona residència. L'única cosa que s'ha pogut documentar d'aquest moment és la regularització de la superfície de la finca inscrita al Registre amb l'acord i reconeixement de límits dels veïns l'any 1901 (Doc. 7).

▪ 1904-1919 [Dolors Llorach]

Dolors Llorach, casada amb Enric Funoll i Vilanova, va comprar la casa el 1904 per un valor inferior al de transaccions anteriors, només 14.500 pessetes (Doc. 8). Se suposa que la casa continuava funcionant com a segona residència. No es té notícia de cap obra o reforma durant aquest temps. Ja vídua, el 1919 Dolors Llorach va vendre la finca a Cristina Güell i López.

▪ 1919-1941 [Cristina Güell i López – Josep Bertran i Musitu]

Cristina Güell i López (1876-1957) era filla d'Eusebi Güell, primer comte de Güell i d'Isabel López. L'any 1910 es va casar amb Josep Bertran i Musitu, fill i hereu de Felip Bertran, propietari de la gran finca veïna. El matrimoni Bertran Güell viva al carrer Pau Claris 89, però mantenia la luxosa finca del Putxet.

La casa objecte d'estudi la va comprar el 1919 Cristina Güell (DOC. 9). Amb tot, l'adquisició es va fer per incorporar la casa dins l'extensa finca del "Bosc Bertran" propietat del seu marit Josep Bertran. Sabem d'aquesta connexió gràcies al document gràfic dels parcel·laris de Vicenç Martorell que reproduïm en aquesta pàgina. La propietat dels Bertran s'estén fins a la casa, eliminant part del mur que les separava i creant al que el plànol indica com a "plaza", on hi menaven camins del "Bosc Bertran" (DOC. 11). El mateix plànol també indica la planta de les estructures i camins de la part de jardí de la finca, així com la caseta del Guarda.

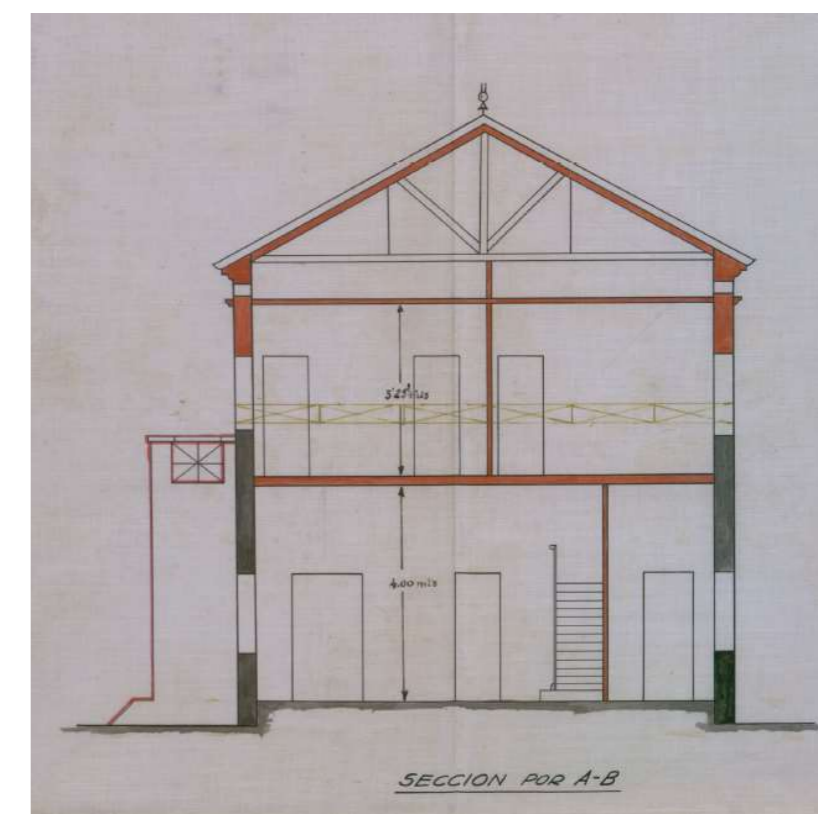
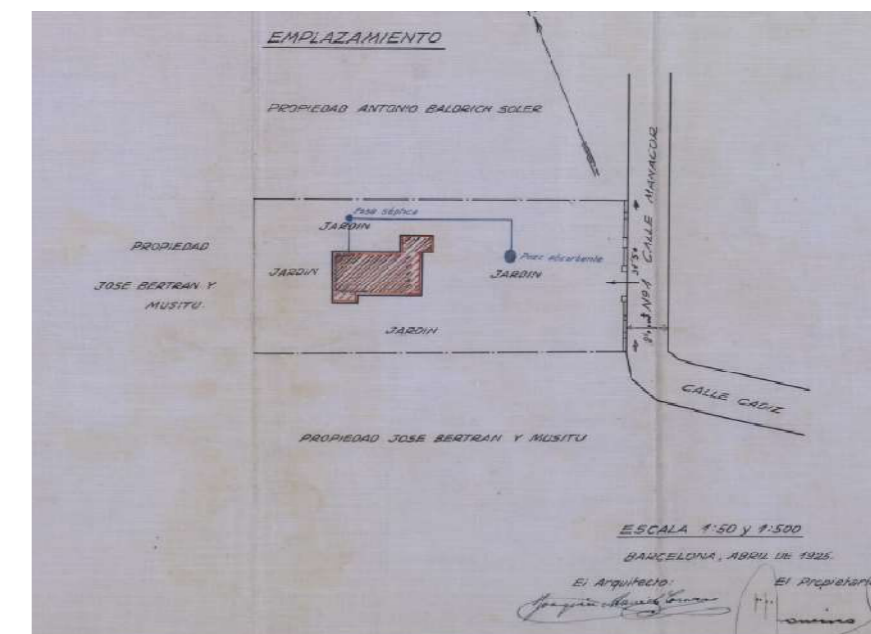
- 1925 Obres de reforma

Mentre la casa va ser a mans de Cristina Güell es van produir obres de reforma, de les quals oficialment va demanar permís el seu espòs Josep Bertran Musitu (Doc. 10). Les obres consistien en l'ampliació de part de la planta baixa i l'aixecament d'un pis

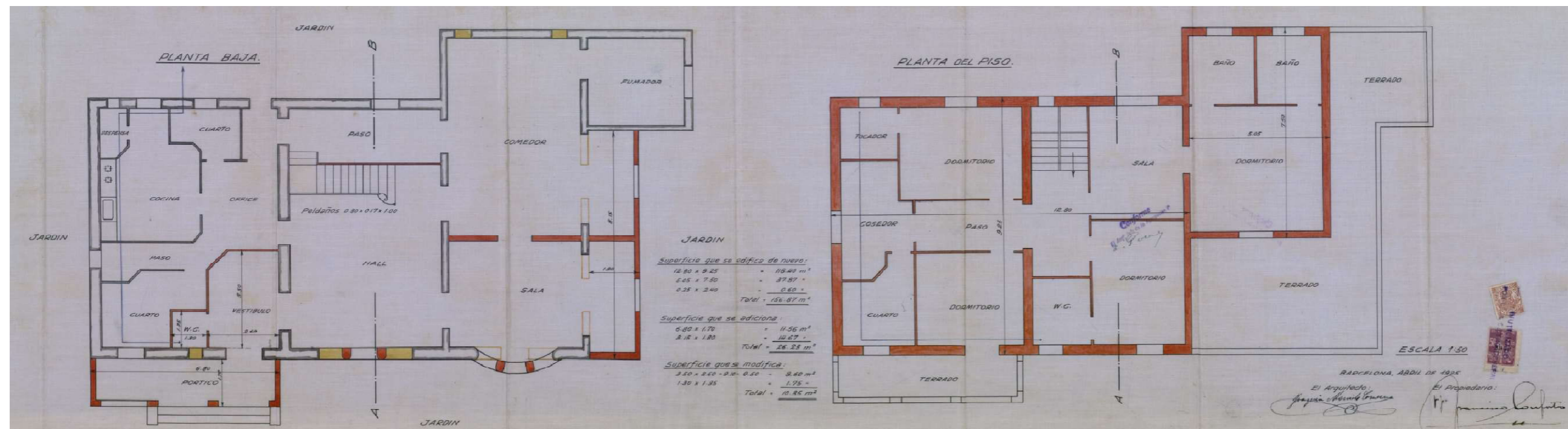
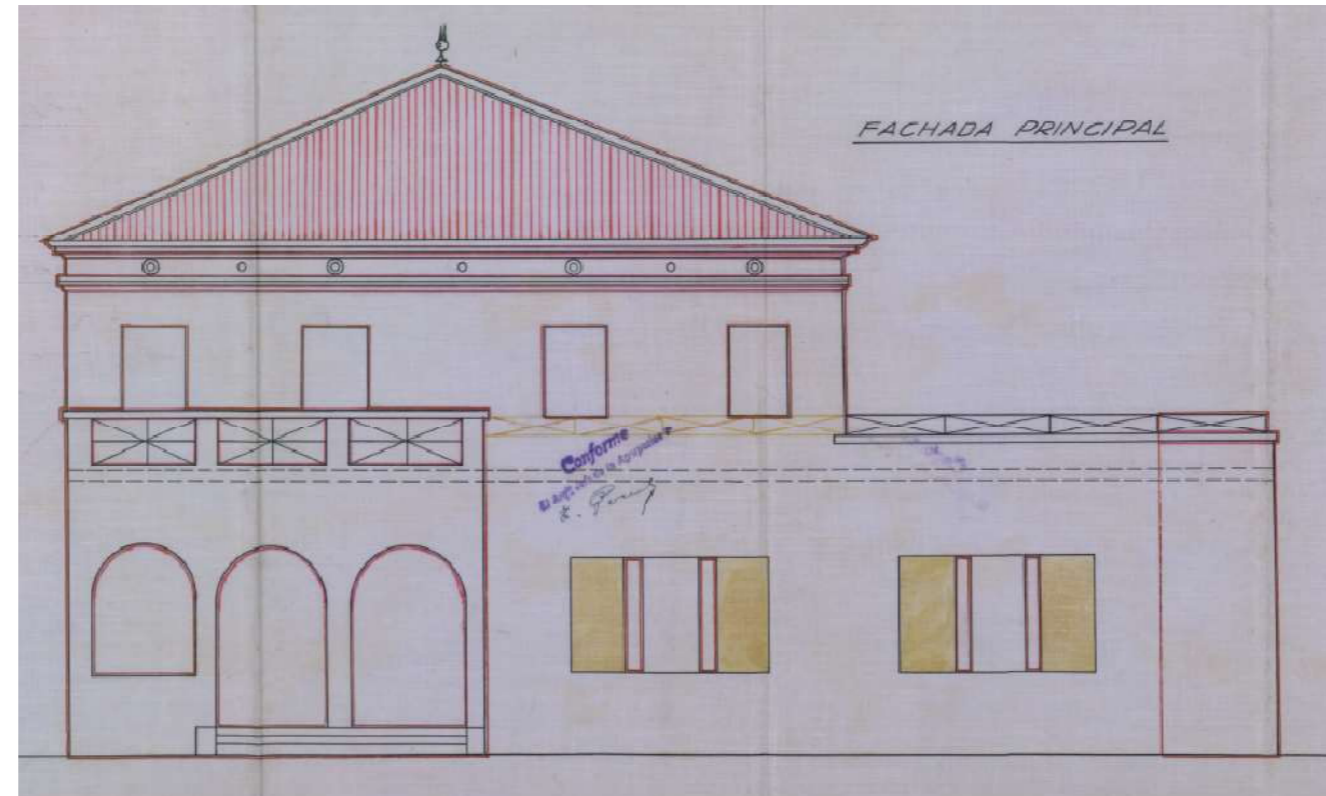
segons plànols de l'arquitecte Joaquim Manich Comerma. A nivell de planta l'edifici s'ampliava una mica, recreixent la banda sud-est. Els forjats –de bigueta de ferro i revoltó– són, doncs, d'aquesta època. Es possible que es volgués adaptar l'antiga casa-torre com una residència de convidats, separada de la gran casa dels Bertran. Potser també es va construir la caseta del guarda, que no apareix al plànol de situació, però sí, com hem vist al parcel·lari de 1928.

Integració de la casa dins la finca dels Bertran. Plànol Martorell (1928)

Plànol de situació i secció del projecte de reforma de 1925 (DOC. 10)

Alçat i plantes del projecte de reforma de 1925 (DOC. 10)

Durant la Guerra Civil, la gran mansió de Josep Bertran i Musitu va ser confiscada pel POUM¹. Posteriorment, al 1938 fou seu del Ministeri de l'Aire de la República, i algunes fonts diuen que també hostatjà el president del consell de ministres republicà Joan Negrín. Es de suposar que donada la connexió existent de la finca, la casa objecte d'estudi va formar part dels espais ocupats per dependències oficials republicanes.

El retorn dels béns a la família Bertan - Musitu acabada la guerra va fer que Cristina Güell recuperés la seva finca, per tornar a separar-la del "Bosc Bertran" i vendre-la quasi immediatament.

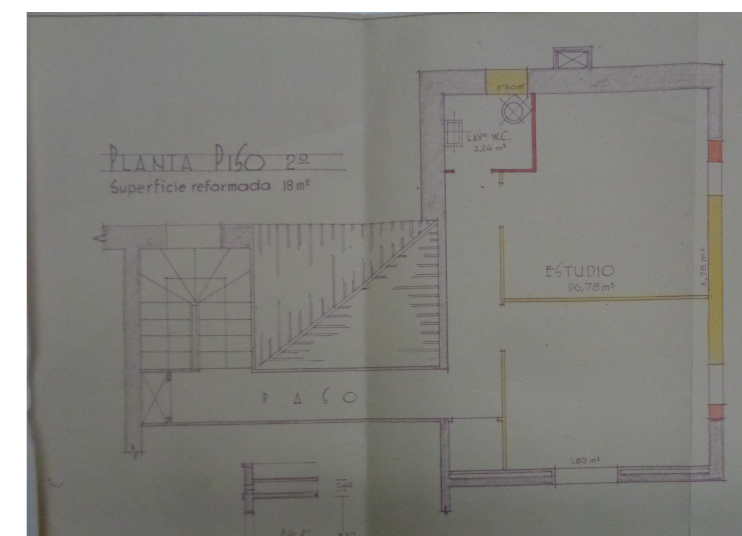
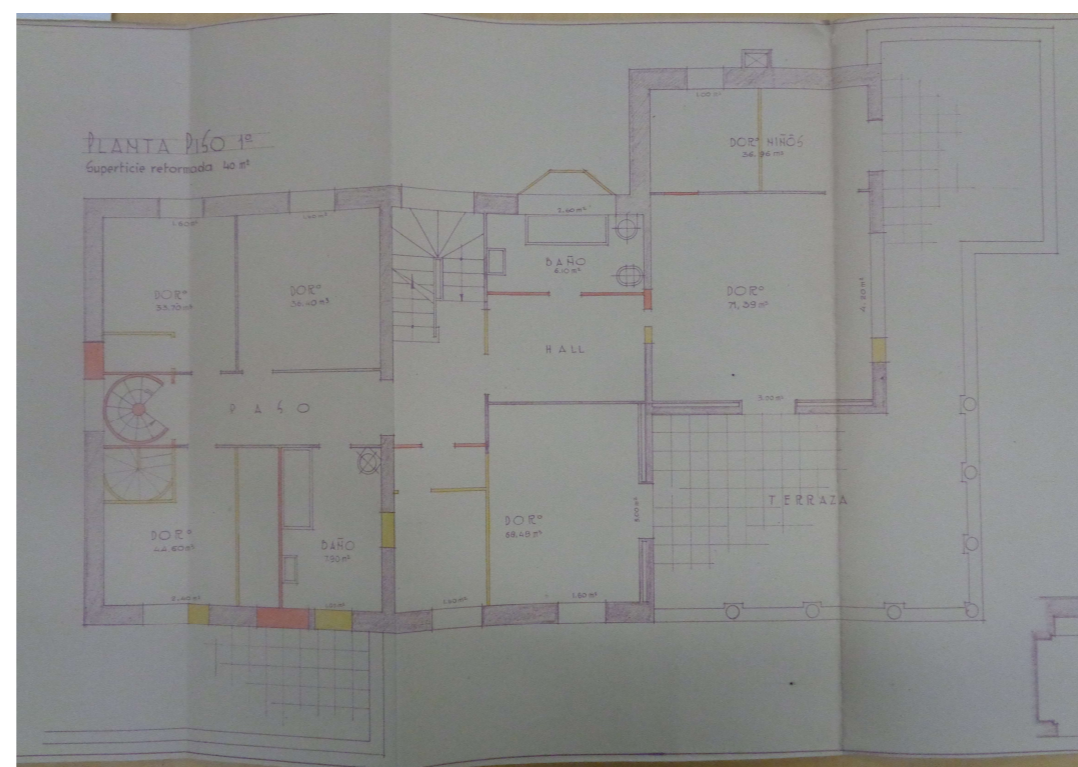
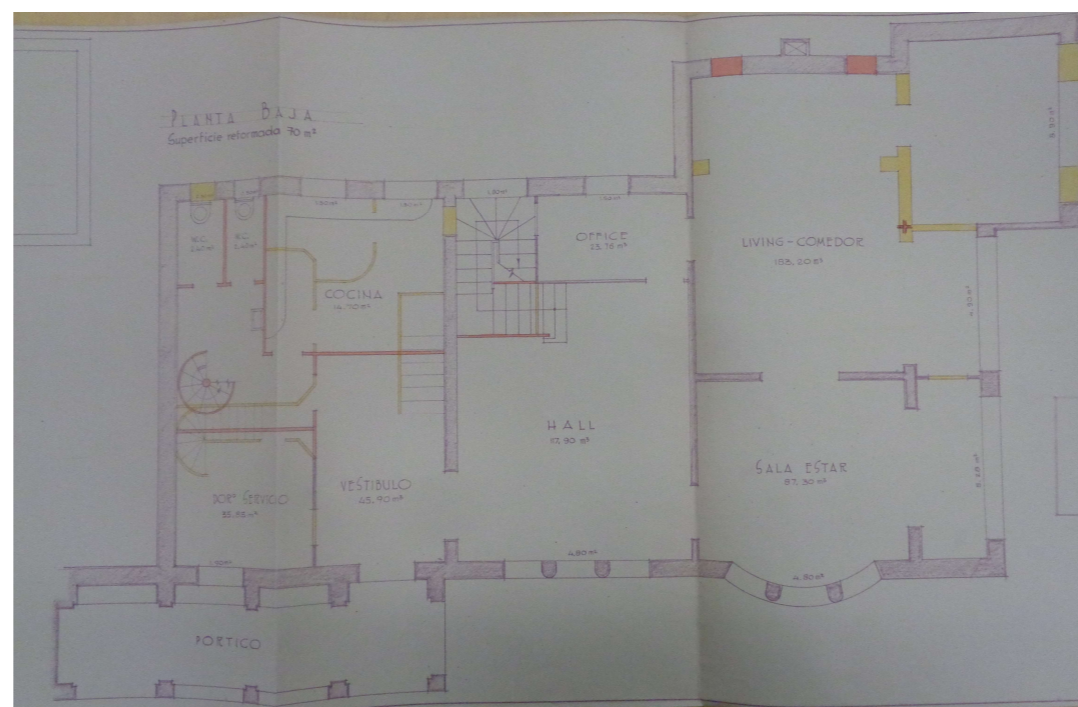
■ 1941-2009 [família Zobel]

El 13 d'agost de 1941 Cristina Güell va vendre la finca de Manacor 1 a favor d'Erich Victor Zobel (DOC 12), industrial de nacionalitat suïssa. L'estiu següent de 1942, Victor Zobel empenia unes noves obres de reforma interior de la casa, per adaptar-la al seu gust i necessitats personals. Les obres es van fer seguint el projecte de l'arquitecte Pere Ricart Biot (DOC. 13). L'antiga casa-torre va deixar de ser una residència d'esbarjo per esdevenir per primer cop des del seu aixecament al 1860 una residència familiar habitual.

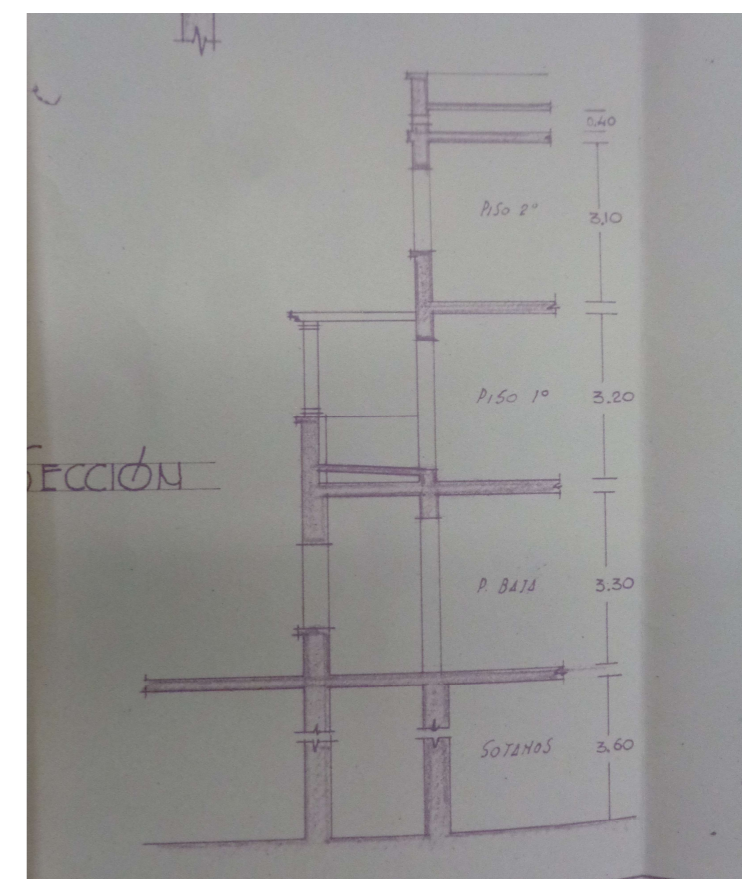
La casa va estar a mans de la família Zobel fins a la mort de la filla de Victor Zobel, Olga Zobel l'any 2005. La seva hereva va ser la seva filla Mònica Cannavale, incapacitada legalment per una minusvalia psíquica. Els seus tutors legals van demanar a l'ajuntament l'expropiació de la finca, cosa que es va fer efectiva el juliol de 2009².

■ 2009-2021 [Ajuntament de Barcelona]

A mans municipals, només s'ha donat ús a la casa del guarda que dona al carrer, on hi ha "La casa del silenci", l'agrupament escoltes "Santes" i l'Associació de veïns i amics del Putxet". L'edifici principal resta a l'espera d'una consolidació i restauració per a un nou ús, després dels estudis de diagnòsi estructural encarregat per BIMSA i realitzat per l'arquitecte Lluís Gibernau Ponsà de 2017.

Plànols de les obres de reforma de 1942 (DOC. 13)

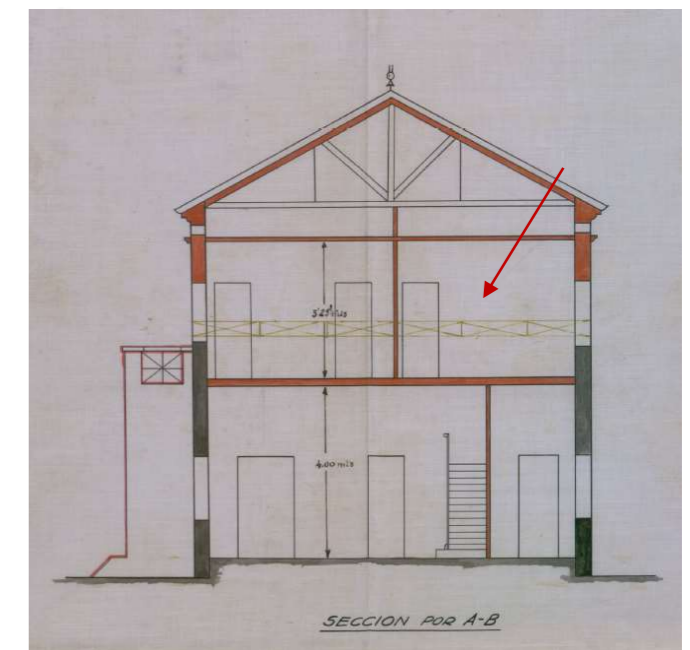
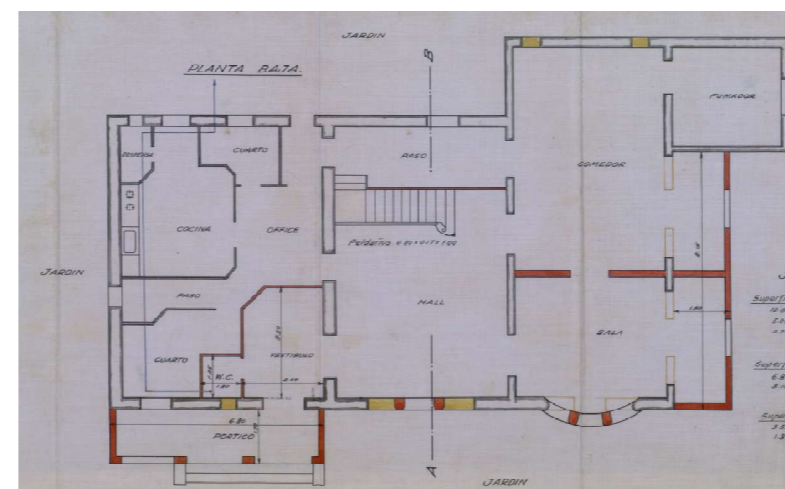
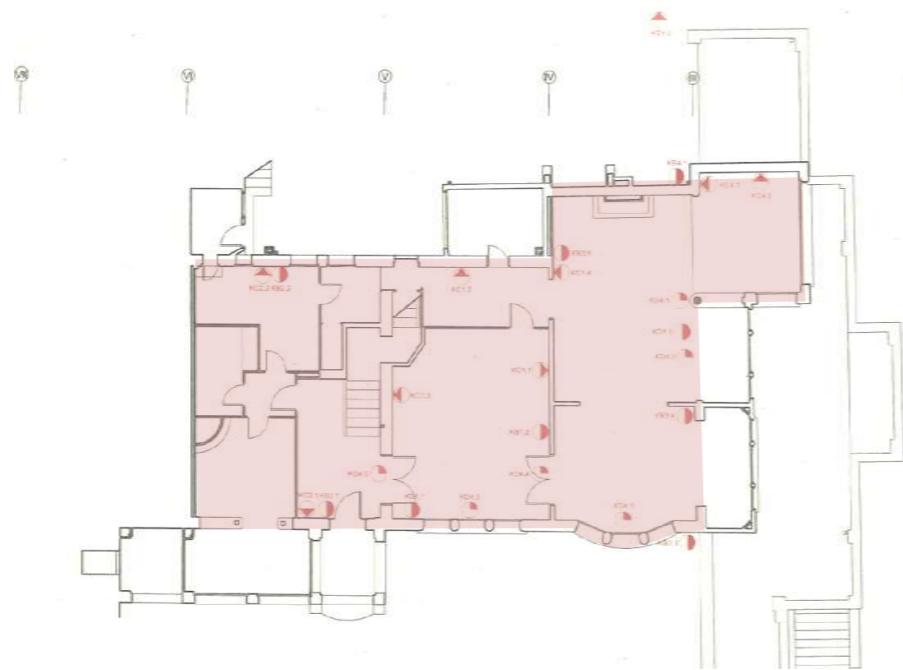
¹ Deixem de banda en aquest estudi la figura de Josep Bertran i Musitu i el seu paper durant la Guerra Civil com a organitzador del servei d'espionatge franquista (SIFNE).

² Dades extretes de: <https://jptorrents.wordpress.com/tag/putxet/>

4.1 Evolució constructiva sobre plates i alçats actuals

▪ Fase 1 (1860-1924)

Casa-torre de planta i pis, coberta de terrat. Observable com a estat previ a les obres de reforma de 1925 (vegeu Doc. 10)

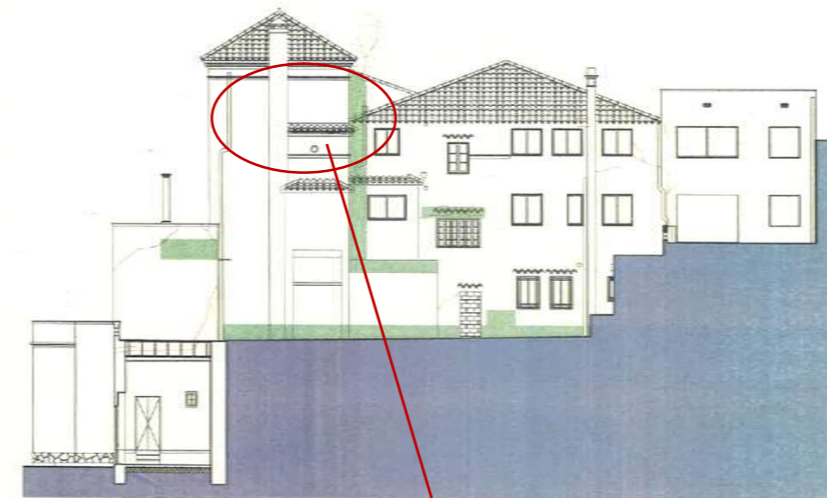
L'estat de l'edifici original es pot veure en es plànols de la reforma de 1925. La distribució de la planta era diferent, especialment la posició de l'escala que havia de pujar al terrat, ja que a la secció es veu que no hi havia una planta superior. La fletxa indica el nivell de terrats que es va eliminar el 1925 amb la remunta del pis.

- **Fase 2 (1925- 1941)**

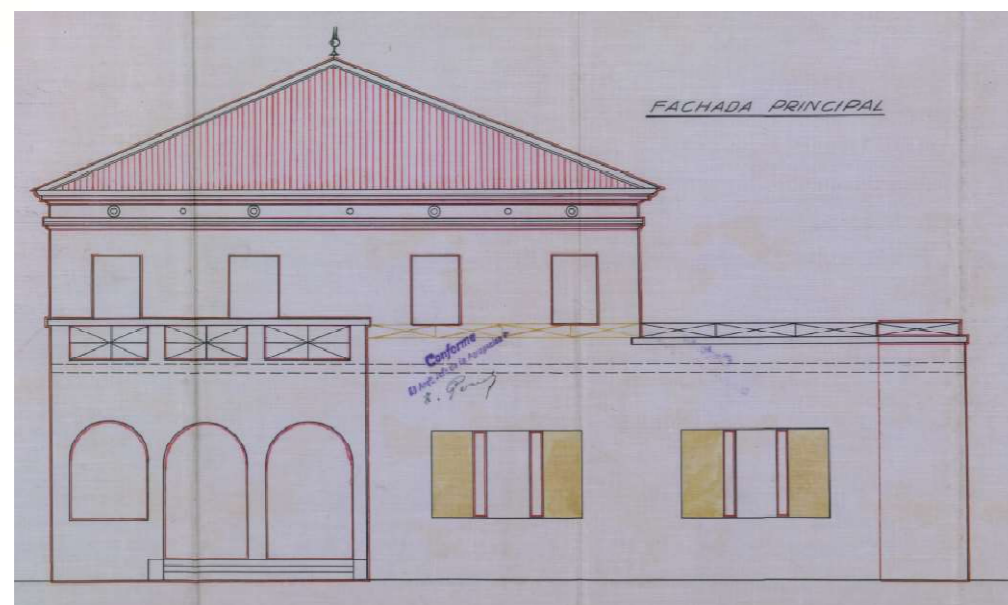
1935: Remunta del pis superior, creixement de la planta, construcció porxo, creació de la terrassa superior i canvis en la distribució de la planta baixa. En principi, el projecte no preveia la construcció de l'element de "la torre" amb un altre nivell de pis i per tant la seva alçada hauria de ser igual a la de la resta del pis remuntat. Les línies visibles a la façana nord-est indicarien el nivell original d'aquest element construït el 1925. La casa s'integra dins el patrimoni i la finca veïna de la família Bertran

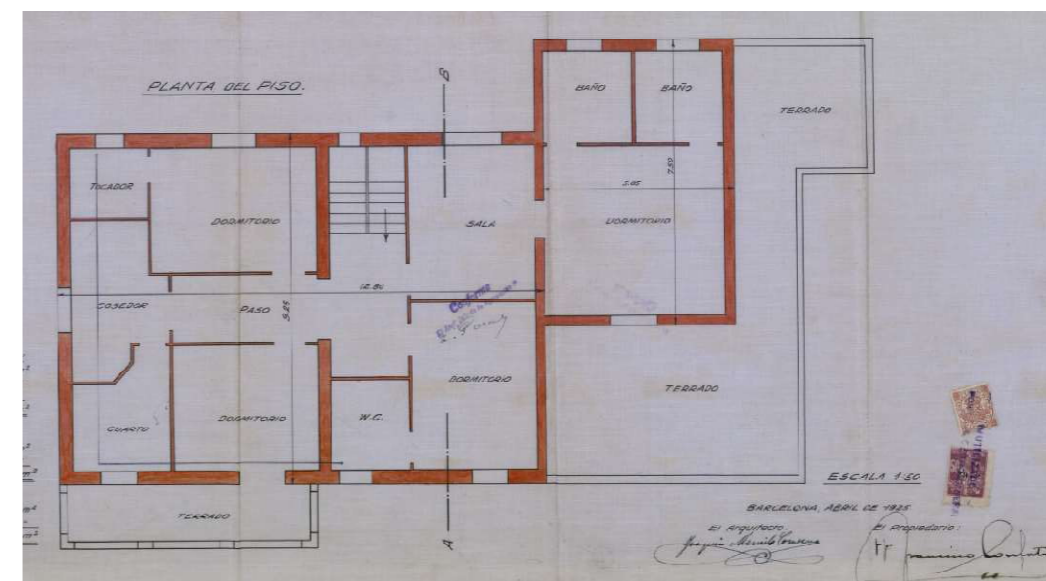
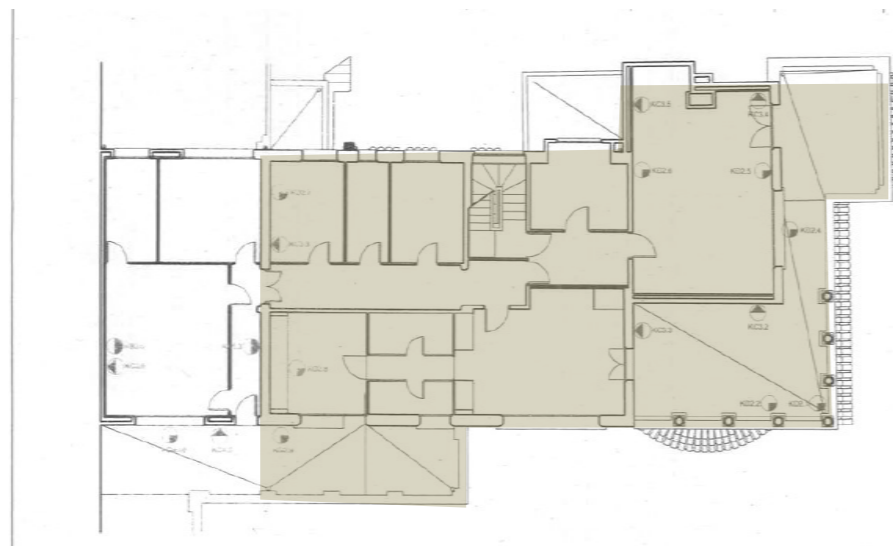
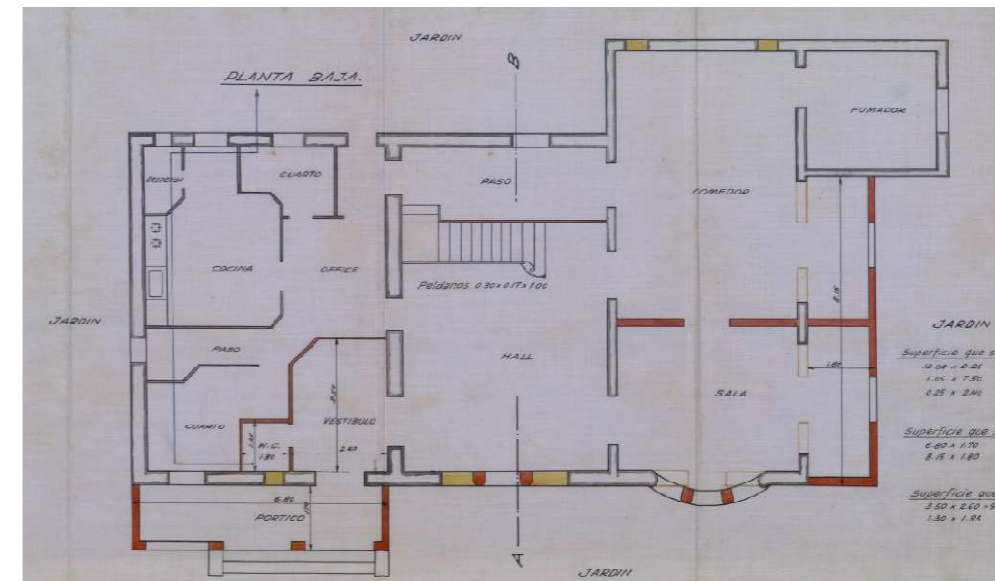
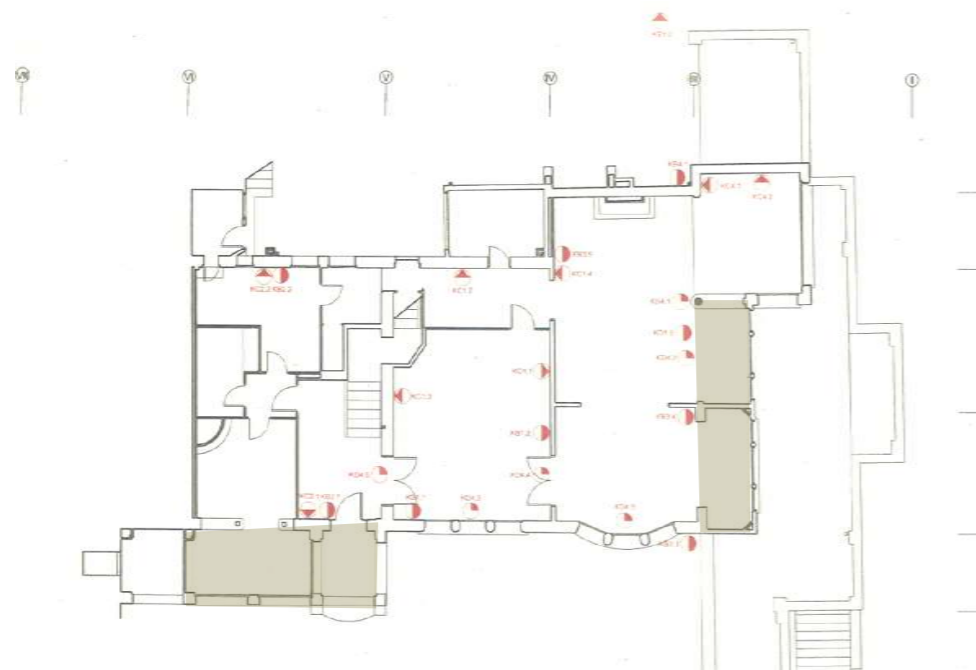

ALÇAT SUD-OEST

ALÇAT NORD-EST

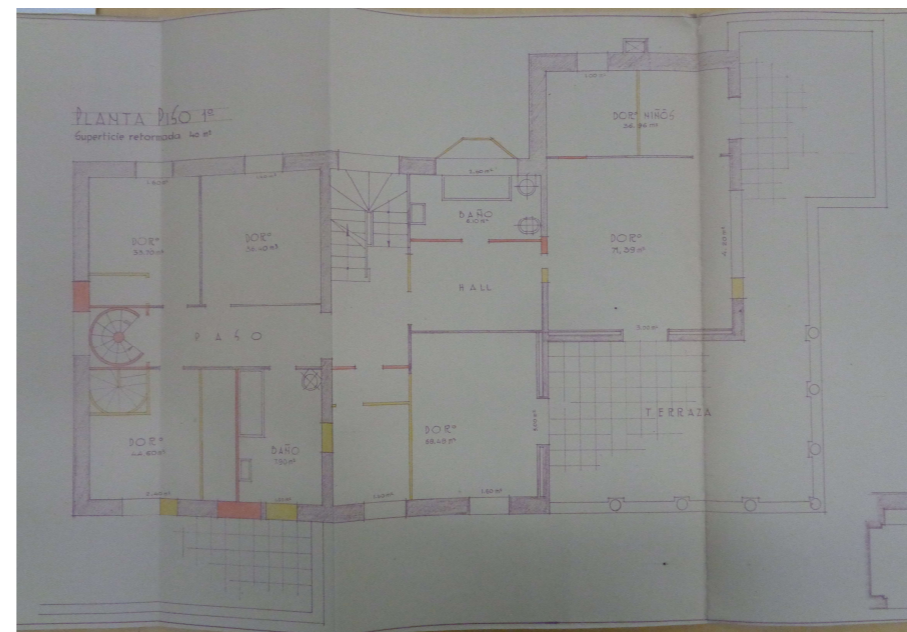
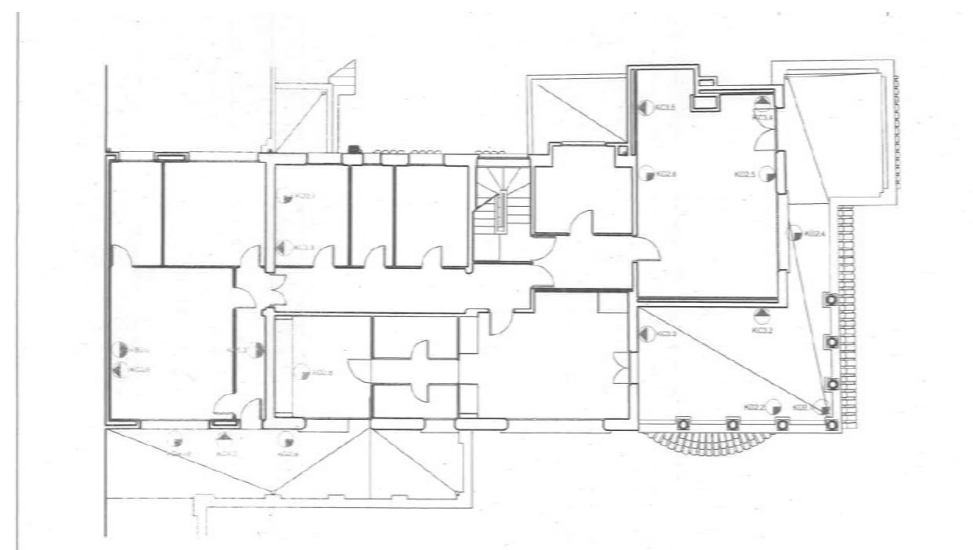
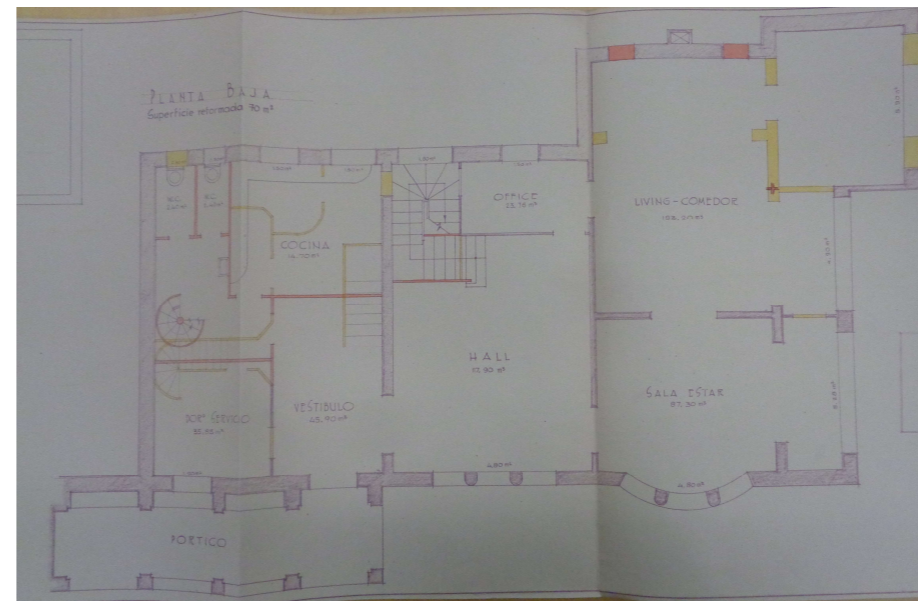
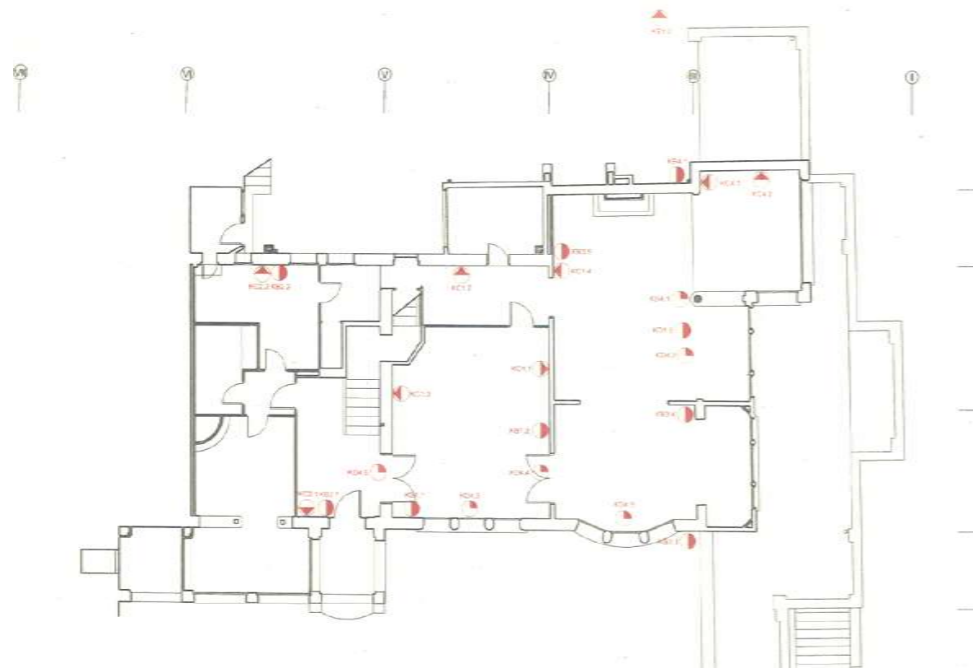

Plantes de l'abast de les obres de 1925, amb l'ampliació de la planta, i aixecament del primer pis. L'element de "torre" no tenia un pis superior. El plànol parcel·lari de Vicenç Martorell de 1929 (Doc. 11) confirma aquest fet ja que atorga la mateixa alçada a tota la planta.

- **Fase 3 (1942-1960?)**

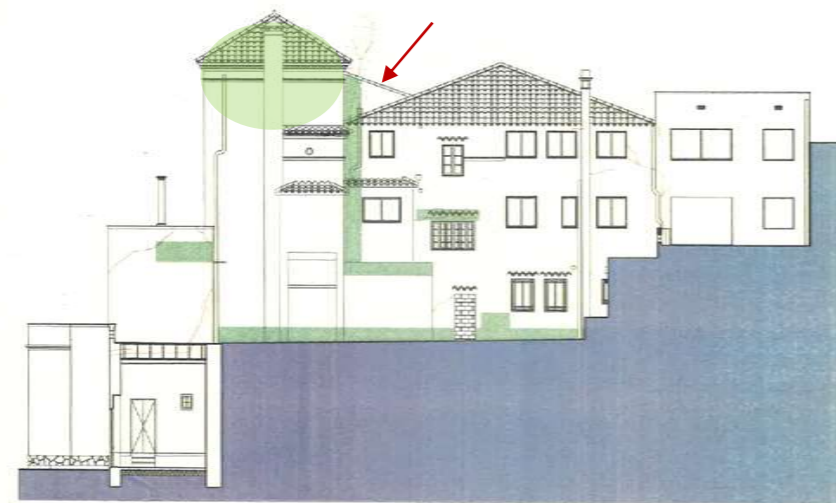
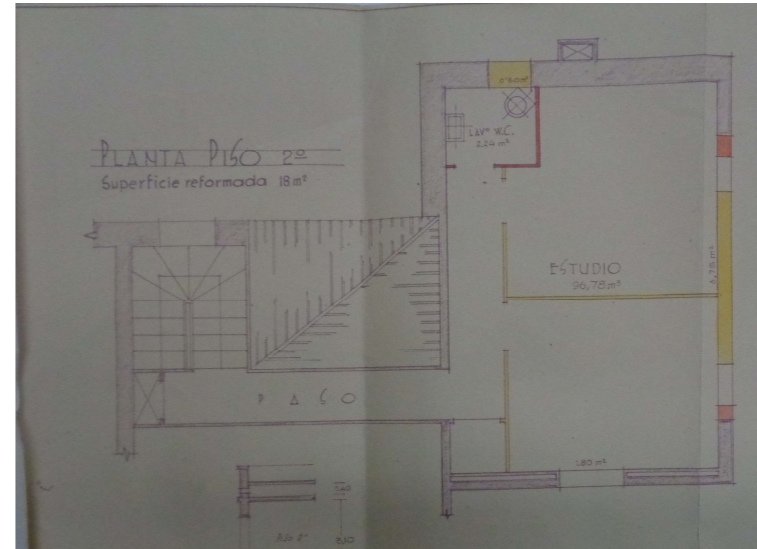
El 1942 es fa una reforma interior rellevant, amb canvis de distribució, canvi de l'escala i accés a un segon nivell al pis de la "torre". Tot i que aquest element ja apareix construït amb aquesta doble alçada als plànols de projecte, no es descarta que s'aprofités el moment per a la remunta, o aquesta es va produir en algun moment no documentat entre 1929 (plànol Martorell) i 1941, quan la casa és adquirida per Eric Zabel i torna a esdevenir una residència familiar.

Les obres interiors de planta baixa van comportar també la decoració que veiem avui dia

ALÇAT SUD-EST

ALÇAT NORD-EST

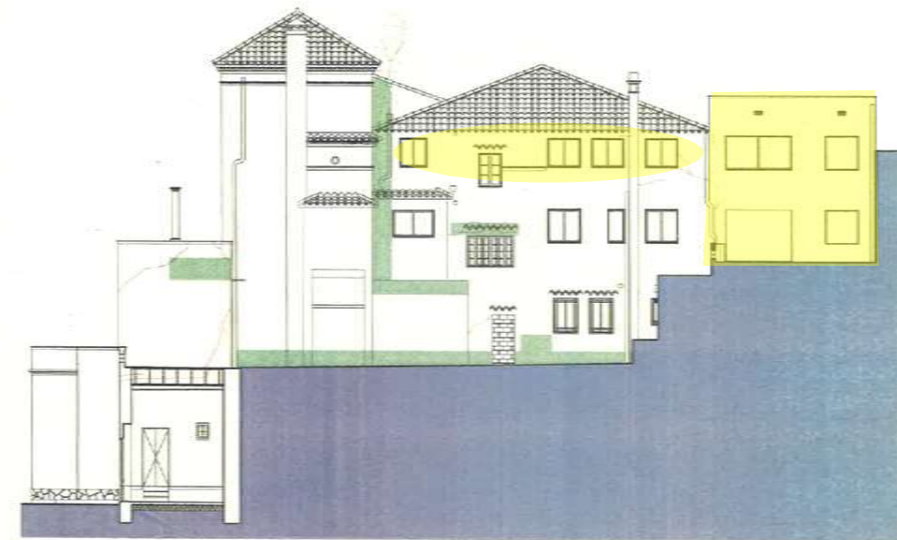
▪ **Fase 4 (1960-70? –actualitat)**

Obres no documentades que han acabat configurant l'etat actual de l'edifici:

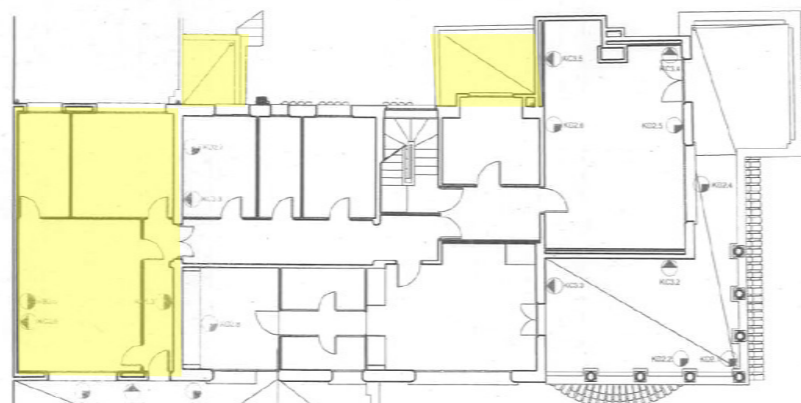
- Addició d'un cos a la cara nord-oest
- Creació d'un segon nivell de planta, rebaixant forjats i obertures a la façana nor-est
- Construcció de petits afegits

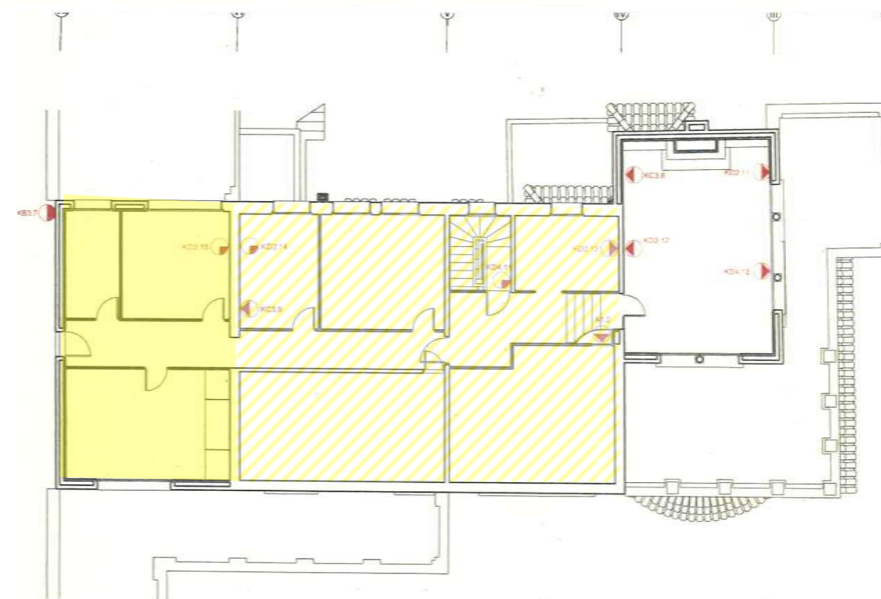
ALÇAT SUD-OEST

ALÇAT NORD-EST

Cossos afegits

Nou nivell de segona planta. L'escala d'accés a l'espai preexistent de la "torre" marca fins a quin punt es va baixar el forjat per a crear aquest nou nivell de pis

4.2. Sobre els límits de la finca

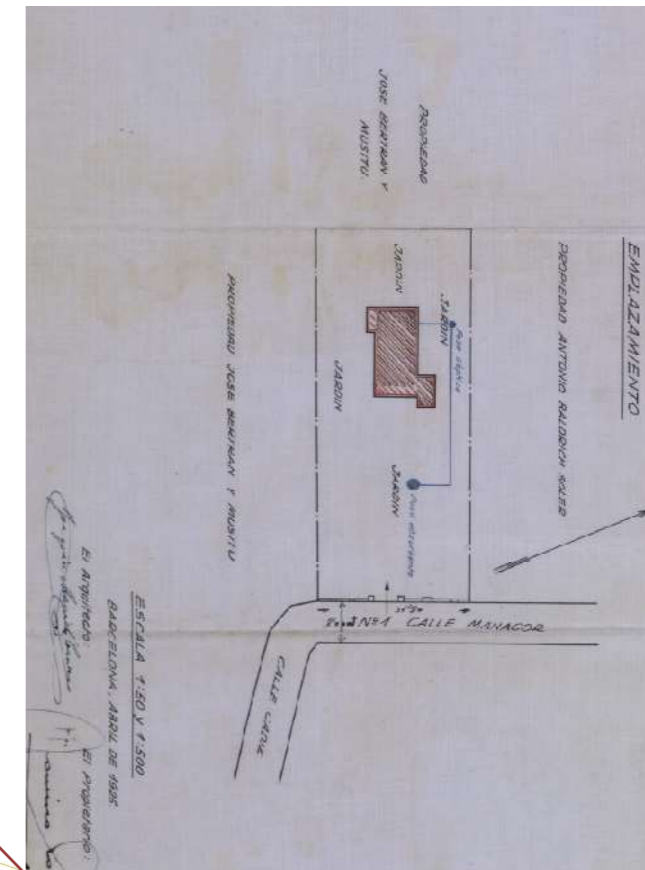
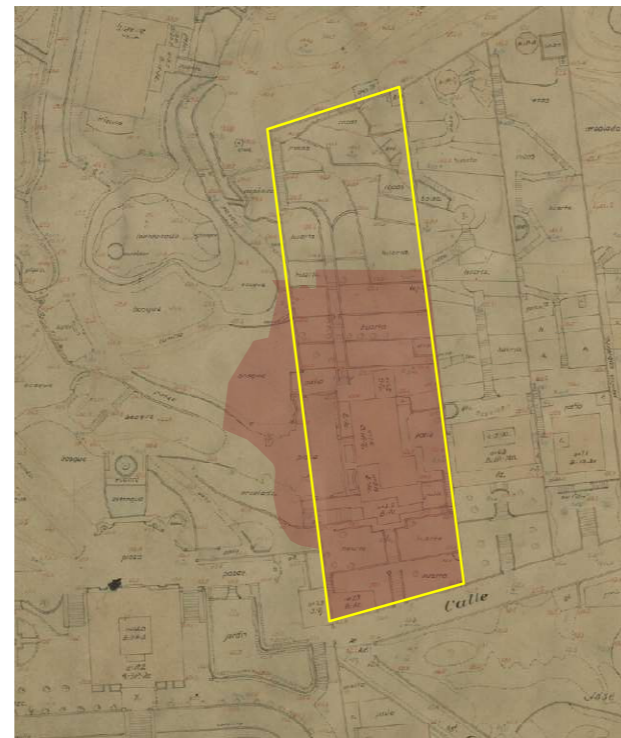
A l'hora de fer la recerca històrica s'han detectat algunes discrepàncies sobre la cabuda i els límits físics de la finca. Com hem documentat, ja al 1901 es va fer un reconeixement de límits entre els veïns per tal de justificar la major cabuda que tenia la parcel·la respecte al que estava declarat al Registre de la propietat (DOC. 7). Sobre el terreny, tant Felip Bertran com Antoni Baldrich van reconèixer les mitgeres certificant que la parcel·la de Manacor 1 no havia crescut ocupant terreny dels veïns i justificant la nova cabuda com un error.

Quan la finca va passar a mans de Cristina Güell i es va connectar amb la propietat dels Bertran eliminant part de la tanca, mai no va perdre la seva entitat cadastral i registral i es va mantenir com una propietat independent.

Tot sembla indicar que la línia del límit entre les propietats dels Bertran i la finca objecte d'estudi havia de ser una línia recta, fruit de la parcel·lació del segle XIX. Així ho insinuarien tant el plànol parcel·lari de 1928, com el de situació de les obres que es van fer el 1925 i que tornem a inserir en aquesta pàgina.

Amb tot, actualment el límit entre les finques dels Bertran i Manacor 1 no segueix cap línia recta. Aquesta diferència només es va poder produir a l'hora de la venda feta el 1942 per Cristina Güell a favor de Erich Victor Zobel i la desvinculació de la relació amb la casa dels Bertran. A més, ha perdut bona part de la seva profunditat, on hi ha una casa que correspon al carrer Fidel Fita.

Caldria una acurada consulta al Registre de la Propietat – impossible de realitzar en aquest estudi- per determinar l'origen d'aquesta diferència i esbrinar si hi ha hagut segregacions o modificacions.

En groc, el que es considera el límit històric original de la parcel·la.
En trama, els límits del parcel·lari cadastral actual

5. CONCLUSIONS: VALORACIÓ PATRIMONIAL

- La finca objecte d'estudi constitueix un exemple paradigmàtic del procés de parcel·lació i urbanització del barri del Putxet de mitjan segle XIX.
- S'ha documentat el seu origen al 1860 dins la promoció que va fer el paleta de Sarrià Joan Batllori a partir de 1855 sobre unes terres abans plantades de vinya que havien estat de la família Castanyer. Es tenen poques dades d'aquest procés i de la figura de Joan Batllori, personatge clau en la construcció d'aquest seguit de "cases a l'anglesa", o "cases-torre" envoltades de jardí que van configurar aquesta part del barri.
- La casa –encara en obres- va ser adquirida per Fidel Arnet (natural de Valls) el 1860. Ell la va acabar. No s'ha localitzat cap expedient d'obres a l'arxiu de l'antic municipi de Sant Gervasi que correspongui al projecte original de la casa. En qualsevol cas, les escriptures notarials han documentat abastament tant la cronologia com la promoció i propietat inicial de la finca.
- La finca va ser una residència ocasional, o segona residència, de diverses famílies fins a inici del segle XX: Successivament van ser els Arnet (fins 1897), Francesc Olivé i Fuctuós Andia (aquests dos molts pocs anys) i Dolors Llorach (1904-1919).
- Amb l'adquisició de la finca per part de Cristina Güell el 1919, la casa va tenir un nou estatus. Cristina Güell estava casada amb el propietari de la gran finca veïna coneguda com a "Bosc Bertran", Josep Bertran i Musitu. Gràcies al plànol parcel·lari de 1928 sabem que la casa es va connectar amb la propietat dels Bertran: es va enderrocar part del mur de mitgera i davant la porta d'entrada es va crear una "placeta" d'on sortien camins que anaven al centre de la casa dels Bertran. El matrimoni Bertran-Güell a més, el 1925 van fer obres d'ampliació i reforma de la casa objecte d'estudi, amb l'aixecament del primer pis, que podria haver passat a ser una casa de convidats. Aquesta podria ser també la data de la caseta del Guarda.
- S'ignora quin ús va tenir la casa durant la Guerra Civil si és que va formar part del complex dels Bertran ocupat pel ministeri d'aviació de la República.
- Poc després de recuperar la propietat acabada la Guerra civil, el 1941 Cristina Güell va vendre la finca de Manacor 1 que, lògicament, va tornar a separar-se físicament de la finca dels Bertran. Mai no s'havia annexionat a nivell cadastral.
- Els nous adquiridors, la família Zobel, va fer obres de reforma interior per acomodar la casa com a residència familiar habitual. En una data no coneguda –anterior o en paral·lel al 1942- es va aixecar el nivell del cos de la "torre" fins un segon pis.
- Posteriorment es va crear un segon nivell de pis a la resta de l'edifici baixant el forjat del primer i es van afegir diversos cossos que desvirtuen la composició inicial de la finca.
- Durant tota la segona meitat del segle XX i fins que l'adquirí l'Ajuntament el 2009 la casa ha estat a mans de la família Zobel i s'han produït diferents arranjaments. Des d'aleshores s'està pendent d'unes obres de rehabilitació i de dotar-la d'un ús concret.
- A nivell històric patrimonial cal assenyalar:
 - L'edifici és el resultat de dues modificacions realitzades al segle XX (1925 i 1942) sobre la base d'una primera construcció de 1860.
 - No hi ha cap resta ni evidència per pretendre un retorn a l'edifici original. S'aconsella mantenir la volumetria dels cossos originals i l'estructura de les terrasses, així com les obertures de la façana principal. La façana lateral més oriental és la més alterada i és on es van obrir les finestres luminares quan es va guanyar la segona planta interior..
 - La decoració interior fruit de les reformes de 1925 i 1942 no té cap rellevància patrimonial. Podria respectar-se, però, la columna de la planta baixa.
 - Pel seu delicat treball, té un valor patrimonial remarcable la tanca exterior del jardí, que s'ha de mantenir i restaurar.

- La planimetria de 1928 dibuixa un seguit de terrasses qualificades com a hort. Caldria un estudi específic sobre el jardí per veure quina ha estat la seva configuració contemporània, de la qual no se n'ha obtingut referències documentals.

- Igualment caldria un estudi sobre la definició dels límits actuals i la discrepància amb els històrics.

6. APÈNDIX DOCUMENTAL

En aquest apartat s'inclouen les fitxes dels documents recercats durant la investigació i que fan referència d'una manera explícita a l'evolució històrica de la finca objecte d'estudi i el seu entorn urbà. A banda de la seva identificació arxivística, cadascun dels documents que s'inclou a l'apèndix disposa d'un apartat de resum i/o transcripció parcial, d'on s'extreuen aquelles informacions més útils i significatives per a la història de l'evolució de la propietat i de la configuració estructural de l'edifici.

Sempre que ha estat possible s'ha realitzat una còpia de la documentació, seguint i respectant les normes i criteris de cada arxiu consultat.

Arxius i fonts consultades

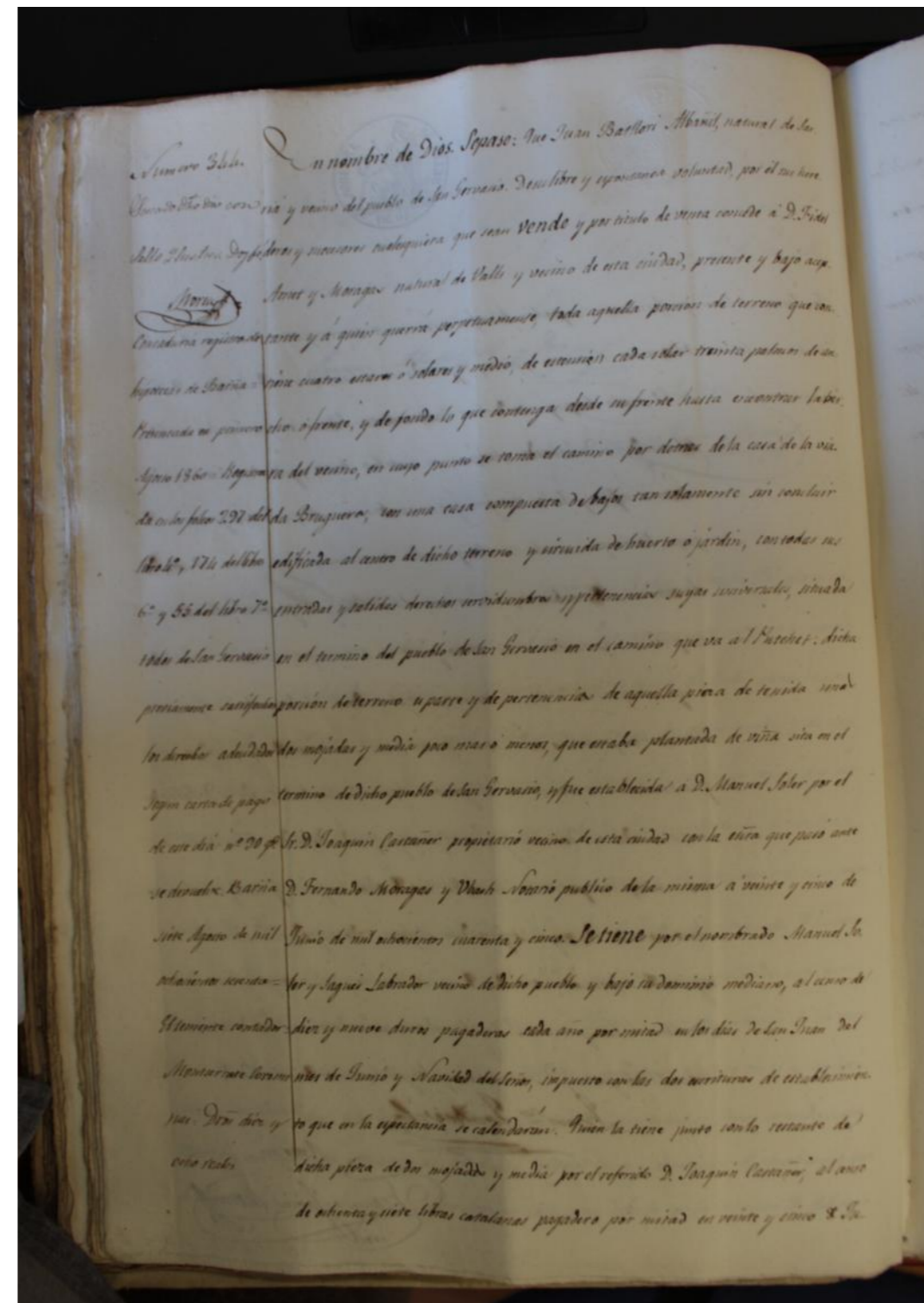
Registre de la Propietat (RP)

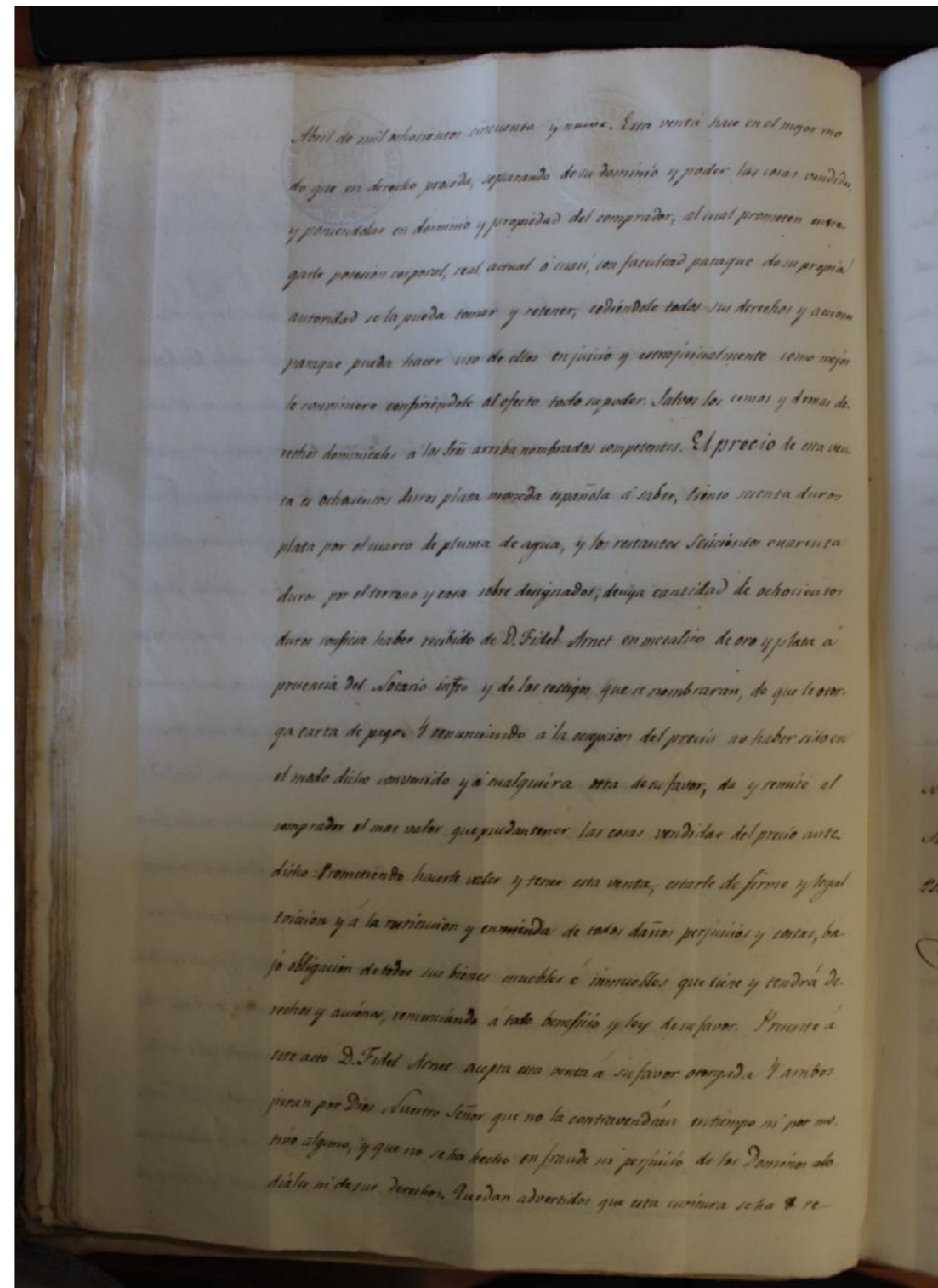
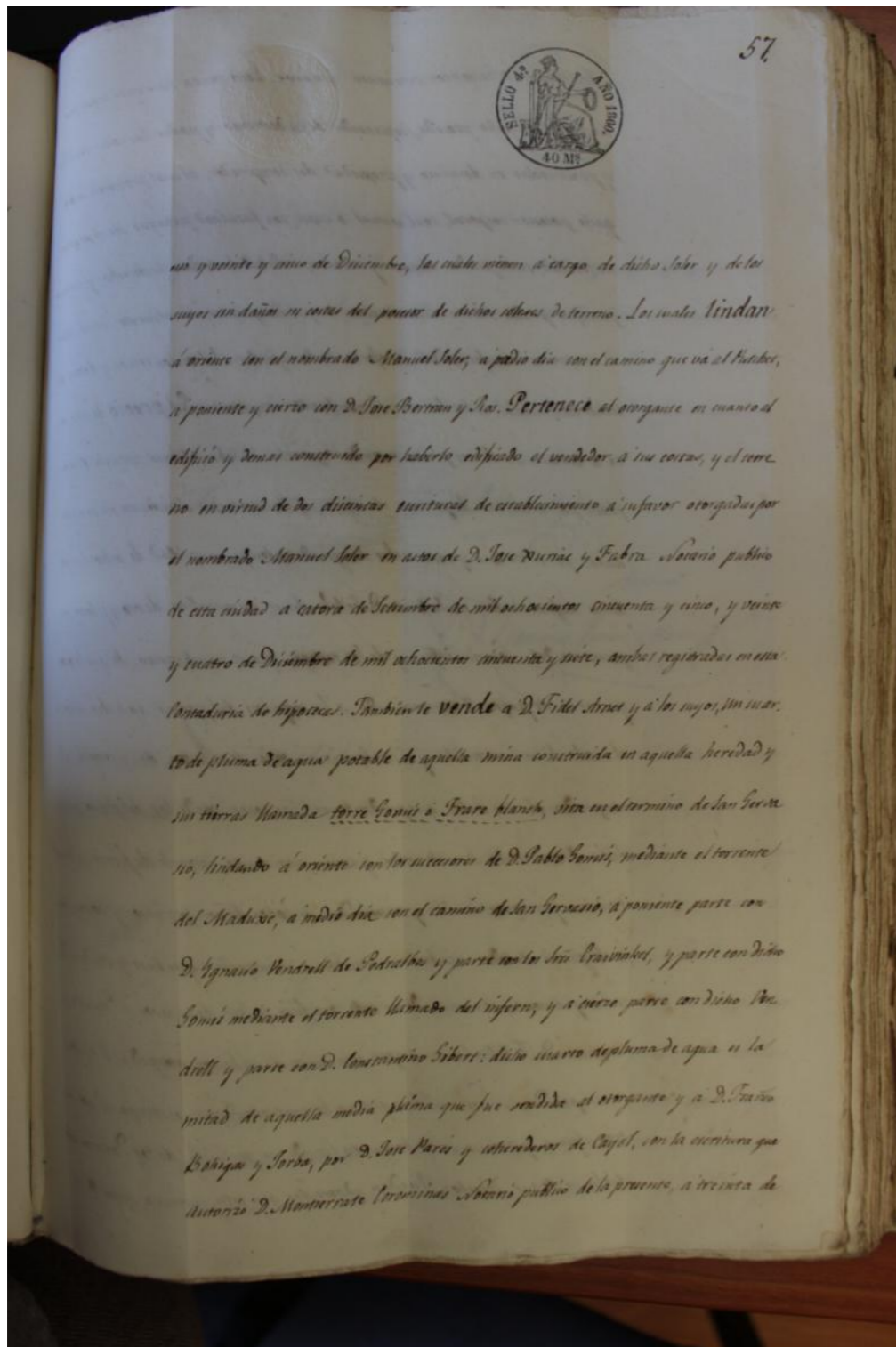
Arxiu Municipal Contemporani de Barcelona (AMCB)

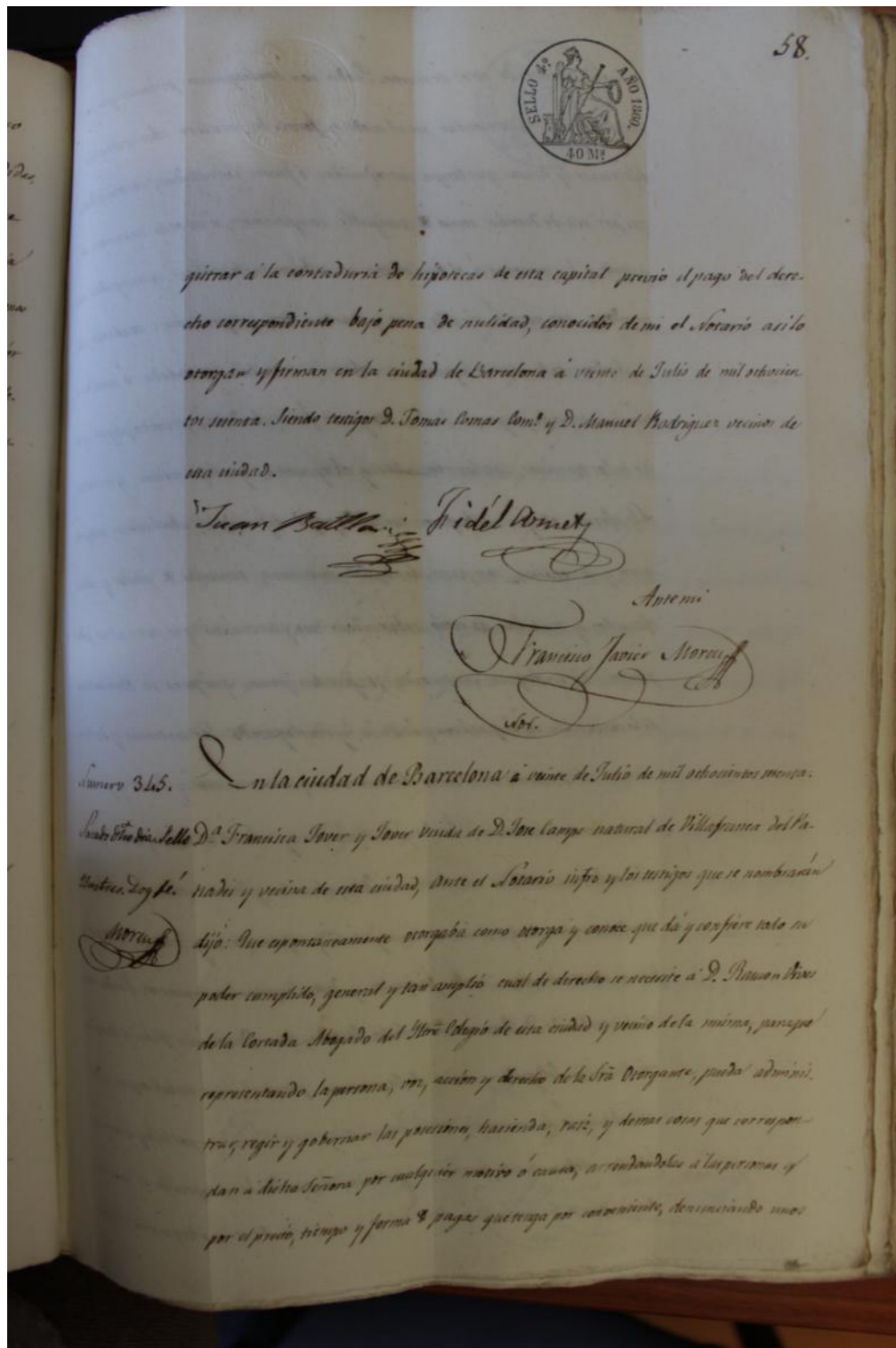
Arxiu Històric de Protocols de Barcelona (AHPB)

Arxiu Històric de la Ciutat (AHCB)

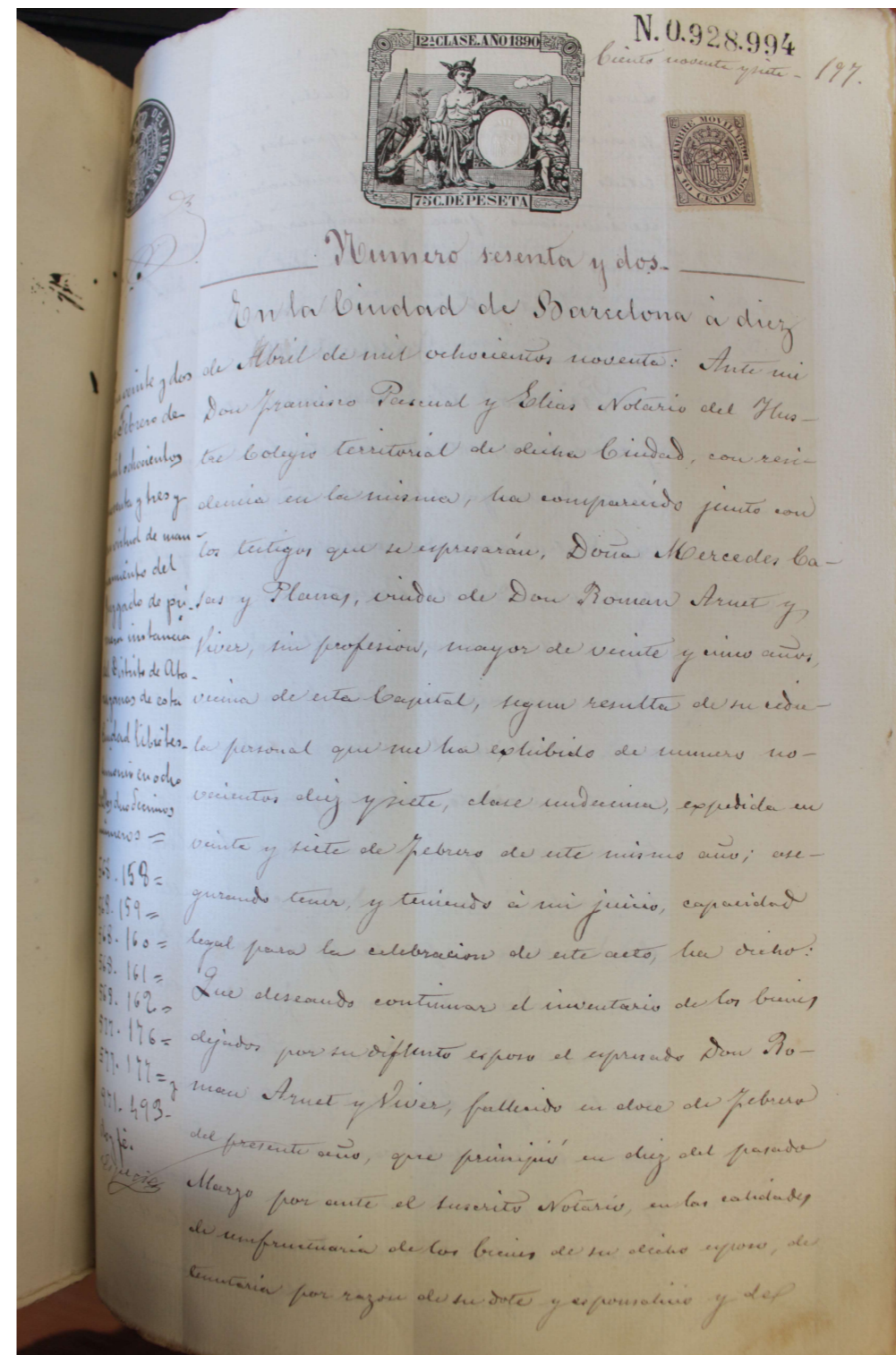
Doc. 1 1860	Venda de del terreny feta per Joan Batllori a favor de Fidel Arnet
AHPB Notari: Francesc Xavier Moreu (1281/30)	Resum/transcripció:
20 juliol 1860	
El paleta Joan Batllori ven a Fidel Arnet i Moragues, natural de Valls el que es descriu com: "Toda aquella porción de terreno que contiene cuatro estares o solares y medio, de extensión cada solar 20 palmos de ancho o frente, y de fondo lo que contenga desde su frente hasta encontrar la tierra del vecino, en cuyo punto se toma el camino por detrás de la casa de la viuda Bruguera, con una casa compuesta de bajos tan solamente sin concluir edificada al centro de dicho terreno y circuida de huerto o jardín (...) situada en el termino del pueblo de San Gervasio en el camino que va al Puchet"	
El terreny venut procedia d'una finca més extensa que havia estat de Joaquim Castañer i que aquest havia establert l'any 1845 a favor de Manuel Soler. El mateix Soler va establir a Joan Batllori diverses peces l'any 1855.	
La venda també incloïa un quart de pluma d'aigua provinent de la mina de la torre Gomis o Frare Blanch que posseïa Batllori des de 1859.	
El preu de la vedna va ser de 800 duros de plata	
Observacions: Reproducció de l'escriptura	

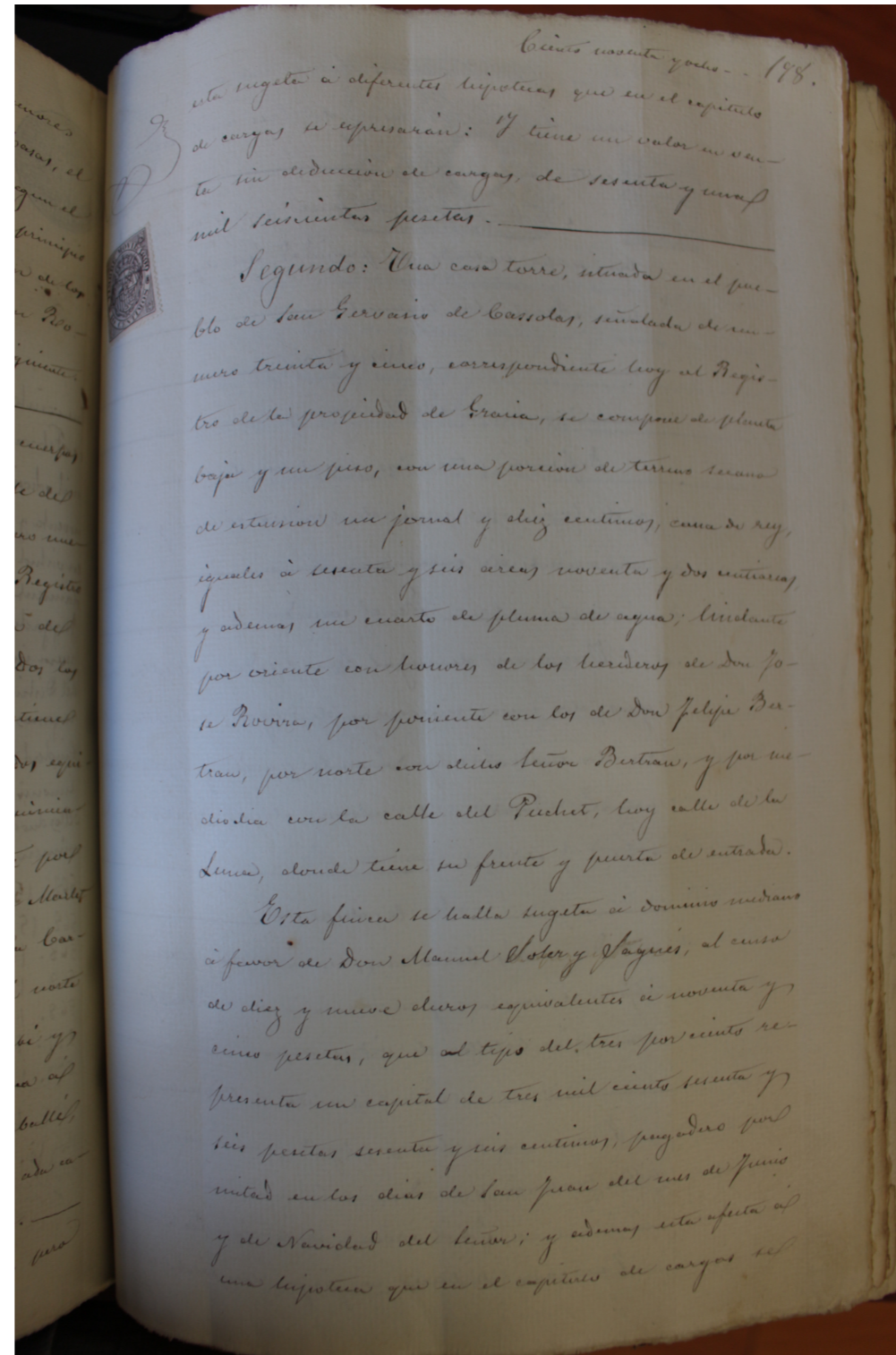
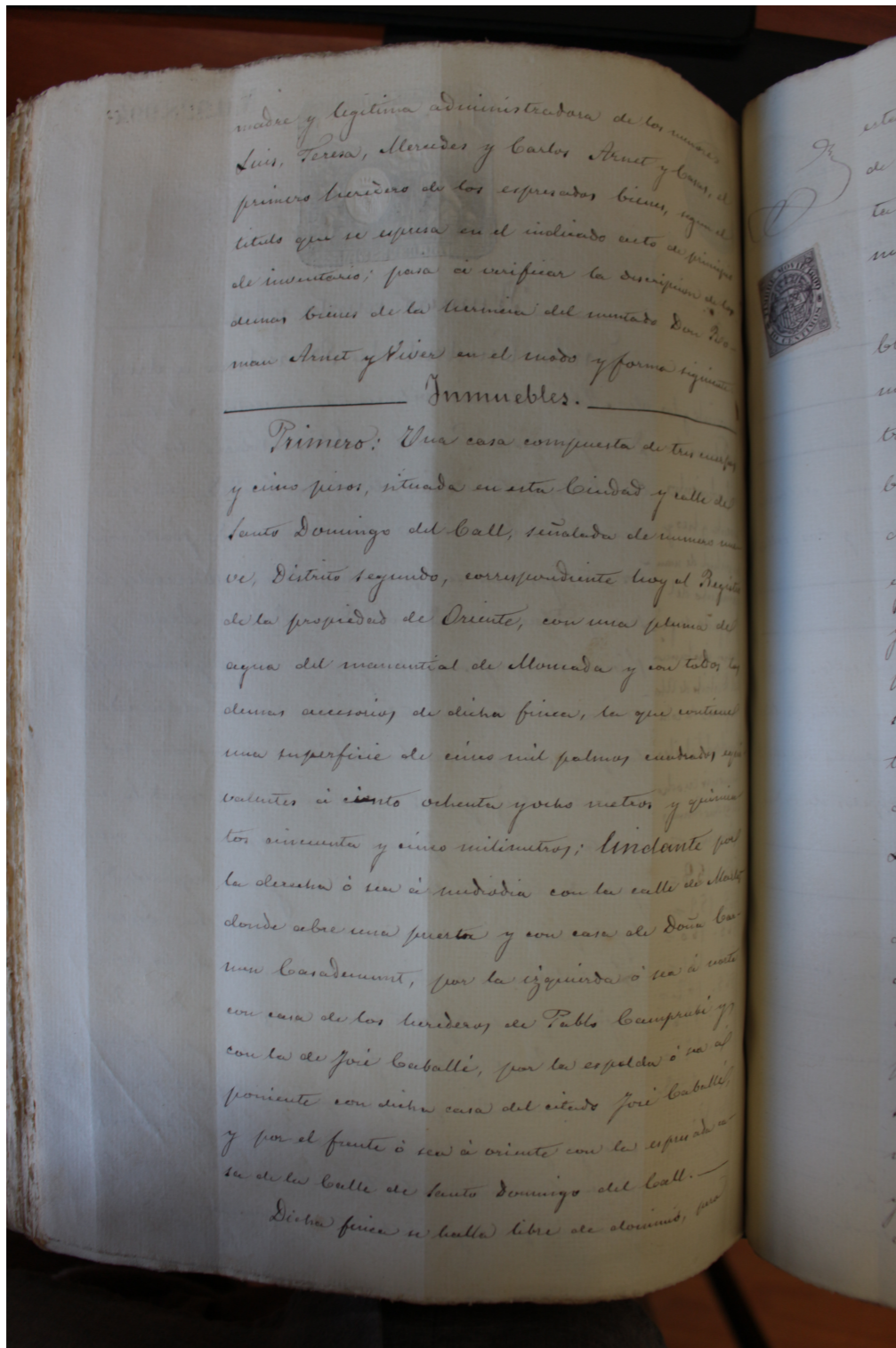

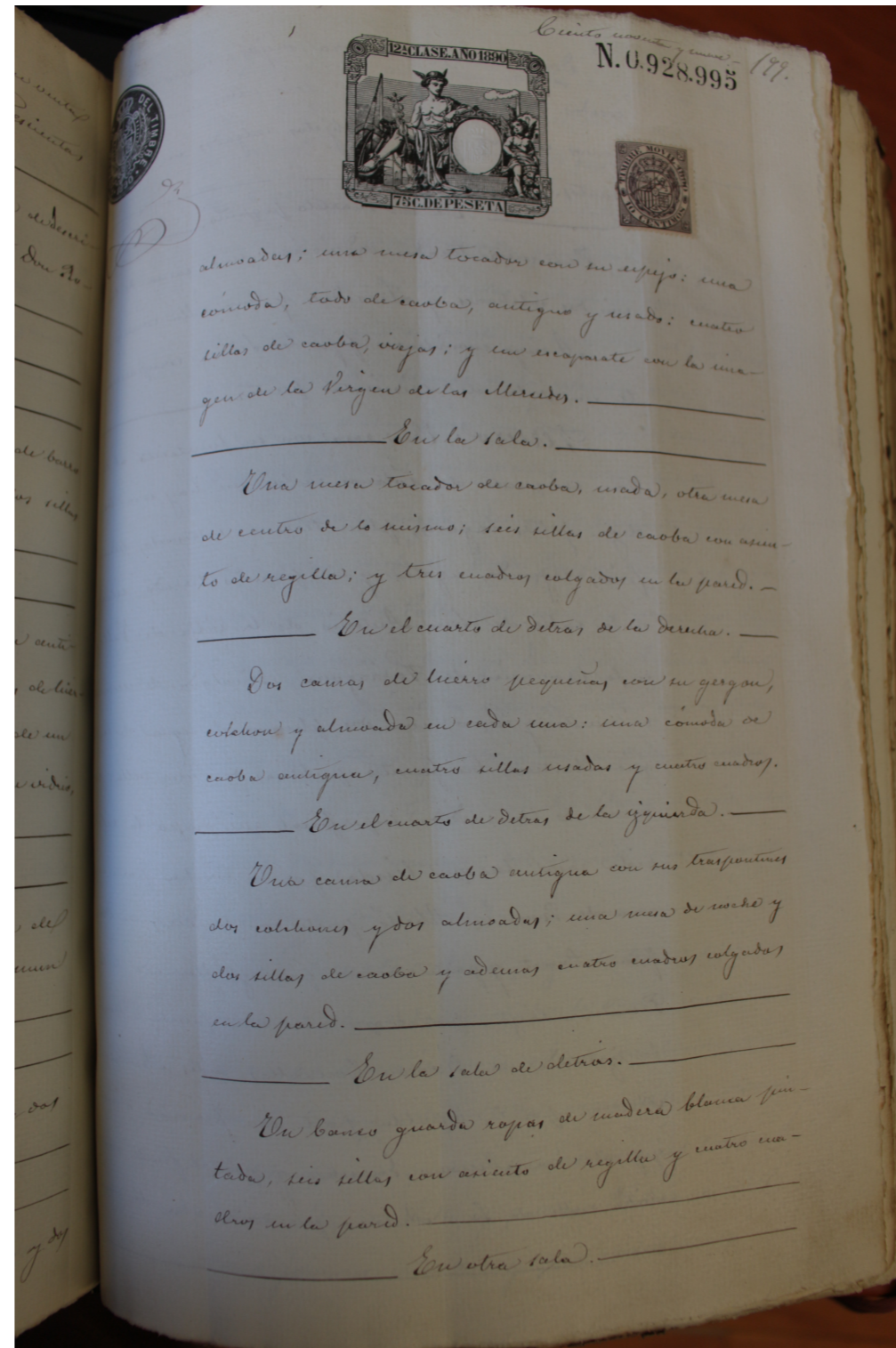
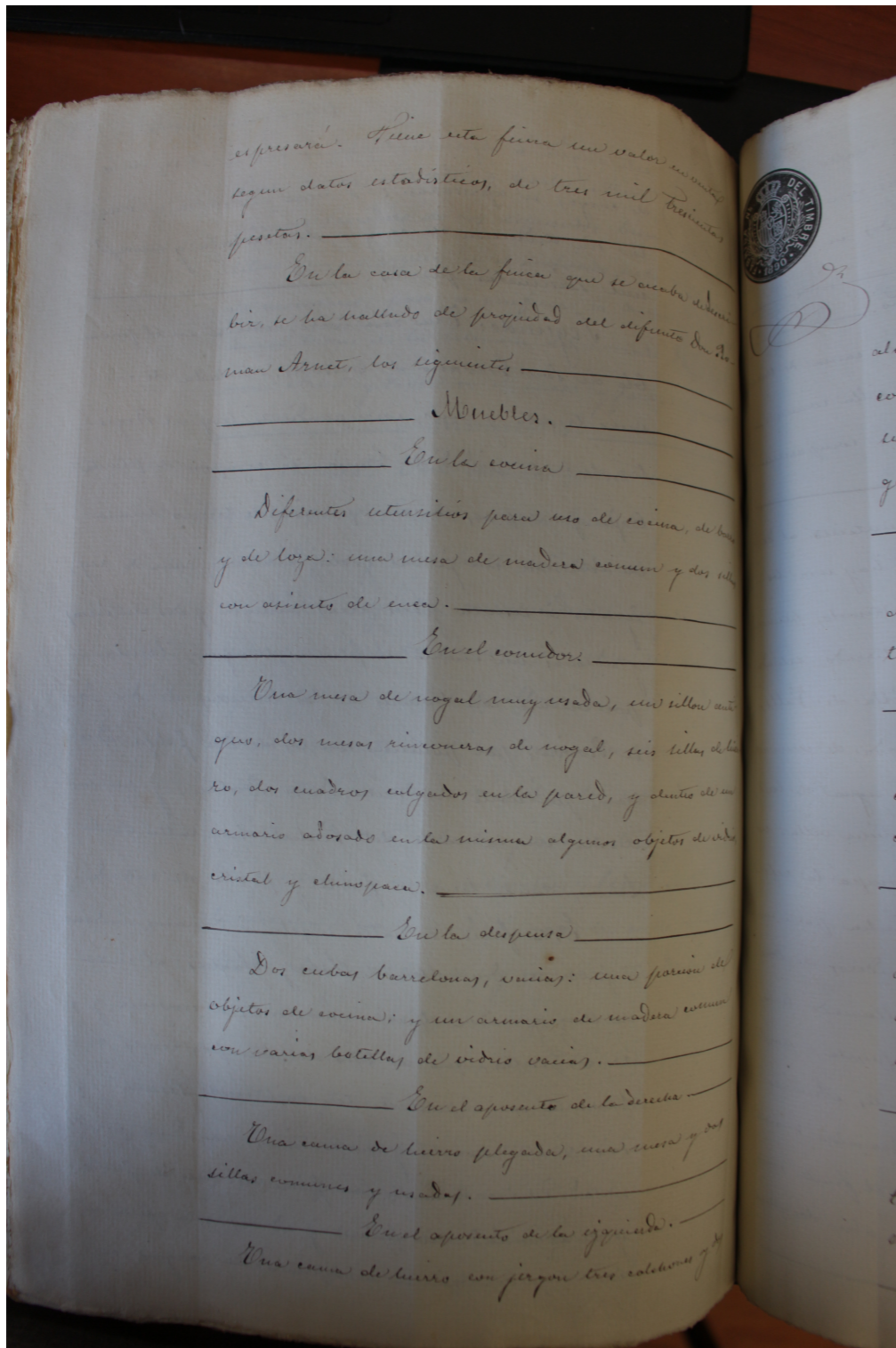

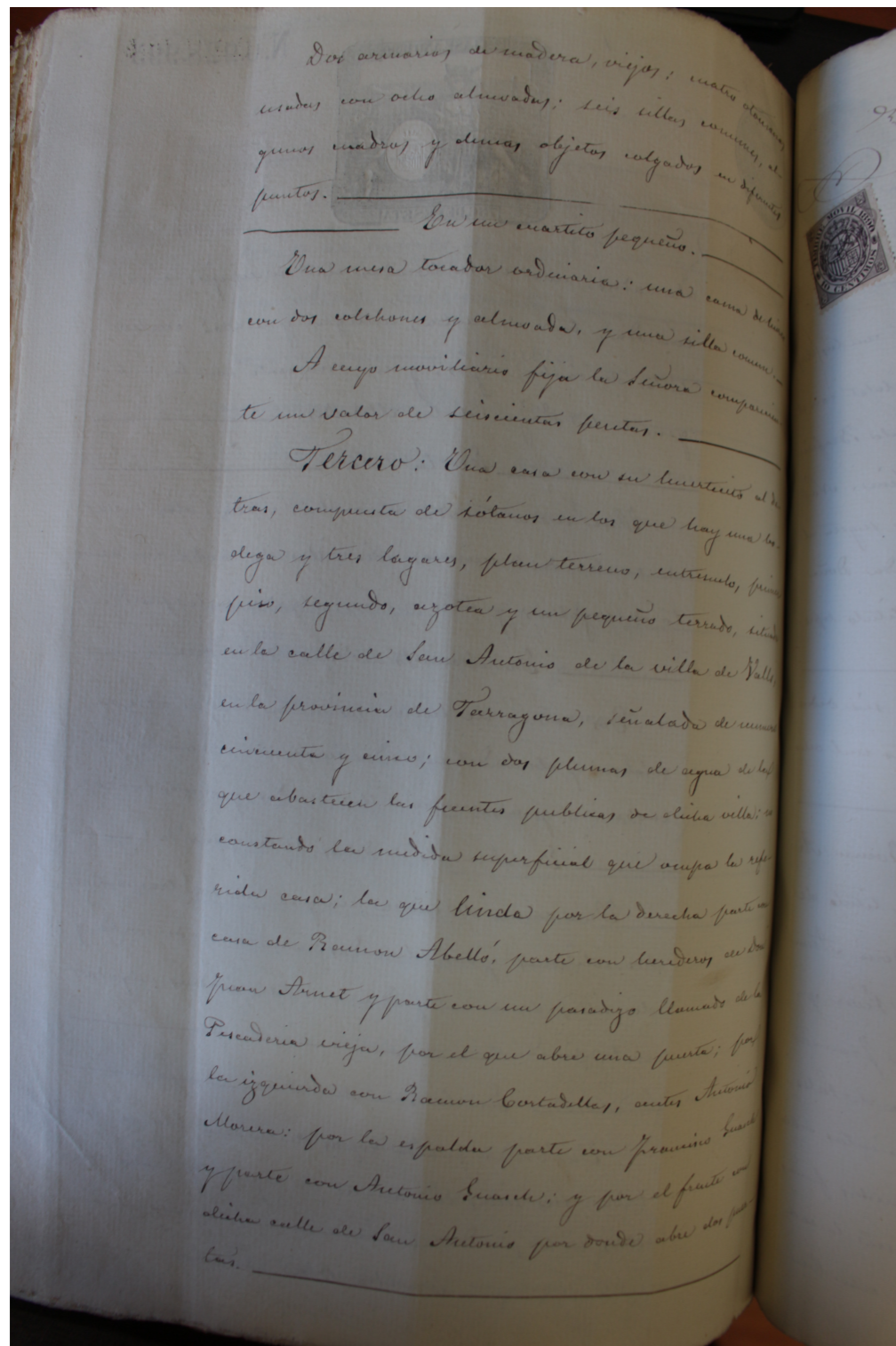

Doc. 2 1890	Inventari postmortem dels béns que foren de Ramon Arnet
AHPB Notari: Francesc Pasqual Elies (1422/1)	Resum/transcripció:
<p>10 abril 1890</p> <p>La vídua de Ramon Arnet, Mercè Casas i Planas continua l'inventari dels béns del seu difunt marit, mort el 12 de febrer de 1890.</p> <p>Els béns immobles consistien en una casa al carrer de Sant Domènec del Call –on hi residien–, una casa a celler a Valls i la torre de Sant Gervasi.</p> <p>La torres es descriu: Una casa-torre situada en el pueblo de san Gervasio de Cassolas senyalada de numero 35 correspondiente hoy al Registro de la propiedad de Gracia, se compone de planta baja y un piso, con una porción de terreno secano de extensión un jornal y diez centimos, cana de rey iguales a 66 areas 92 centiareas y además con un cuarto de pluma de agua.</p> <p>Es relaciones els mobles de la casa pertanyents al difunt, indicant diversos llocs de la casa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - en la cocina... - En el comedor--- - en la despensa ... - en el aposento de la derecha... - en el aposento de la izquierda... - en la sala - en el cuarto de detras de la drecha - en el cuarto de detras de la izquierda - en la sala de detrás -en otra sala - en un cuartito pequeño 	
<p>Observacions:</p> <p>Reproducció parcial de l'escriptura</p>	

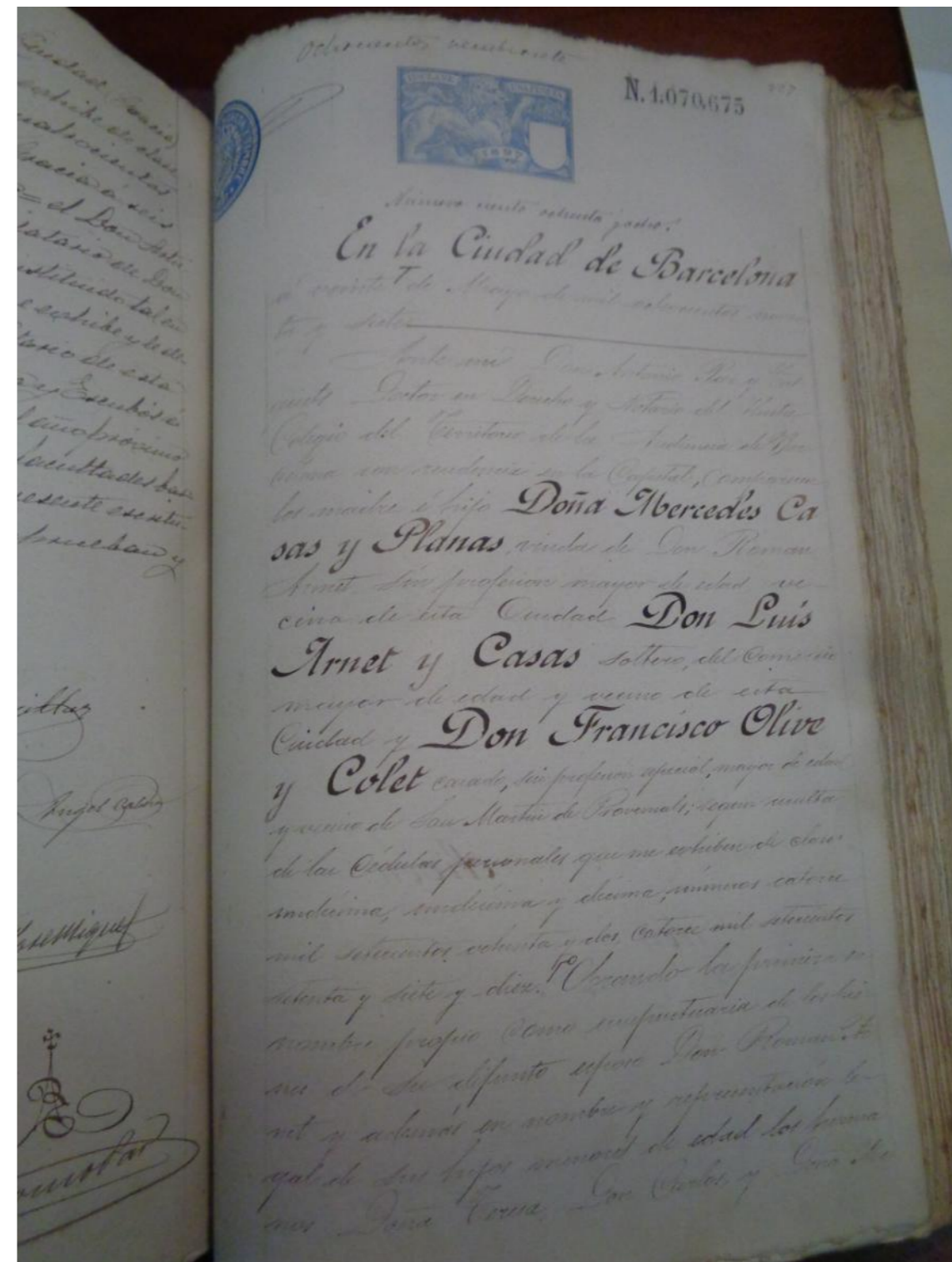

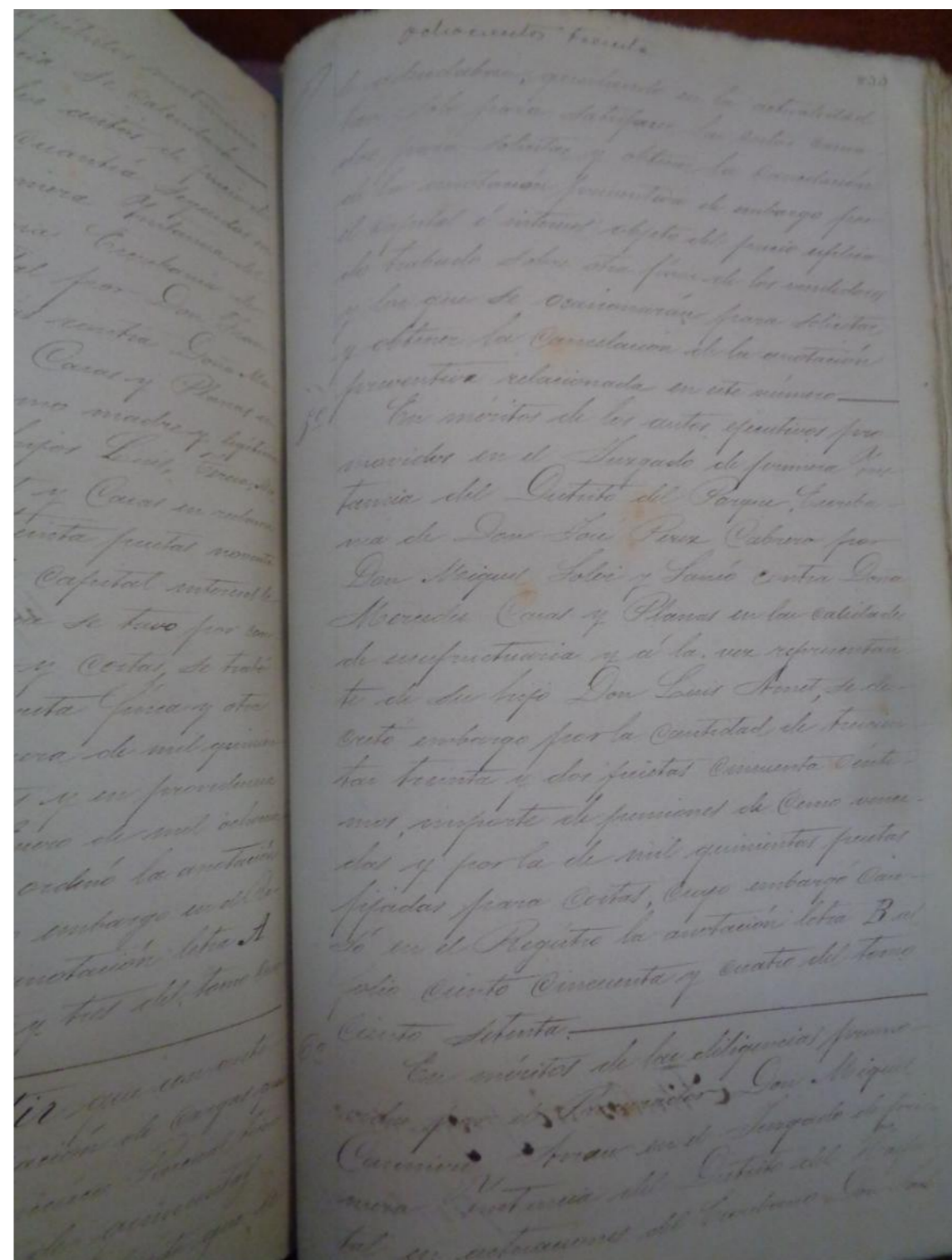
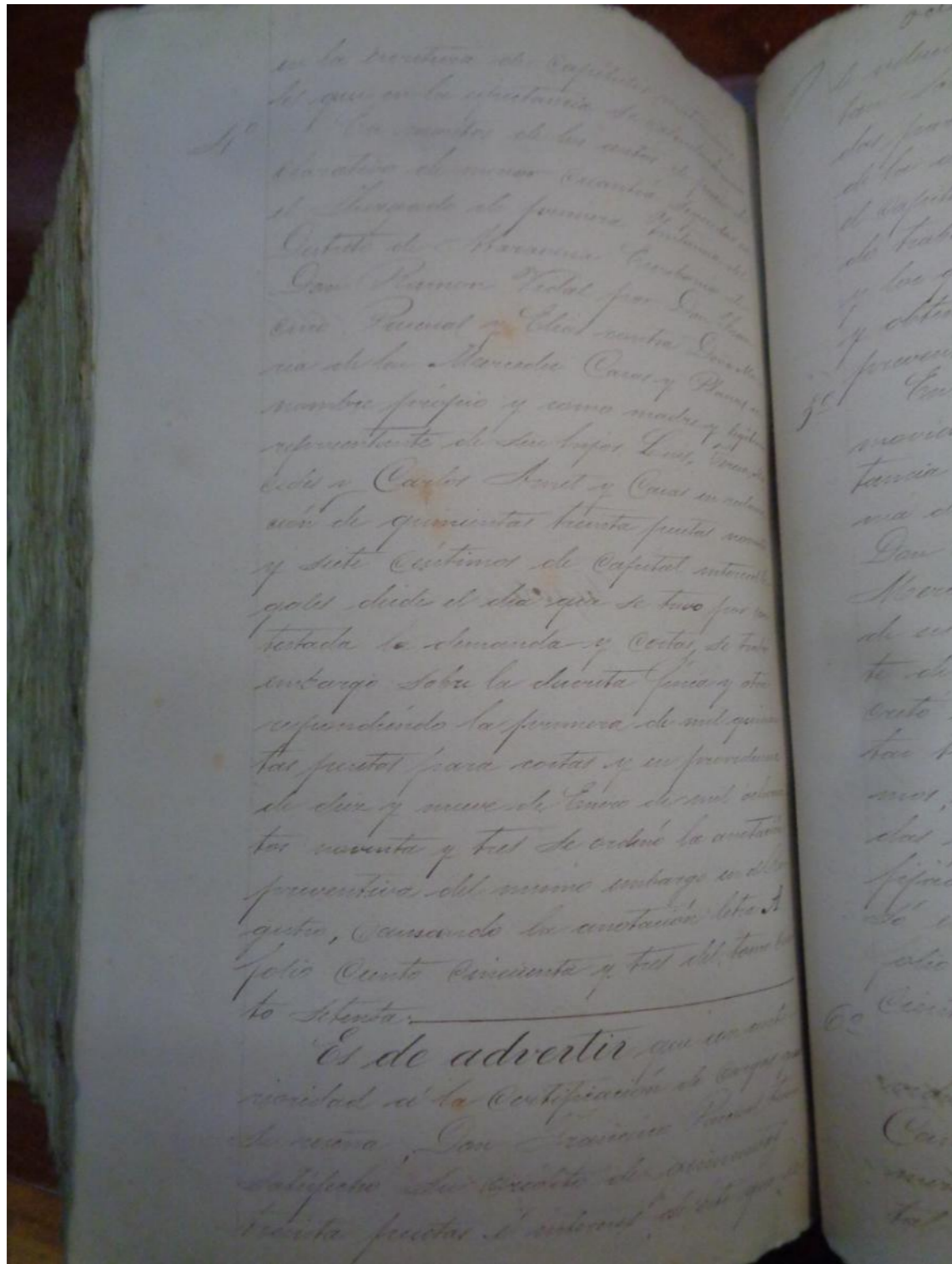

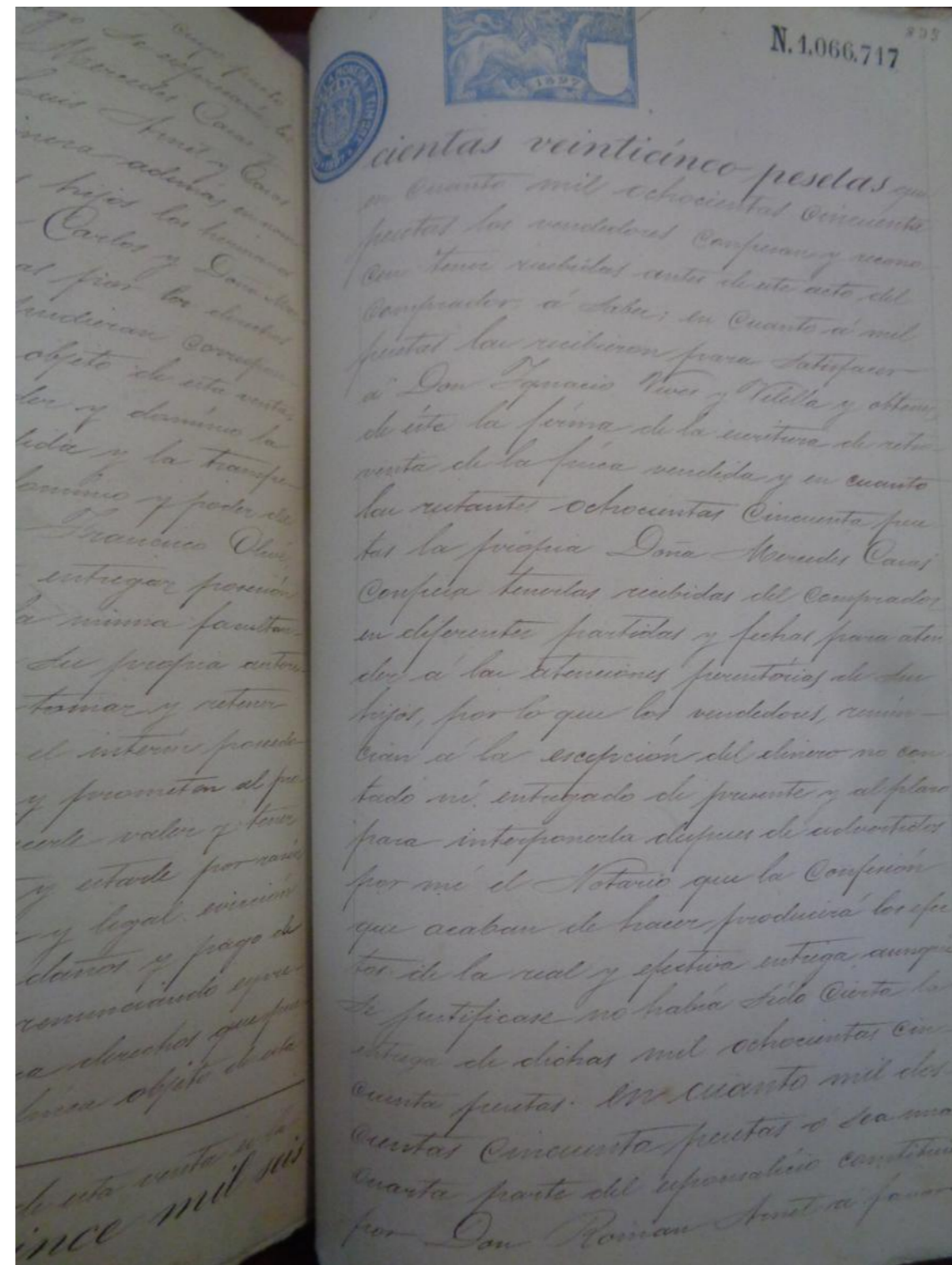
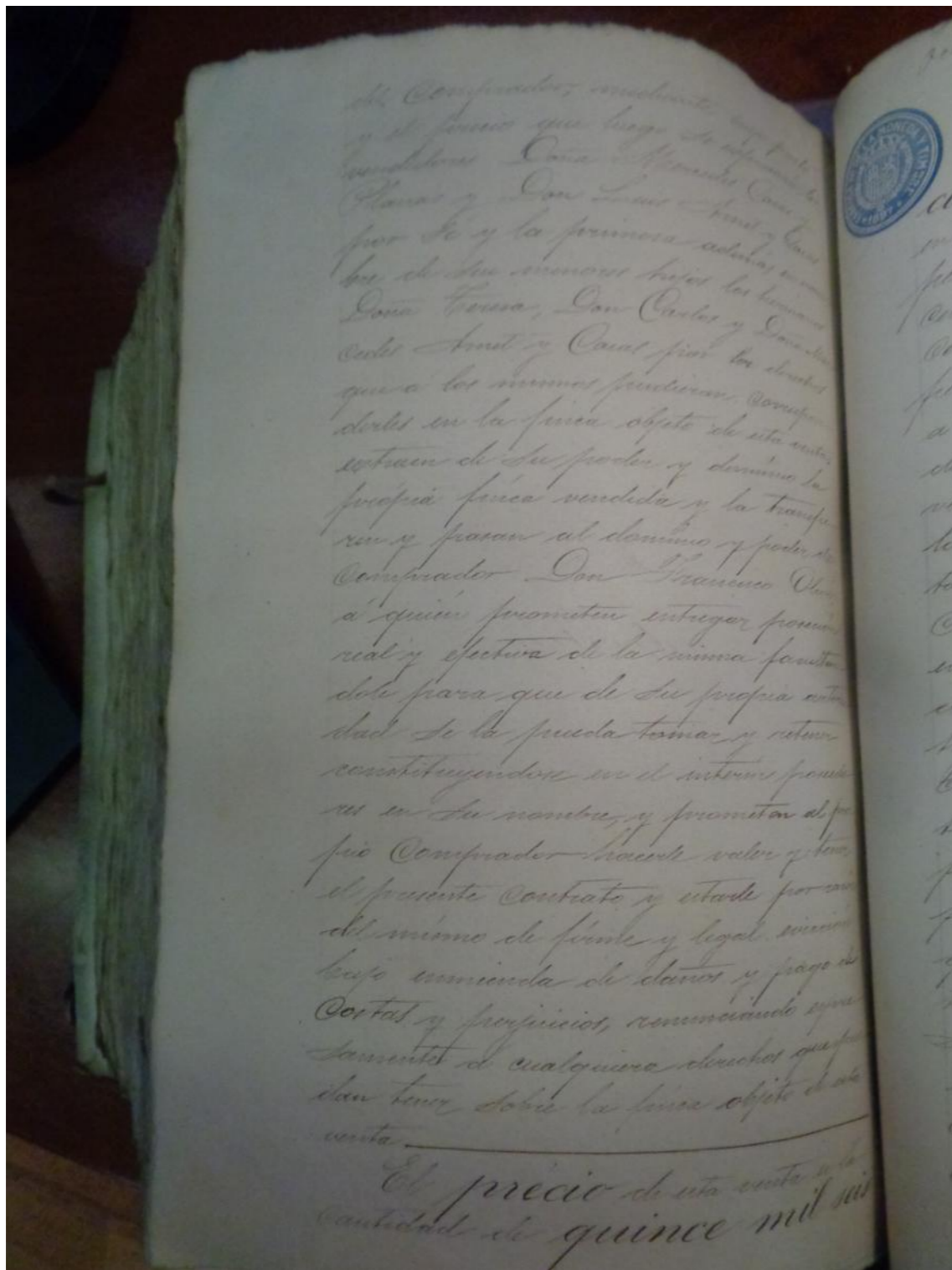

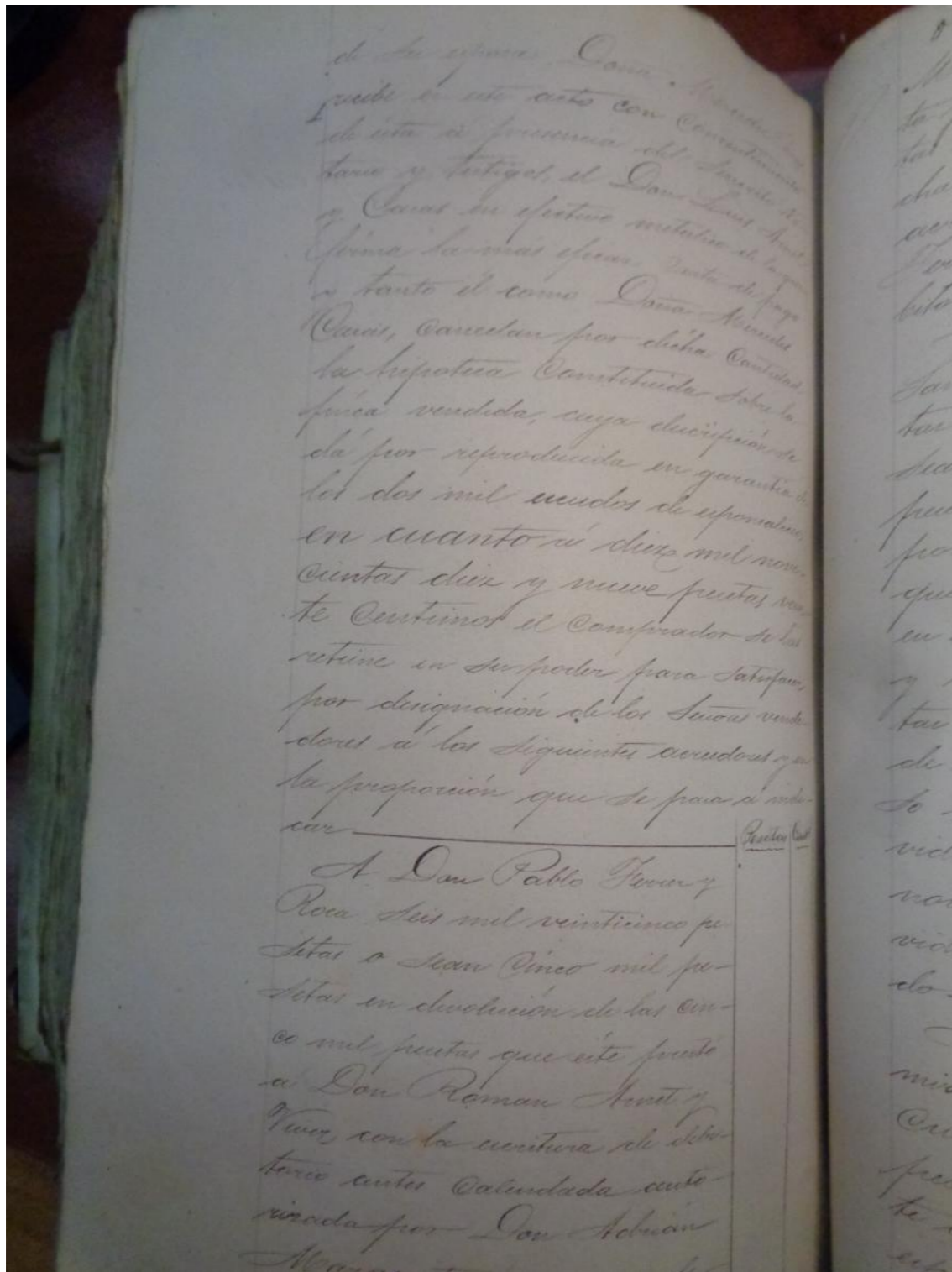

Doc. 3 1897	Venda de la finca feta per Mercè Casas i Planas i el seu fill Lluís Arnet i Casas a favor de Francesc Olivé i Colet
AHPB Notari: Antoni Par (1142/4)	Resum/transcripció:
<p>21 maig 1897</p> <p>Venda de la finca feta per Mercè Casas i Planas i el seu fill Lluís Arnet i Casas a favor de Francesc Olivé i Colet La finca es descriu com "Casa-torre sita en el agregado pueblo de San Gervasio de Cassolas, hoy termino municipal de esta ciudad y calle de la Luna antes del Puchet, senyalada de numero 35 compuesta de planta baja y un piso alta con una proci6n de terreno secano de extensi6n un jornal y diez cent6imos cana de rey iguales a 66 6reas 92 cent6metros, si bien solo hay inscritos en el Registro de la Propieadd una superficie de 20 6ras 50 centiaras y 10 dec6metros y adem6s un cuarto de pluma de agua, lindante por oriente con honores de los herederos de don Jos6 rovira, por poniente y norte con los de don Felipe Bertran y por mediodia frente con la calle de la Luna antes del Puchet".</p> <p>Fa un llistat del seguit de càrregues de la finca (censos i hipoteques) i dels títols de propietat, indicant l'anterior possessió de Ramon Arnet i Vives (esp6s difunt de Mercè Casas i Planas i pare de Lluís Arnet) segons una divisi6 de béns feta amb la seva germana Assumpci6 Arnet i Vives el 1880 a Valls. Ramon Arnet va morir sense deixar testament el 1890, però es va establir la successió segons s'havia pactat en els capítols matrimonials amb Mercè Casas de 1870</p> <p>El preu de venda escripturat va ser de 15.625 pessetes que el comprador Francesc Olivé va pagar parcialment als venedors, ja que també va apagar directament deutes dels mateixos referits a la finca.</p> <p>Dóna referències de titularitat anteriors i de dominis</p>	
Observacions: Reproducci6 parcial de l'escriptura	

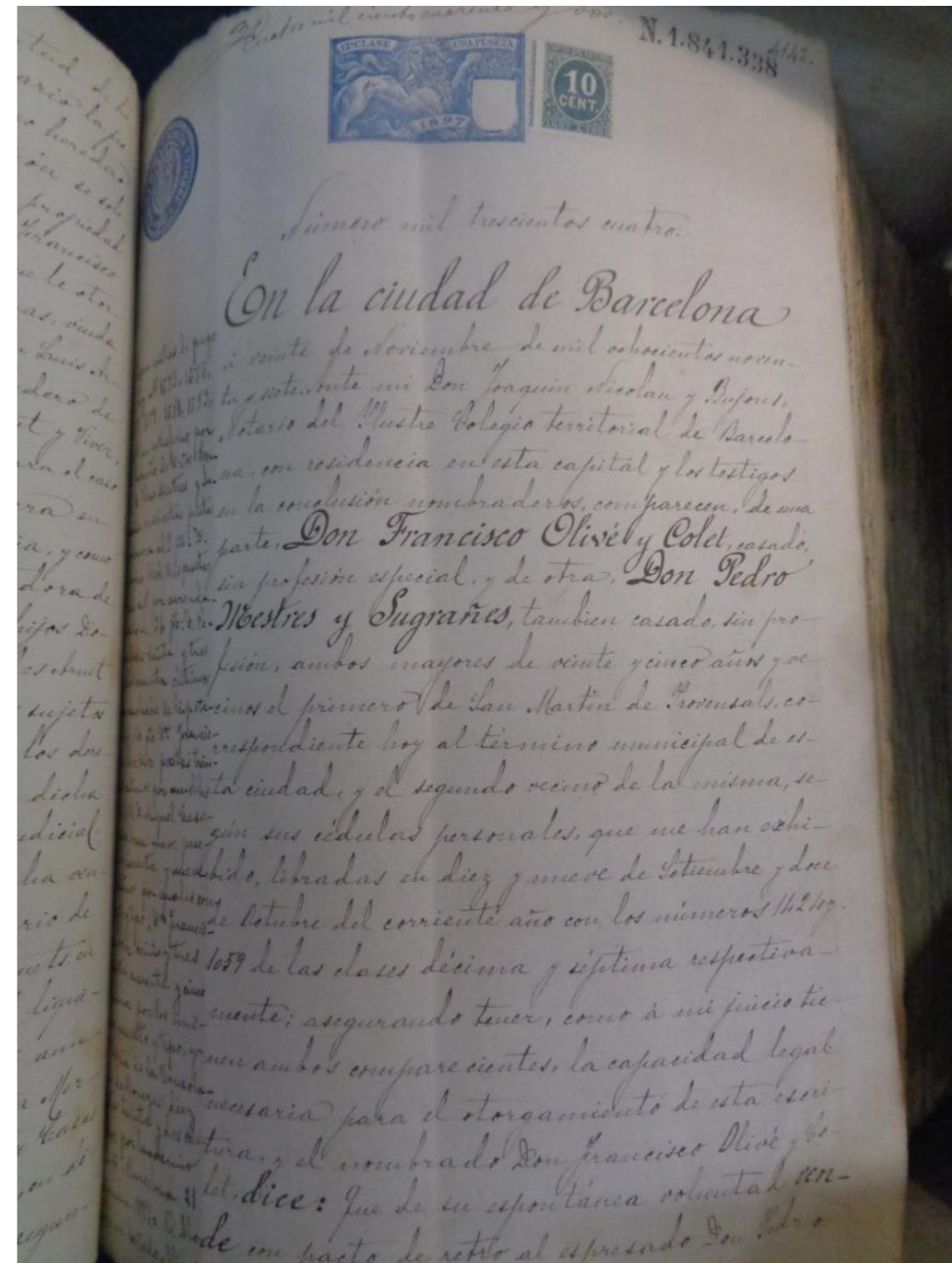

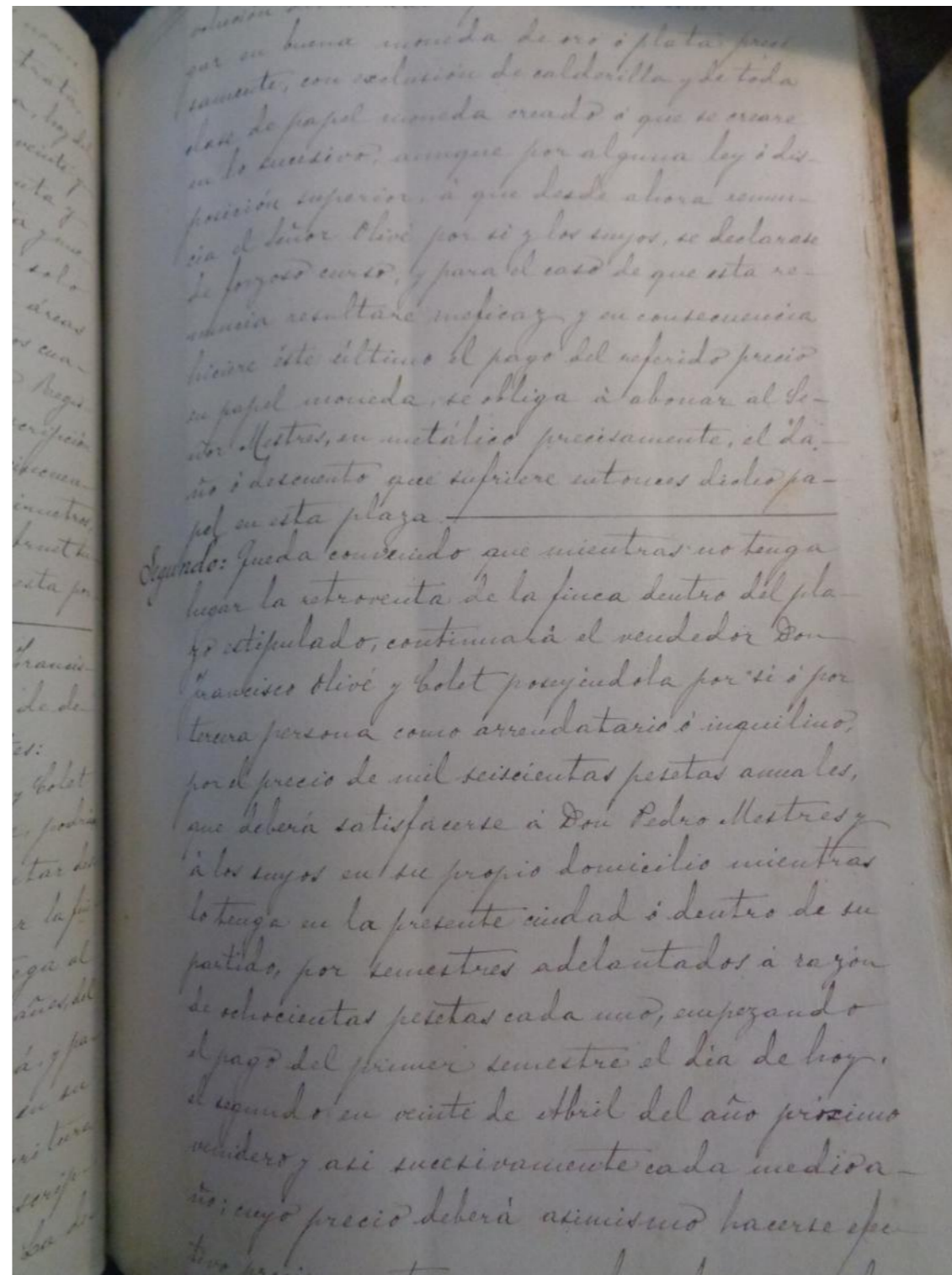
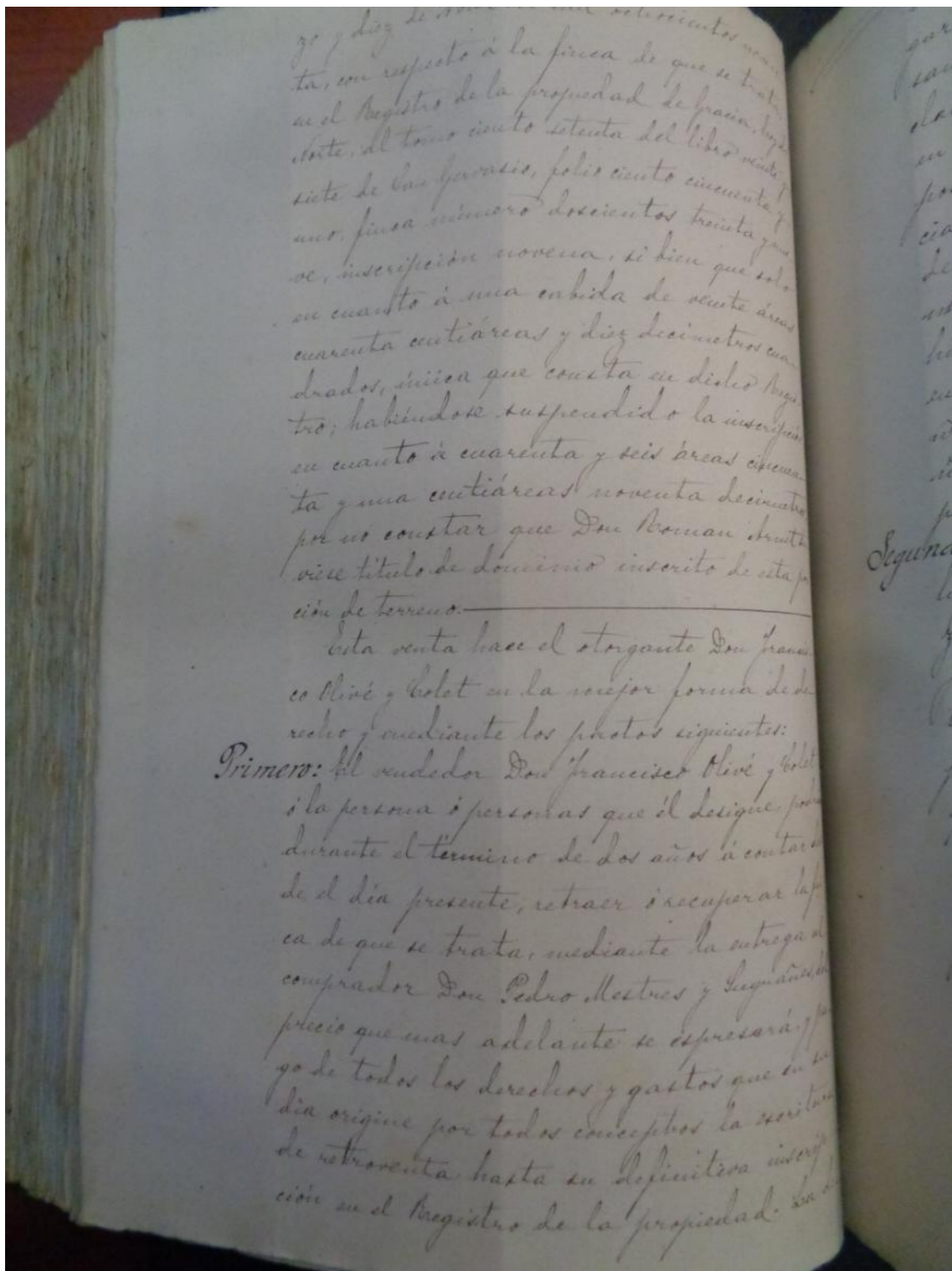

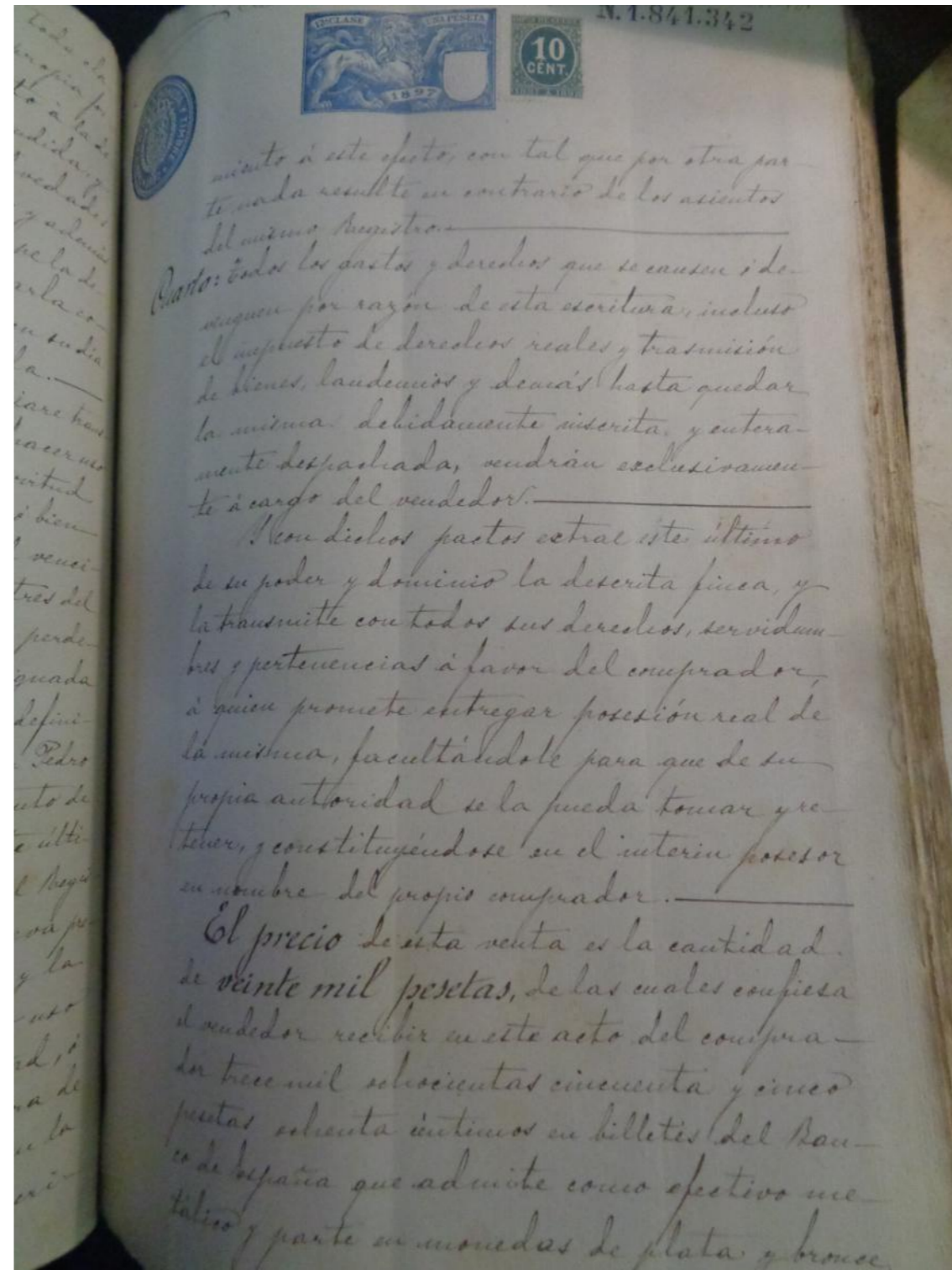
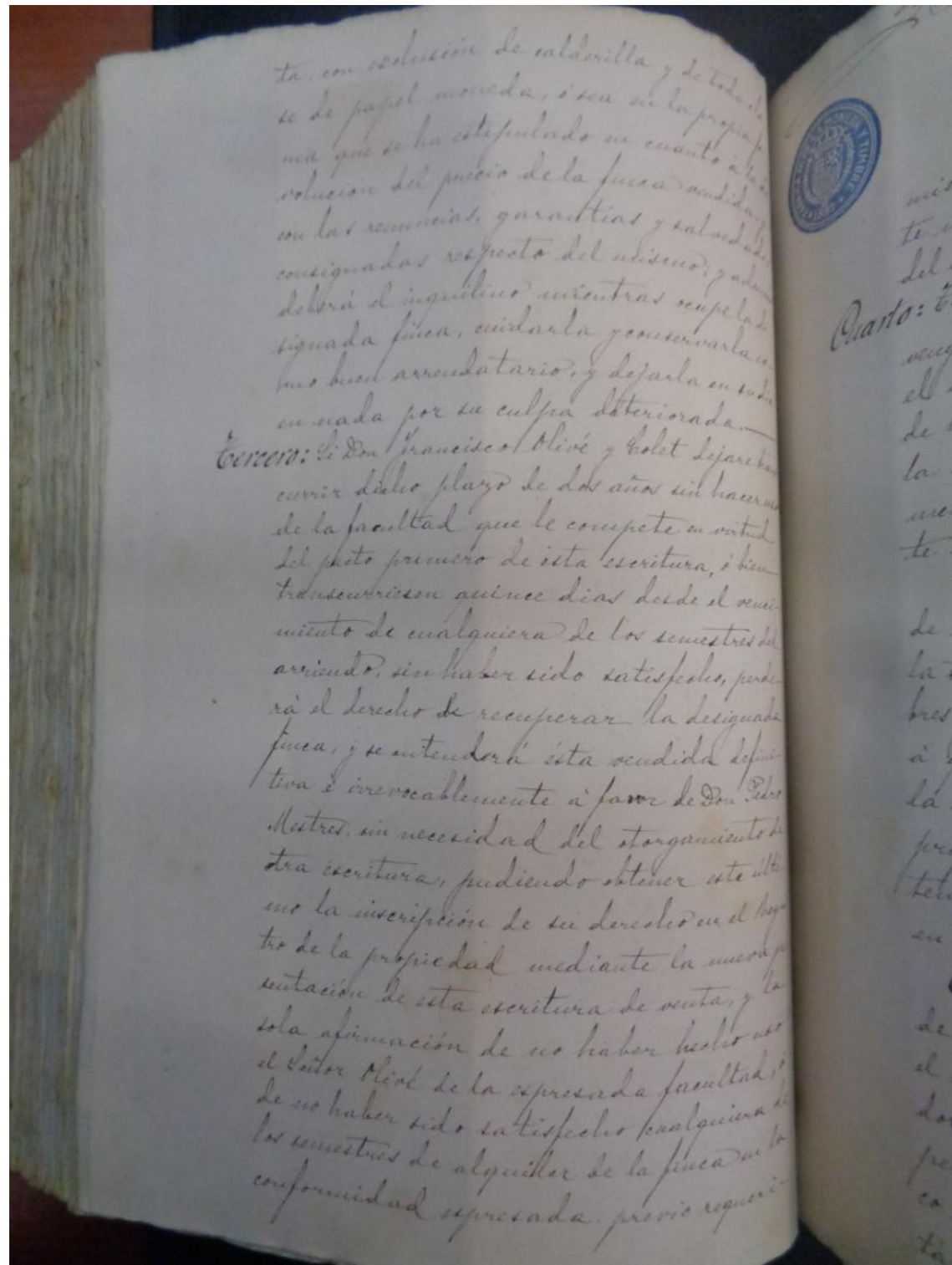

Doc. 4 1897	Venda de la finca feta per Francesc Olivé i Colet a favor d'Ignasi Vives i Vilella
AHPB Notari: Antoni Par (1142/4)	Resum/transcripció:
<p>21 maig 1897</p> <p>El mateix dia d'haver adquirit al finca de mans de Mercè Casas i el seu fill (veure Doc. anterior), Francesc Olivé la ven a l'industrial Ignasi Vives i Vilella. Consta la mateixa descripció i dades de càrregues i propietat.</p> <p>El preu de la venda va ser de 20.000 pessetes</p>	
Observacions: No reproduït per similitud en document anterior	

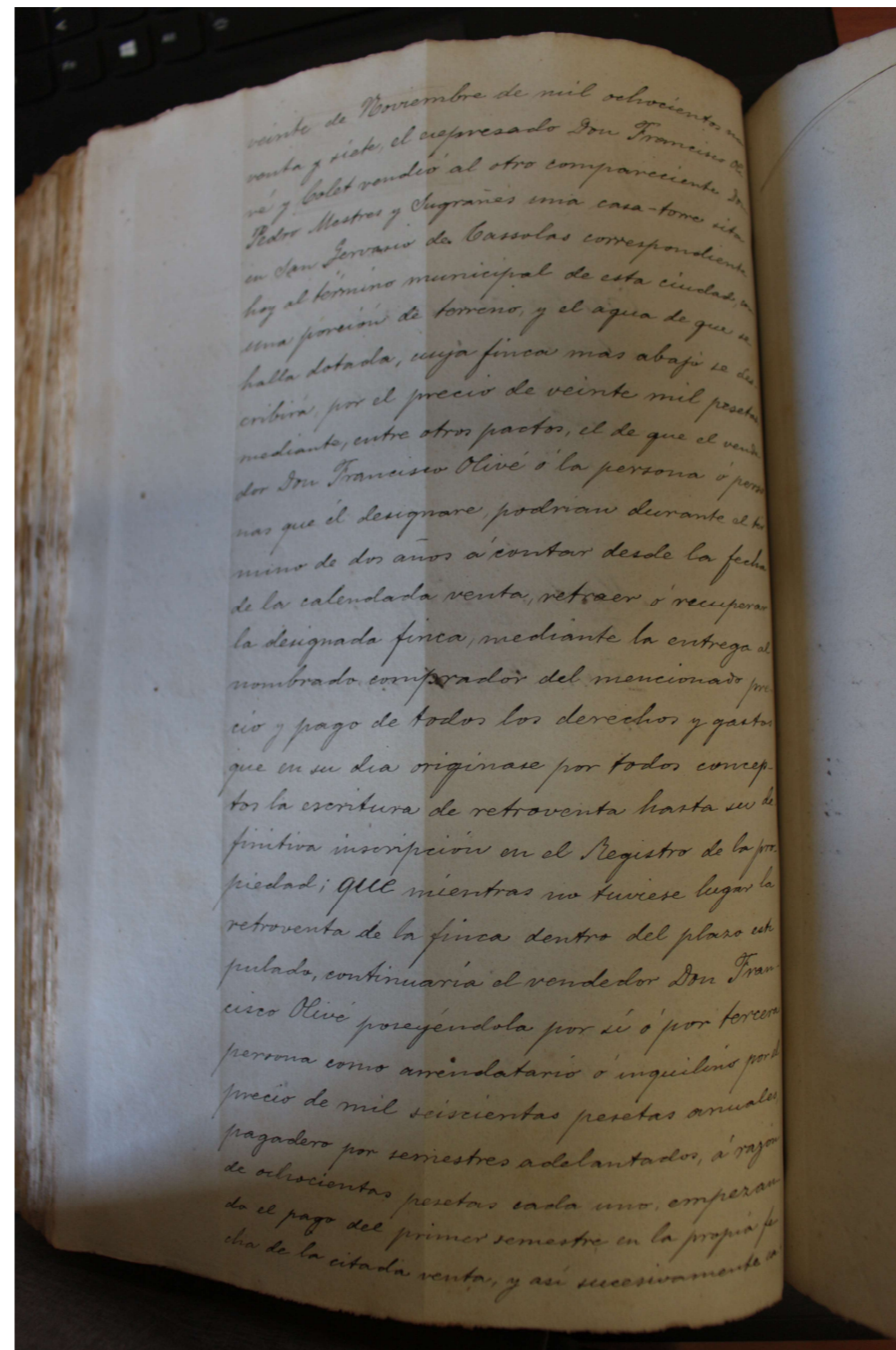
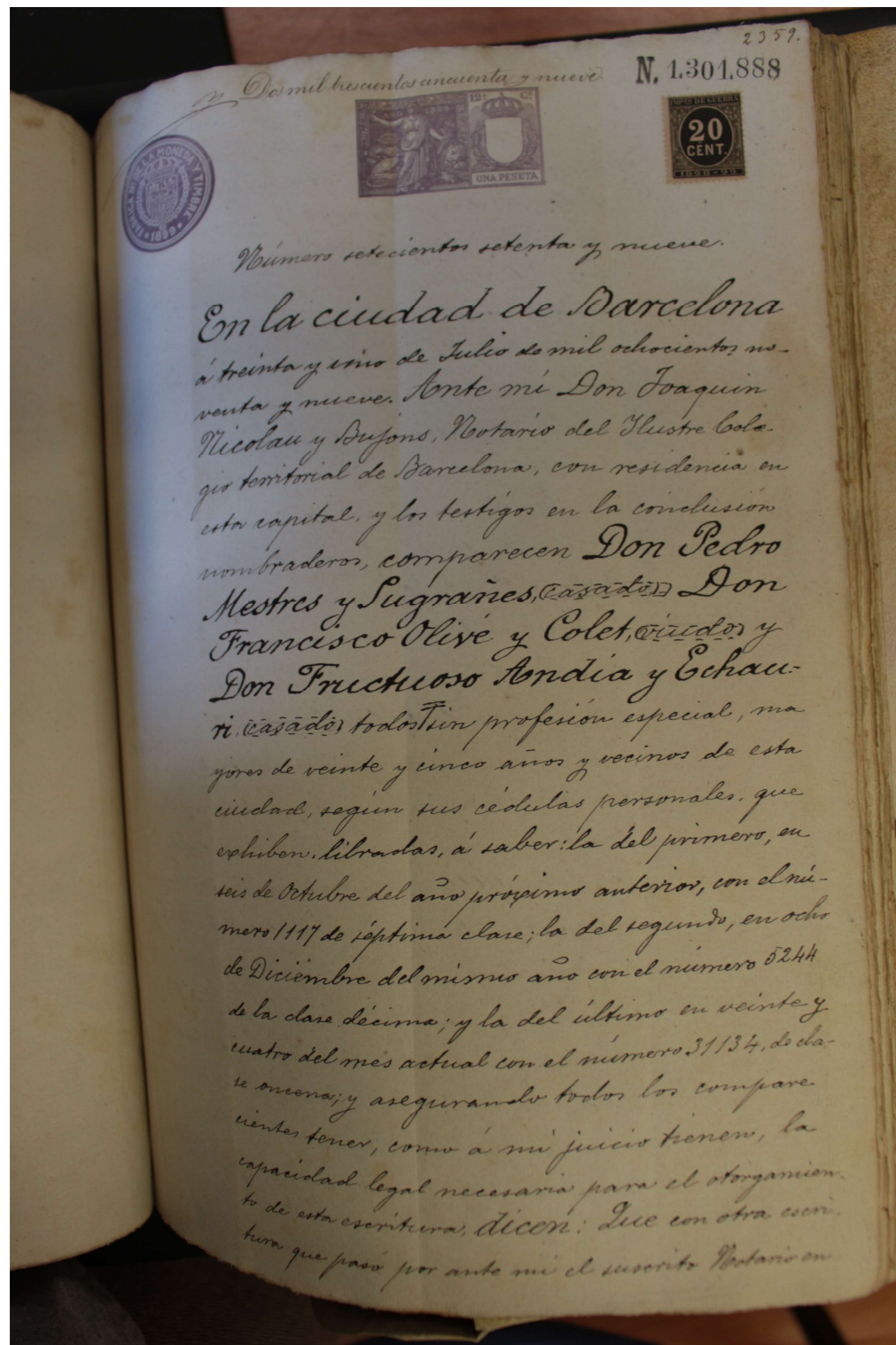
Doc. 5 1897	Venda de la finca a carta de gràcia feta per Francesc Olivé i Colet a Pere Mestres i Sugrañes
AHPB Notari: Joaquim Nicolau (1394/135)	Resum/transcripció:
<p>20 novembre de 1897</p> <p>Francesc Olivé ven a carta de gràcia la finca a Pere Mestres i Sugrañes amb un seguit de pactes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Que en el termini de dos anys el venedor pot recuperar la finca pagant el mateix preu i les despeses ocasionades per la transacció - Que durant aquest termini Francesc Olivé continuarà ell o una tercera persona com a llogater de la finca, pagant un lloguer de 1.700 pessetes anuals - Que si passat el termini no s'executa la recuperació, Pere Mestres serà el propietari absolut de la finca sense necessitat de nova escriptura. <p>El preu pactat va ser de 20.000 pessetes</p> <p>La descripció de la finca és idèntica a la dels documents precedents</p>	
<p>Observacions:</p> <p>Reproducció parcial de l'escriptura</p> <p>No s'explica com Francesc Olivé continuava sent el propietari després d'ella venda del Documenta anterior</p>	

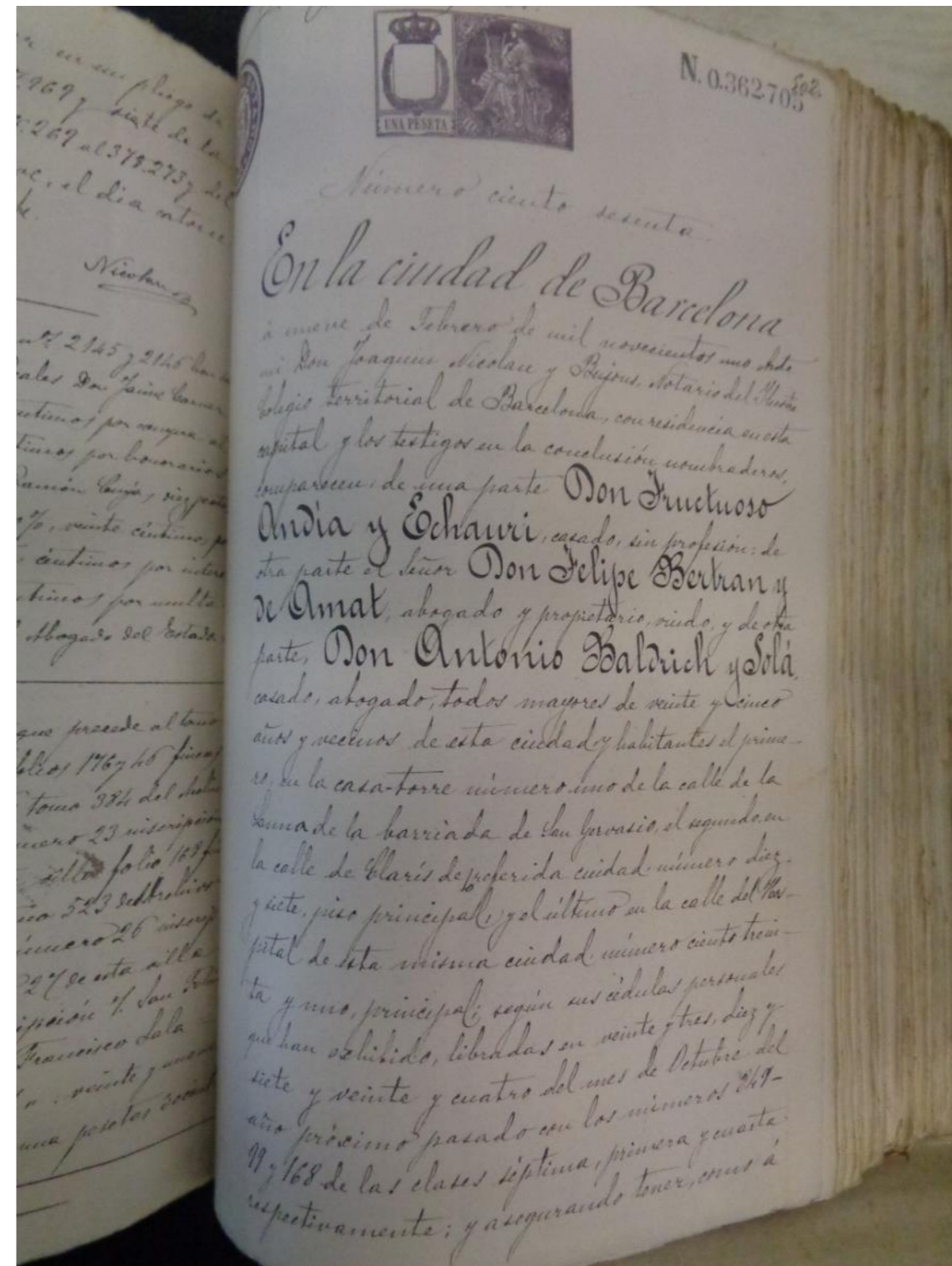
Doc. 6 1899	Retrovenda a favor de Fructuós Andia
AHPB Notari: Joaquim Nicolau (1394/145)	Resum/transcripció:
<p>31 juliol 1899</p> <p>El 1897 Francesc Olivé havia venut la finca a favor de Pere Mestres amb el pacte de poder-la recuperar abans del termini de dos anys. Abans de transcorregut el termini Francesc Olivé exerceix el dret de recuperar la finca que en aquell mateix moment cedeix Fructuós Andia.</p> <p>La finca es descriu igual que en escriptures anteriors amb l'única diferència que gaudeix, a més de mtija ploma d'aigua procedent del Llobregat</p>	
Observacions: Reproducció parcial de l'escriptura	

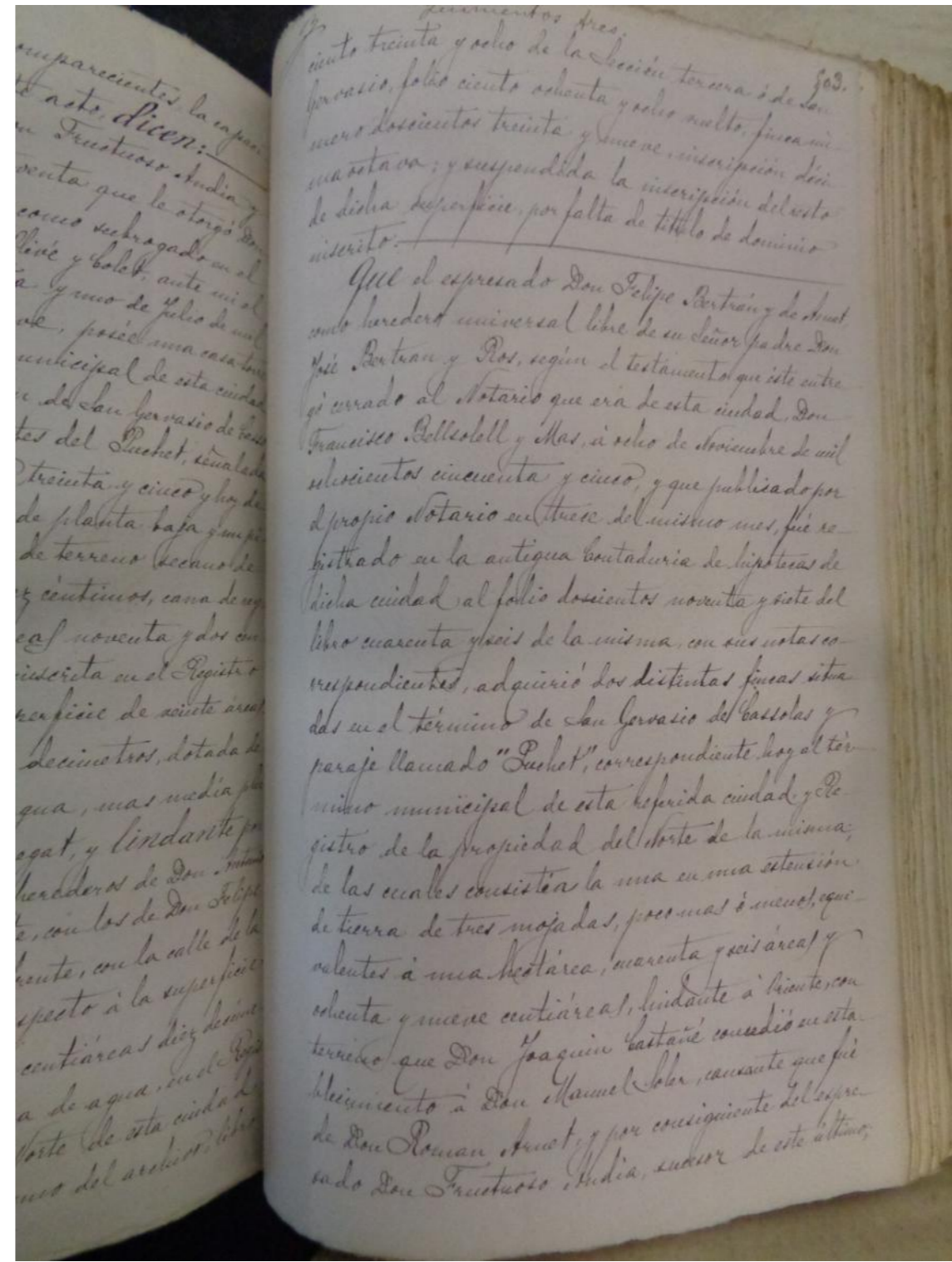
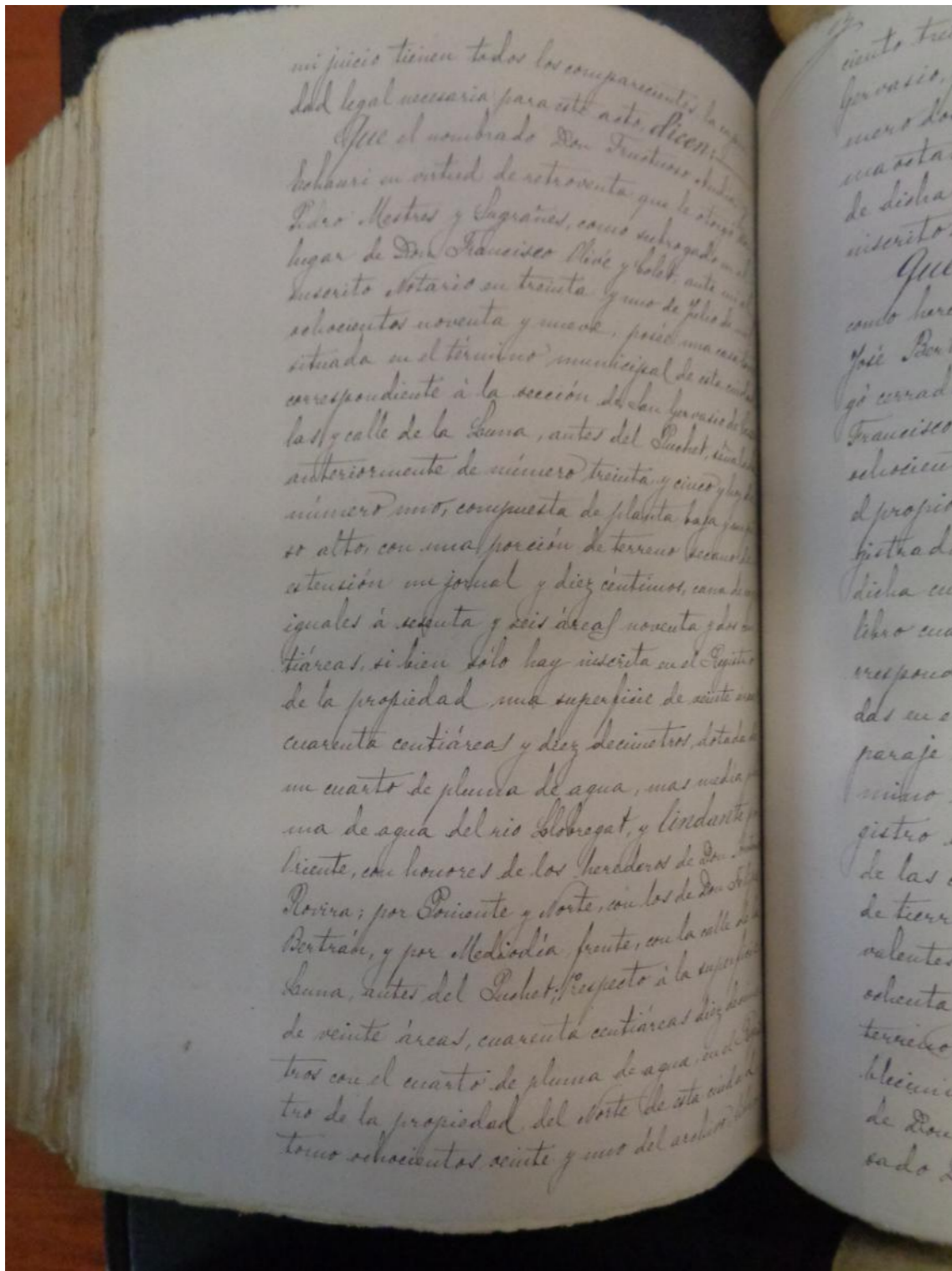

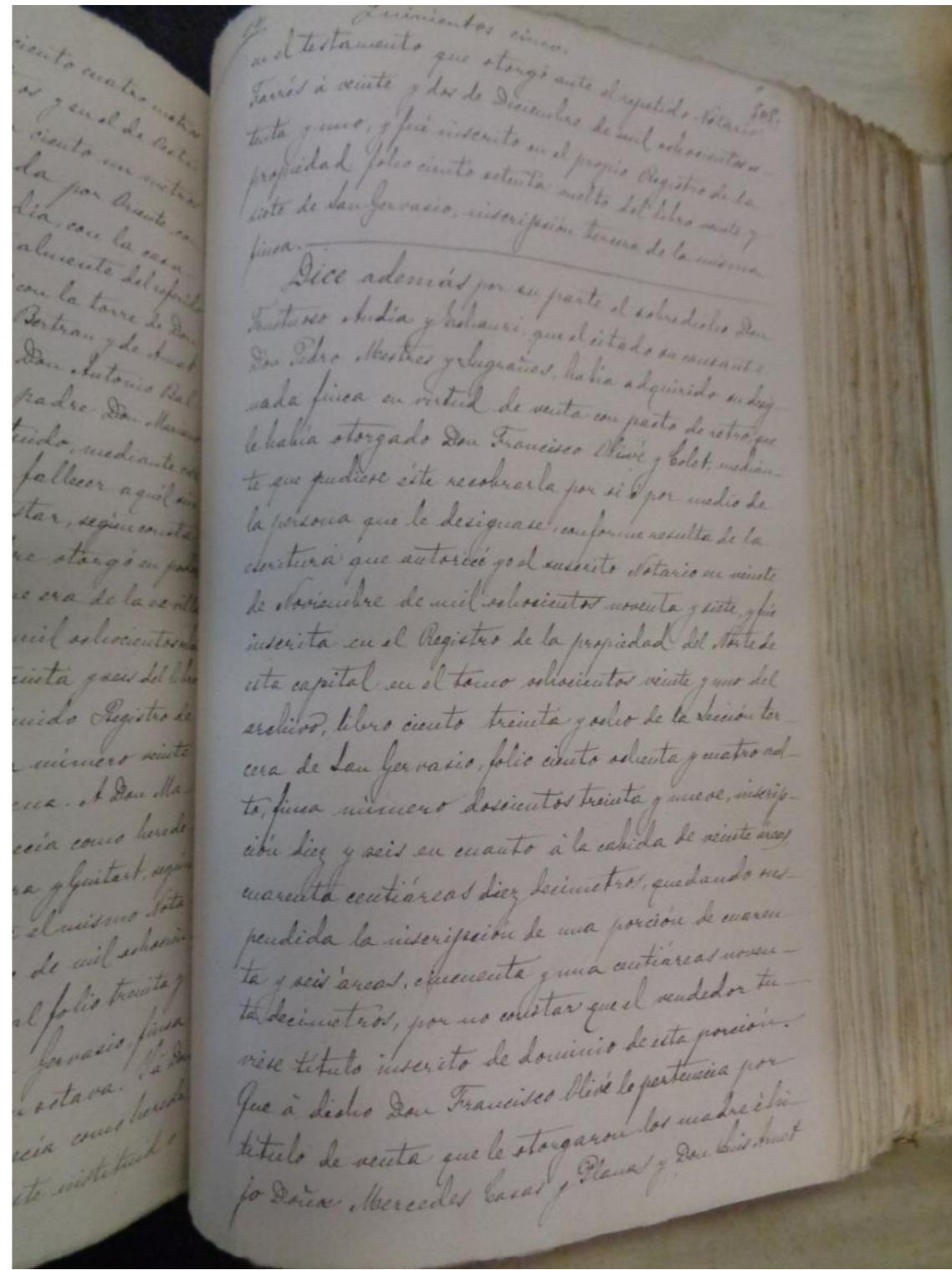
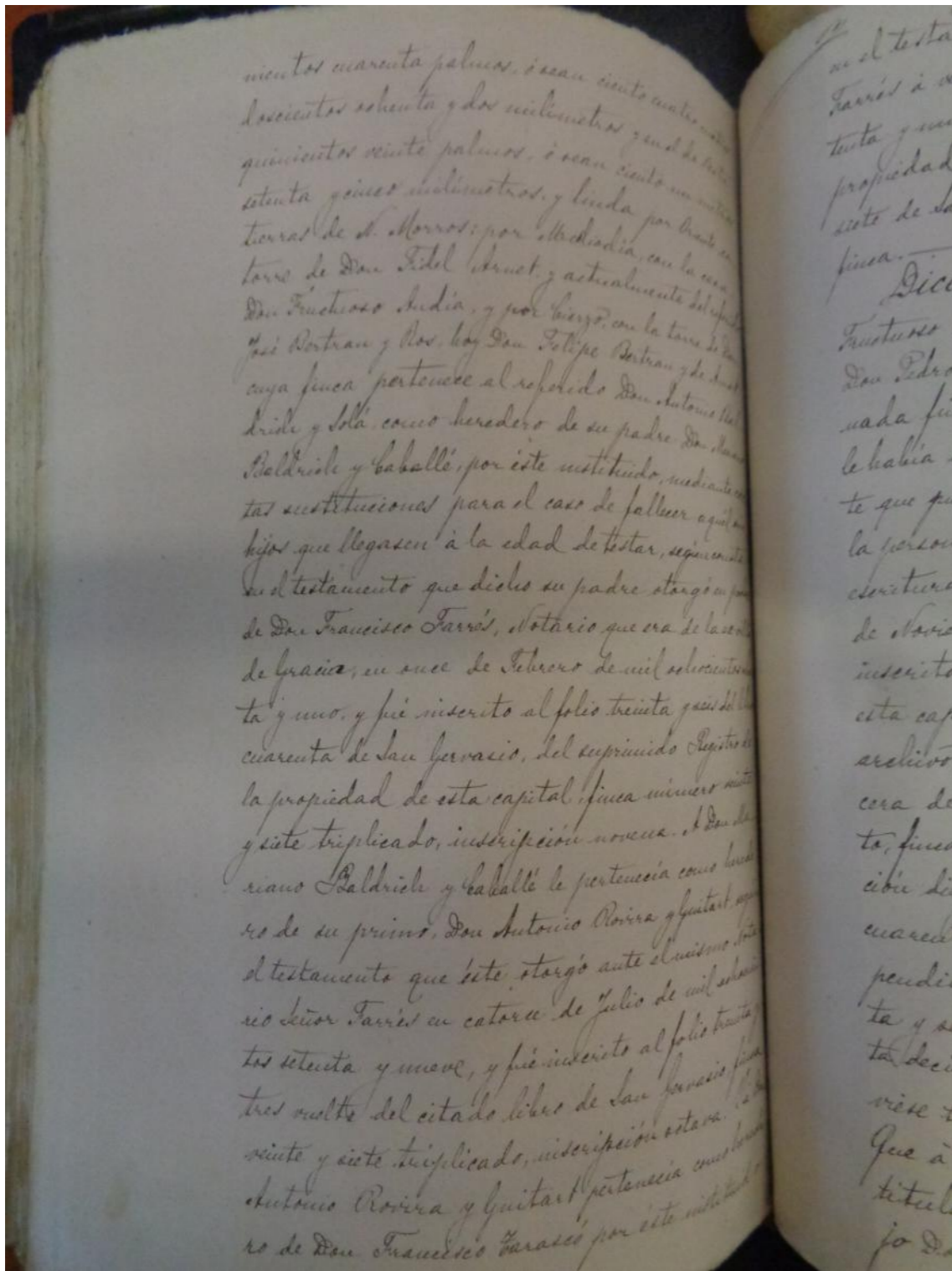
Dos mil trescientos veinte.
 la medio año, y QUE a' el referido vendedor
 dejare transcurrir dicho plazo de dos años sin
 hacer uso de la expresada facultad, o bien
 transcurrieran quince dias desde el veneci-
 miento de cualquiera de los semestres del
 arriendo, sin haber sido satisfecho, perde-
 ria el derecho de recuperar dicha finca y se
 entenderia esta vendida definitiva e irrevoca-
 blemente a favor del mismo Don Pedro Mestre,
 habiendo sido inscrita la citada venta en
 el tomo ochocientos veinte y uno del archivo,
 libro ciento treinta y ocho de la seccion tercera
 de don Jervasio, folio ciento ochenta y cuatro vuel-
 to, finca numero doscientos treinta y nueve,
 inscripción decima-sexta en quanto a' la cabi-
 da de veinte areas cuarenta centiaareas diez
 decimetros. Y como quiera que habiendo mani-
 festado el nombrado Don Francisco Olive' su
 voluntad de hacer uso del derecho que le
 corresponde en virtud de la reseñada escritu-
 ra de venta, de recuperar la mentada finca,
 ha designado en este acto al otro compare-
 niente Don Fructuoso Sondia y Echauri, pa-
 ra que a' favor de este sea otorgada la oportuna
 escritura de retroventa de la misma. **Por tan-
 to** el antedicho Don Pedro Mestre y Suñeres
 retrovende al expresado Don Fructuoso Son-
 dia y Echauri, como subrogado en el lugar y
 derecho del Don Francisco Olive', toda la men-
 dada casa-torre situada en el termino mu-

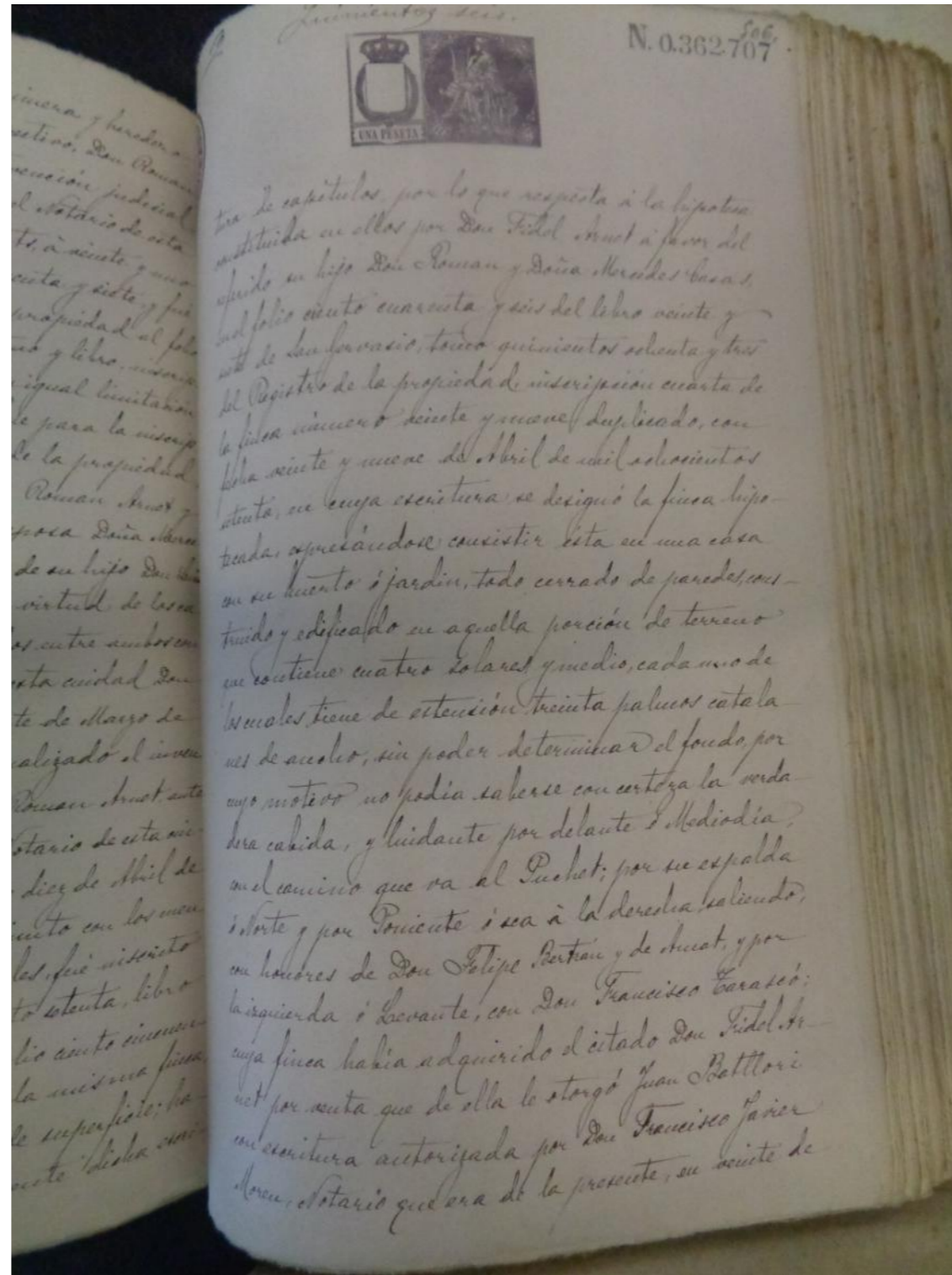
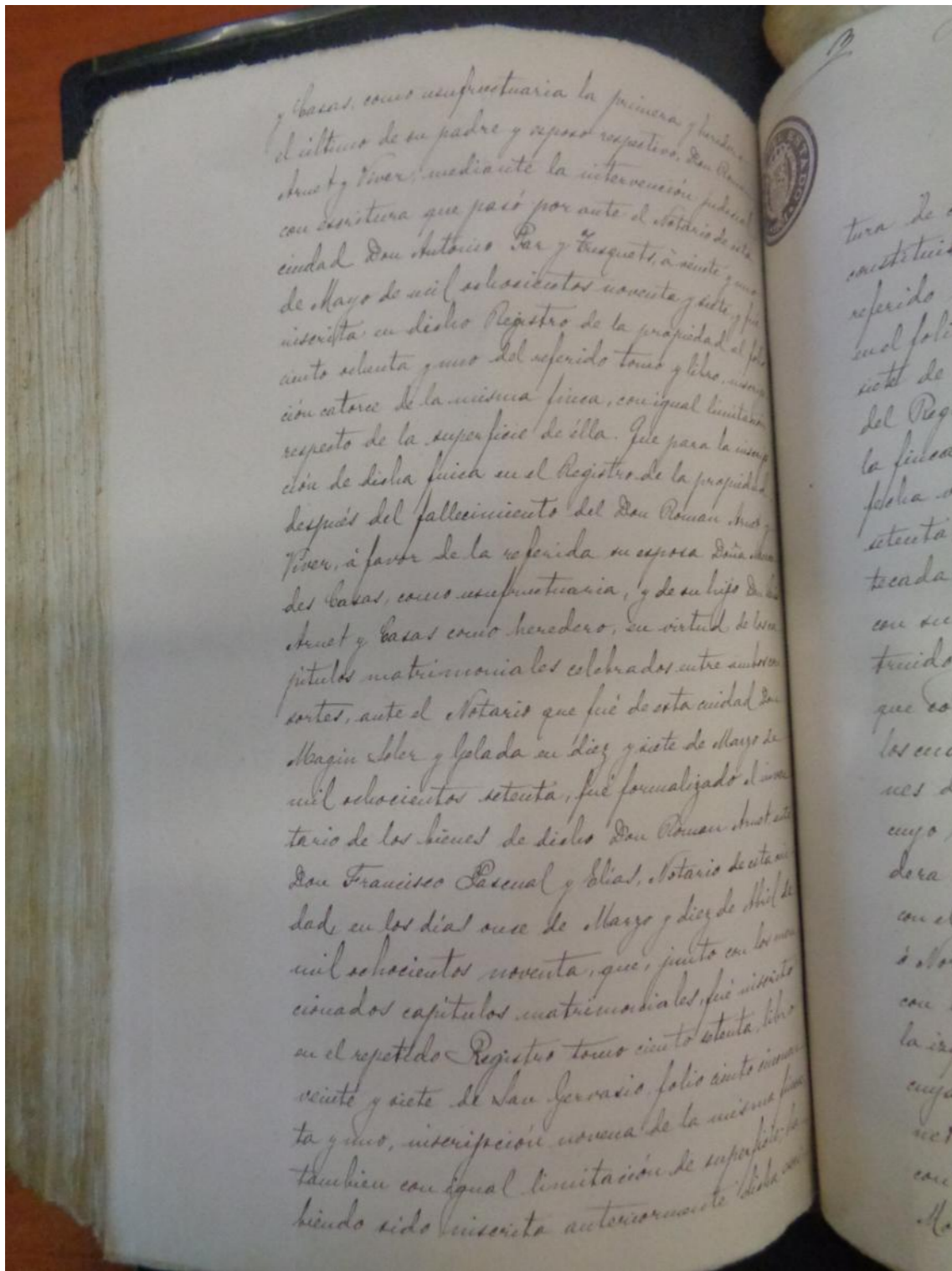
nicipal de esta ciudad, correspondiente a' la
 seccion de San Jervasio de Cassolas y ca-
 lle de la Luna, antes del Puchet, señalada
 anteriormente de numero treinta y cinco y
 de numero uno, compuesta de planta baja y
 un piso alto, con una porcion de terreno
 secano de extension un jornal y diez cuarter-
 mos, cana de rey, iguales a' sesenta y seis ar-
 reas, noventa y dos centiaareas, si bien solo
 hay inscritos en el Registro de la propiedad
 una superficie de veinte areas, cuarenta cen-
 tiaareas y diez decimetros, dotada de un ca-
 no de pluma de agua, mas media pluma
 de agua del rio Llobregat, que con prede-
 rioridad tiene alquilada, y lindante
 por Oriente, con honores de los herederos
 de Don Jose Rovira; por Poniente y Norte, con
 los de Don Felipe Bertran, y por Mediodia
 frente, con la calle de la Luna, antes del
 Puchet. **Se tiene** por Doña Francisca de
 Ler y Camisó, como heredera de su padre
 Don Manuel Goler y Lagües, y bajo su do-
 minio mediano, a' saber: en quanto a' una
 porcion de tierra que contiene tres cuarter-
 o estares de casa para edificar, de extension
 treinta palmos de ancho, y de largo o pro-
 fundidad lo que en sí tengan, a' la prestacion
 del cano de pension anual doce duros
 equivalentes a' sesenta pesetas, pagadas
 por mitad en los dias de San Juan de

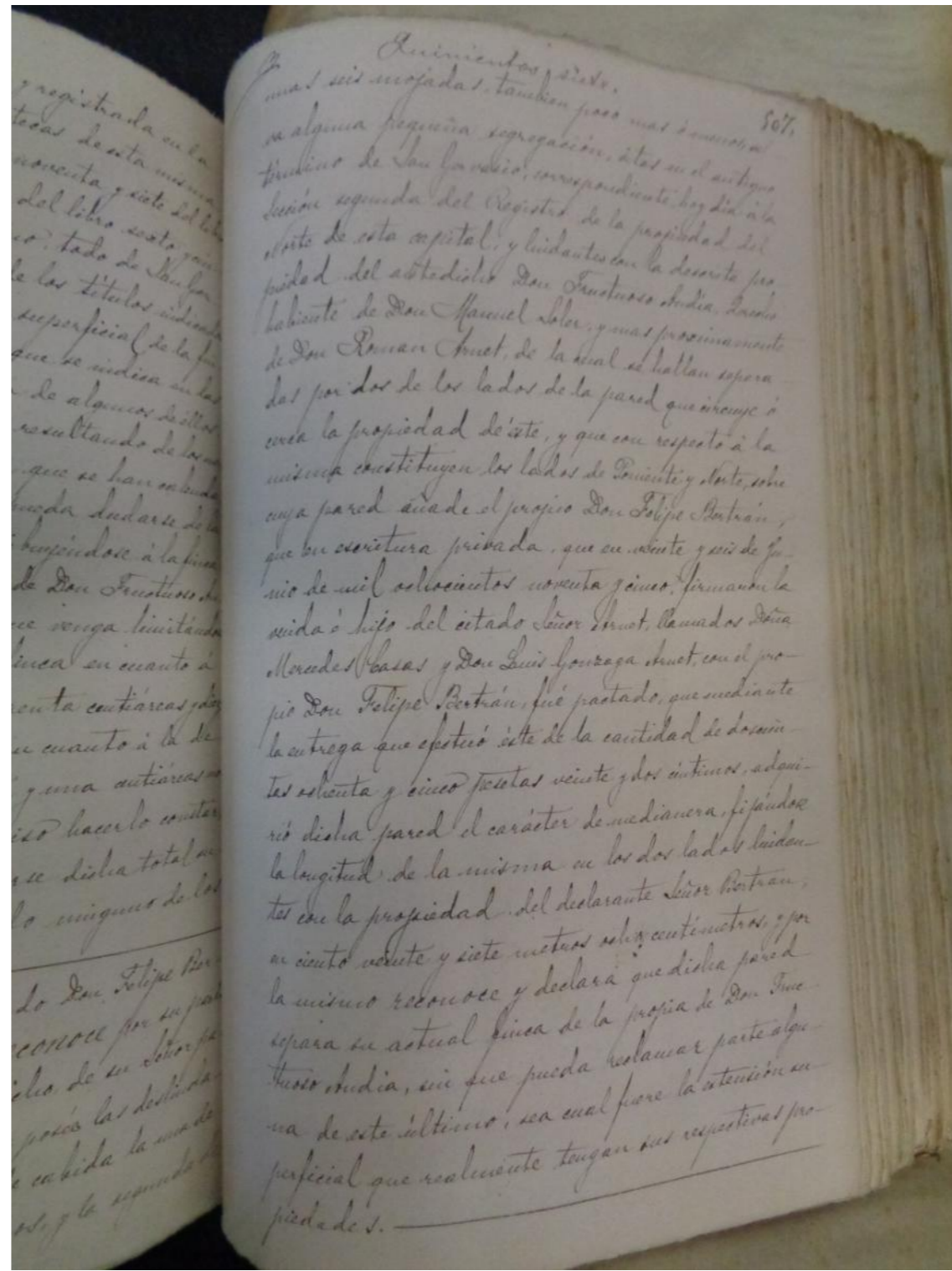
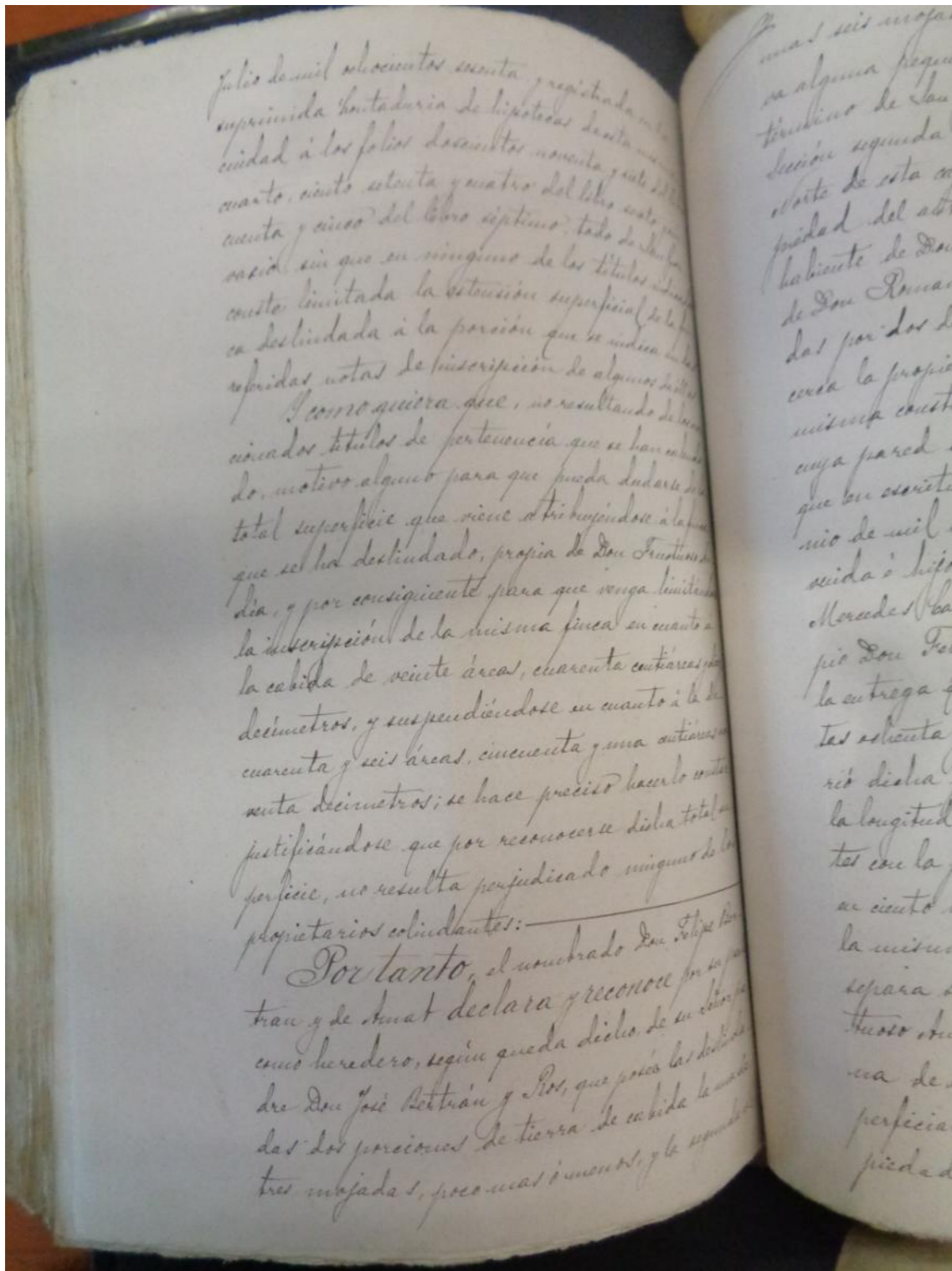
Doc. 7 1901	Reconeixement límits de les finques de Fructuós Andia, Felip Bertran i Antoni Baldrich
AHPB Notari: Joaquim Nicolau (1394/54)	Resum/transcripció:
<p>9 de febrer de 1901 Segons el Registre de la Propietat la finca de Fructuós Andia tenia una cabuda molt inferior a la que realment tenia en realitat la parcel·la. Per subsanar-ho els veïns col·lindants reconeixen els límits de la parcel·la tal i com es troben, sense reclamar cap part.</p> <p>Felip Bertran diu que el límit oriental de la finca que va heretar del seu pare el 1855 era una propietat de Joaquim Castañé, que aquest va establir a Manuel Soler i d'aquí va acabar passant a la família Arnet i després a Fructuós Andia. La finca dels Bertran també procedia d'un establiment fet per Joaquim Castañé el 1845. Entre aquestes dues finques hi ha una paret mitgera tal i com es va pactar en una escriptura privada entre Felip Bertran i Mercè Casas feta el 1895. Antoni Baldrich també reconeix com a límit la paret mitgera existent amb la finca d'Andia .</p> <p>Amb aquest reconeixement de límits dels veïns Fructuós Andia pot procedir a declarar la superfície total de la seva finca sense que hi hagi reclamacions.</p>	
Observacions:	
Reproducció de l'escriptura	

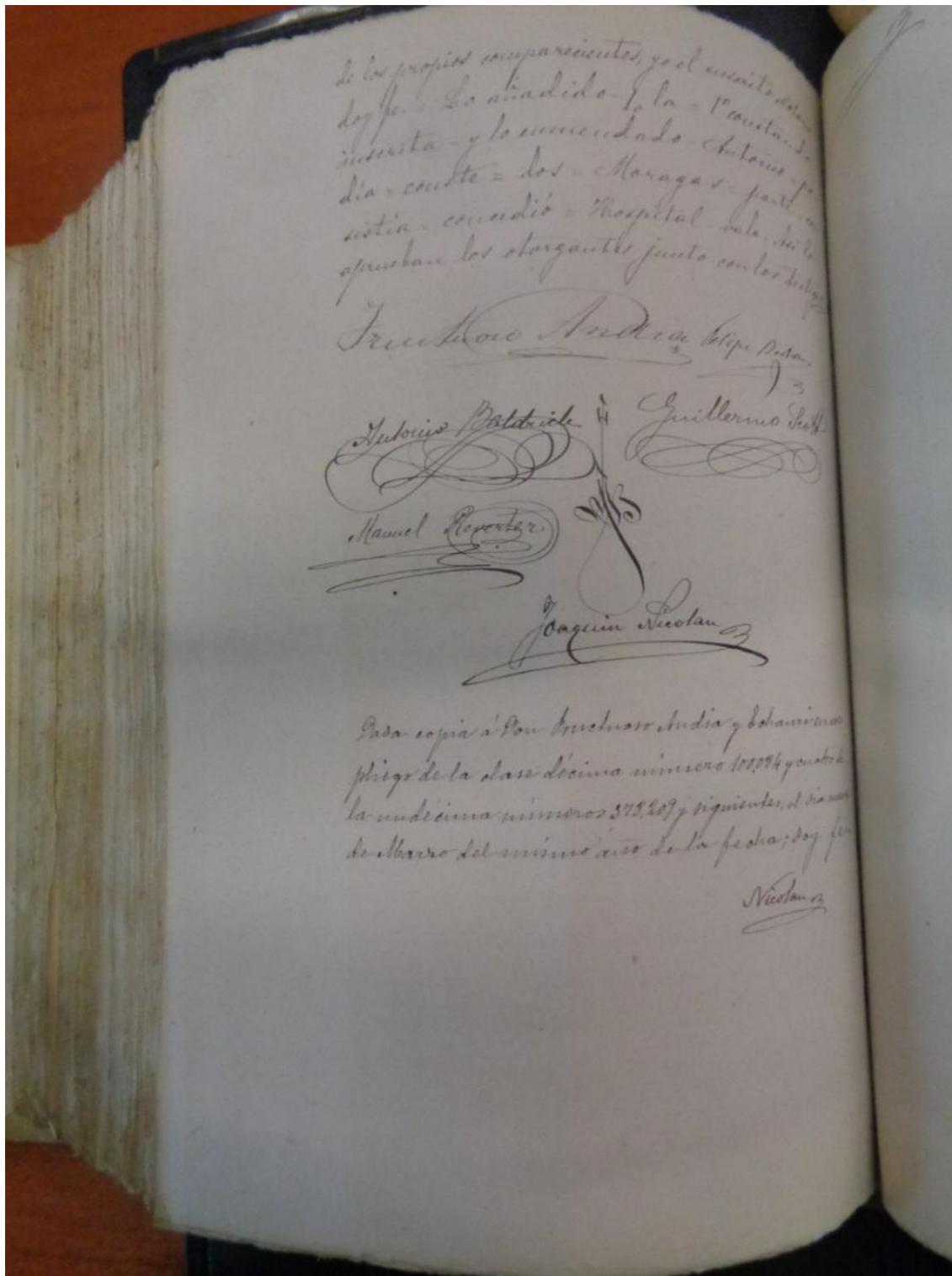
El referido Don Antonio Baldrich y Dolá, en su nombre y declara que posee por su parte en la finca de dicha calidad de heredero de su padre Don Juan Baldrich y Raballé, la mencionada casa con su patio y alameda de número treinta y siete, y situada en el citado paraje llamado "Cerro", después calle del "Cerro" y asistida por la calle de la Reina, correspondiente a dicha finca de Don Francisco Andía y Bolauri, de la cual se encuentra también separada mediante una pared de cerca.

Y por último declaran y reconocen los propios señores Don Felipe Bertran y de Amat y Don Antonio Baldrich y Dolá, que autorados de la total superficie de sesenta y seis áreas noventa y dos centáreas, señalada a la deslindada finca propia de Don Francisco Andía y Bolauri, en la referida escritura de retroventa que le fue otorgada por Don Pedro Mestre y Lluçanés, y hallándose cada uno de ellos en la pacífica posesión de sus respectivos fincas antes deslindadas, con las mismas superficies y condiciones que resultan de los títulos de propiedad que acreditan sus respectivos derechos, y por tanto hallándose separadas de la que pertenece a Don Francisco Andía y Bolauri, según queda dicho, mediante las correspondientes parcelas divisorias, no tienen inconveniente alguno por su parte, en que se haga la inscripción que pretende el Sr. Registrador de la propiedad de la

total superficie de sesenta y seis áreas noventa y dos centáreas de su mencionada finca que adquirió de dicho Sr. Mestre, según consta en la referida escritura de retroventa, y al efecto prestar a ello su conformidad en cuanto pueda interesarles.

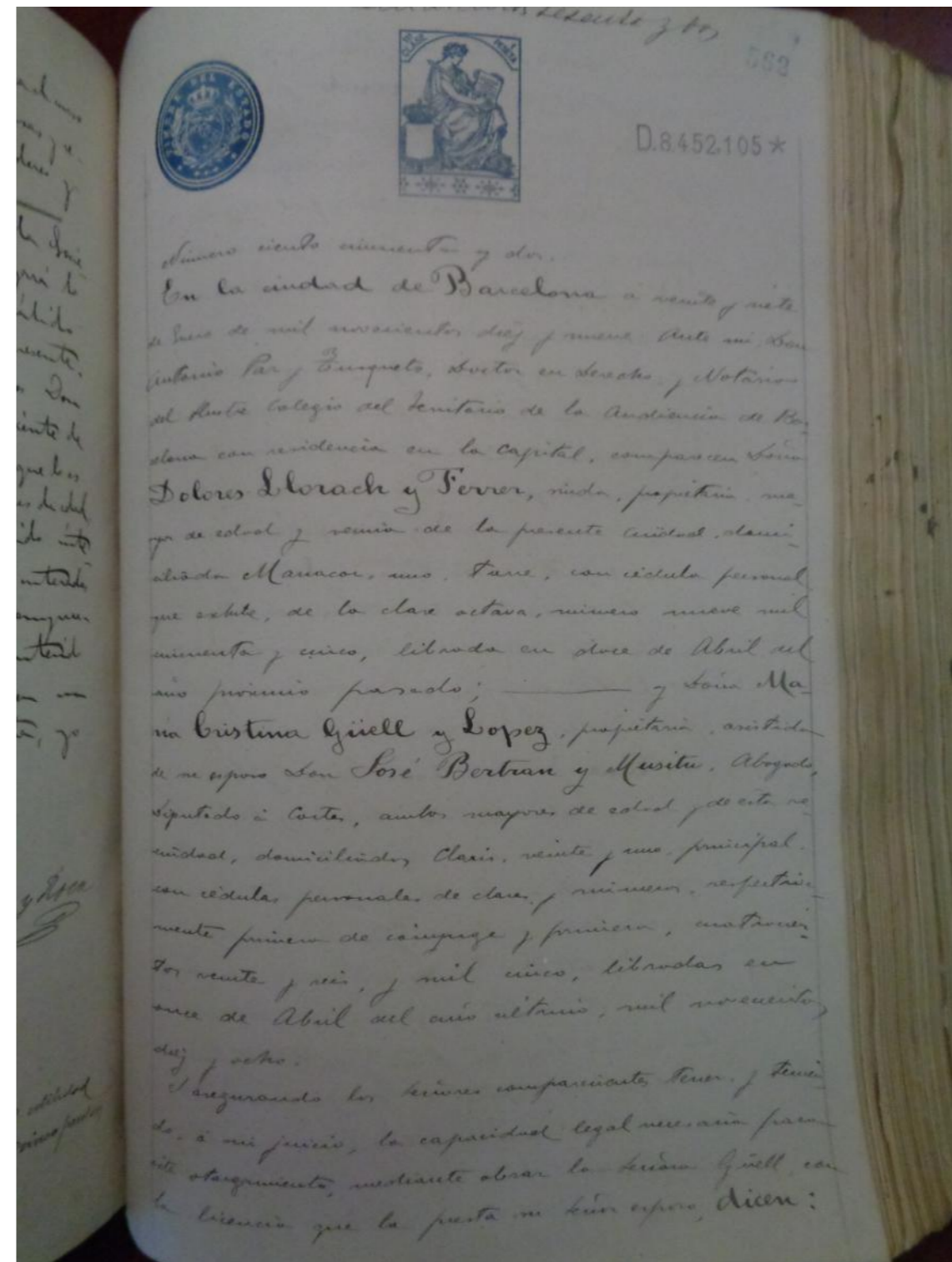
En vista, pues, de la conformidad prestada por los dichos propietarios/colindantes, y de lo que resulta de la referida escritura de retroventa, se hizo el propio Don Francisco Andía y Bolauri al Sr. Registrador de la propiedad del distrito de esta ciudad, y en lo necesario le requiere, para que se sirva inscribir la deslindada casa, que en la misma escritura de retroventa le fue transmitida, con toda la extensión superficial en ella consignada.

De todo lo cual a instancia de los señores comparecientes, formalizó la presente acta, que firmaron todos ellos, junto con los testigos instrumentales que lo son Don Guillermo Scott y bendito y Don Manuel Rovator y Gasulla, ambos de esta ciudad de después de haber leído íntegramente a todos su contenido por haberlo así elegido, advertidos antes del derecho que tienen a leerla por sí. De todo lo que, así como del consentimiento y de las indicadas circunstancias personales

Doc. 8 1904	Venda de la finca feta per Fructuós Andia Echaui a favor de Dolors Llorach i Ferrer
AHPB Notari: Martí Beya (1411/98)	Resum/transcripció:
<p>17 maig 1904</p> <p>Fructuós Andia Echaui, del comerç, ven Dolors Llorach i Ferrer –casada amb Enric Funoll i Vilanova- la finca del Ptuxet que havia adquirit de Pere Mestres el 1899 i que es descriu com “toda aquella casa torre situada en el término municipal de esta ciudad, correspondiente a la sección de San Gervasio de Casolas y call de la Luna, antes del Puchet, señalada de numero uno y anteriormente de numero 35, compuesta de planta baja y un piso alto, con una porción de terreno secano (...) dotada con un cuarto de pluma de agua del río Llobregat”.</p> <p>El preu escriturat va ser de 14.500 pessetes</p>	
Observacions:	
No reproduïda per no aportar dades noves rellevants	

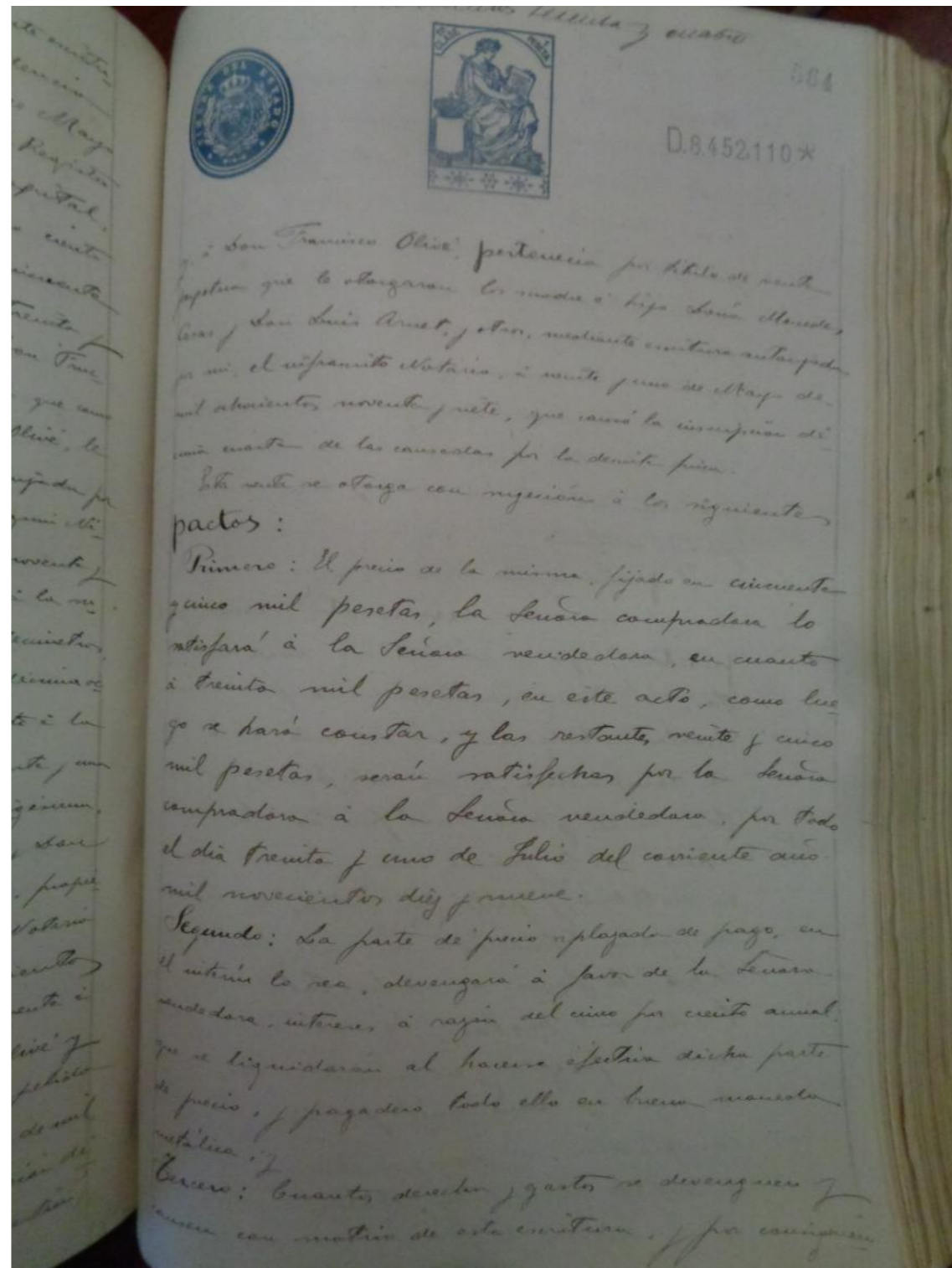
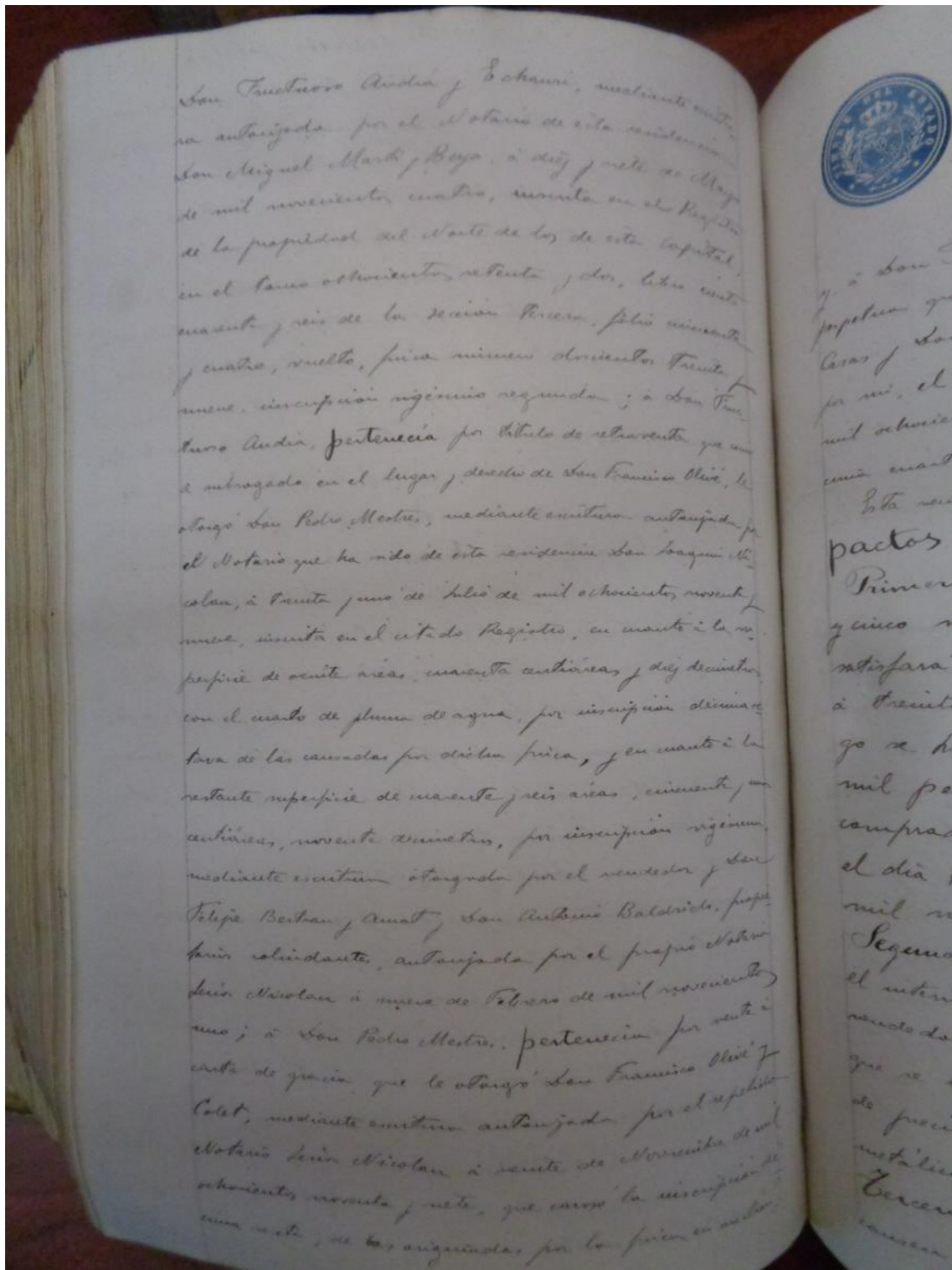
Doc. 9 1919	Venda de la finca feta per Dolors Llorach Ferrer a favor de Cristina Güell i López
AHPB Notari: Antoni Par (1142/124)	Resum/transcripció:
<p>27 gener 1919 Venda de la finca feta per Dolors Llorach i Ferrer a favor de Cristina Güell i López, esposa de Josep Bertan i Musitu. La finca es descriu com "Toda aquella casa-torre situada en el término municipal de esta ciudad barrio de San Gervasio de Cassolas y su calle de Manacor, antes de la Luna, y más antes del Puchet, en la que está señalada de numero uno, antes 35, se compone de planta baja y un piso alto, se halla dotada de un cuarto de pluma de agua más un metro cúbico cada 24 horas proveniente del rio Llobregat. Se halla levantada sobre parte de una porción de terreno de superficie 66 areas 92 centiareas y linda por mediodía frente con la calle de Manacor, por la izquierda saliendo oriente con honores de los herederos de don José Rovira; y por poniente derecha y norte espalda con los de los sucesores de Felipe Bertran".</p> <p>El preu de venda escripturat va ser de 55.000 pessetes</p> <p>Dóna referències de titularitat anteriors i de dominis</p>	
Observacions: Reproducció de l'escriptura	

donia Solera, Alaroch y Ferrer, que, de un lado
 espontanea voluntad, vende perpetuamente
 a donia Maria Cristina Gual y Lopez, la finca
 que pasa a describirse: "Toda aquella casa
 situada en el termino municipal de esta Ciudad
 barrio de San Jeronimo de Casellas y en calle de Manacor,
 entre de la fuente, y mas antes del Puget, en la
 que esta levantada de muros de mampolen, en la
 se compone de planta baja y un parante, se halla
 dotada de un cuarto de pluma de agua, mas un
 patio cubico, cada veinte y cuatro horas, proveniente
 del rio Blabegat, se halla levantada sobre parte
 de una porcion de terreno, de superficie resaca, y en
 areas, mas de dos arbores, y linda por el medio
 dia, frente con la calle de Manacor, por la izquierda,
 saliendo, Oriente, con honores de los herederos de
 don J. de Novio; y por Poniente, de don J. de Novio,
 y Norte, con los de los sucesores de don Felipe Botas.
 Se tiene por don Juan Sureda y Soler, marido
 de doña Manuel Soler, Saquei, y bajo su dominio
 medio, a saber; un cuarto y una colomina
 o porcion de terreno de tres cuerpos o esteros de casa
 para edificar, de veinte palmos de ancho, a la
 parte del curso de pension anual dos duros, y
 vean veinte puestas, pagadera por mitad en los
 dias de San Juan de Junio y de la Natividad del
 Señor, en capital al tres por ciento, de mil
 puestas, cuyo curso es redimible a voluntad del
 poseedor de la finca, en un año y en un año por
 los, capitalizando a razon del tres por ciento. y

con un peso
 un mes por
 de mampolen
 palmos de
 en frente
 parte del
 puestas, pa
 de San J.
 Señor, en
 seis pes
 del poseo
 quise por
 don Juan
 herio, y
 con el res
 medio, y
 de mampolen
 como mampolen
 donia M.
 Sureda y
 del curso
 cien puestas
 mitad.
 cinco de
 mayor de
 estas de
 Afirma
 su parte
 indicadas

En virtud de lo escrito y del
 con un peso, medio de estar, de calçada para edificar
 de mampolen y cinco palmos de frente, a razon de veinte
 palmos de estar, y de largo y fondo lo que cubra desde
 en parte hasta encontrar la tierra del vecino, a la parte
 parte del curso de este duros, iguales a veinte y cinco
 puestas, pagadera tambien por mitad, en los dias de San
 Juan de Junio y de la Natividad del Señor, en capital al tres
 por ciento, mil veinte y cinco puestas, redimible a voluntad
 del poseedor de la finca, en un año y en un año, y vean
 veinte puestas, al mismo tipo del tres por ciento. Se dan
 don Juan Sureda y Soler, tiene dichas dos porciones de
 terreno, y sea la totalidad de la finca descrita, junto
 con el resto de una pieza de terreno de dos manzanas,
 medio, por un año y un año, de que es parte, por la una
 parte donia Maria Cristina Gual y Lopez, de Manacor,
 como sucesora de su marido la Srta. doña Maria
 donia Maria de la Concepcion de Manacor, y de
 Sureda y Soler, y bajo su dominio directo, a la parte
 del curso de ochenta y siete libras, equivalentes a dos
 cientos veinte y dos puestas, pagadera cada año por
 mitad, en los dias de San Juan de Junio y de la Natividad
 del Señor, por el mismo don Juan Sureda y Soler, como
 sucesor de don Manuel Soler y Saquei, sin dano ni
 costas de los poseedores de la descrita finca.
 Afirma la Srta. doña Maria Cristina Gual y Lopez que la finca que
 se indica, no se halla apita a mas cargas que las
 indicadas, y que la misma le pertenece, por
 virtud de venta perpetua que a su favor otorgo

te los de la carta de pago, que en un...
 otorgue, de la parte de precio aplazado de...
 serán satisfechos por la señora compradora...
 de la señora vendedora, entera, y para...
 poder dominar la finca vendida, la que...
 para, transpaso, con todo, sus derechos, y...
 acción, al poder, dominio de la señora...
 proctor, a la que promete entregar posesión...
 y posesión de la misma, facultándole para que...
 por sí, o la pueda hacer, o hacer, sustituy...
 dolo en el interin proctor en su nombre, y...
 prometiendo estar de firme, legal, en...
 por este contrato.

El precio de esta venta, es como se ha visto...
 cada la suma de cincuenta y cinco mil...
 pesetas, que en cuanto a cinco mil pes...
 tas, la señora vendedora confiesa, y...
 fuerlas recibidas ante de este acto de la...
 ra compradora, a su satisfacción, en...
 to a veinte y cinco mil pesetas, las recibe...
 apan de la propia compradora, parte...
 en metálico y parte en billetes del Banco...
 de España, también a su satisfacción, por...
 lo que la finca de dicha total suma de...
 treinta mil pesetas, la más copia y cabal...
 carta de pago, y en cuanto a las restan...
 tes, veinte y cinco mil pesetas, la señora...
 compradora se compromete, y obliga...
 a satisfacerlas a la señora vendedora...
 en el momento...

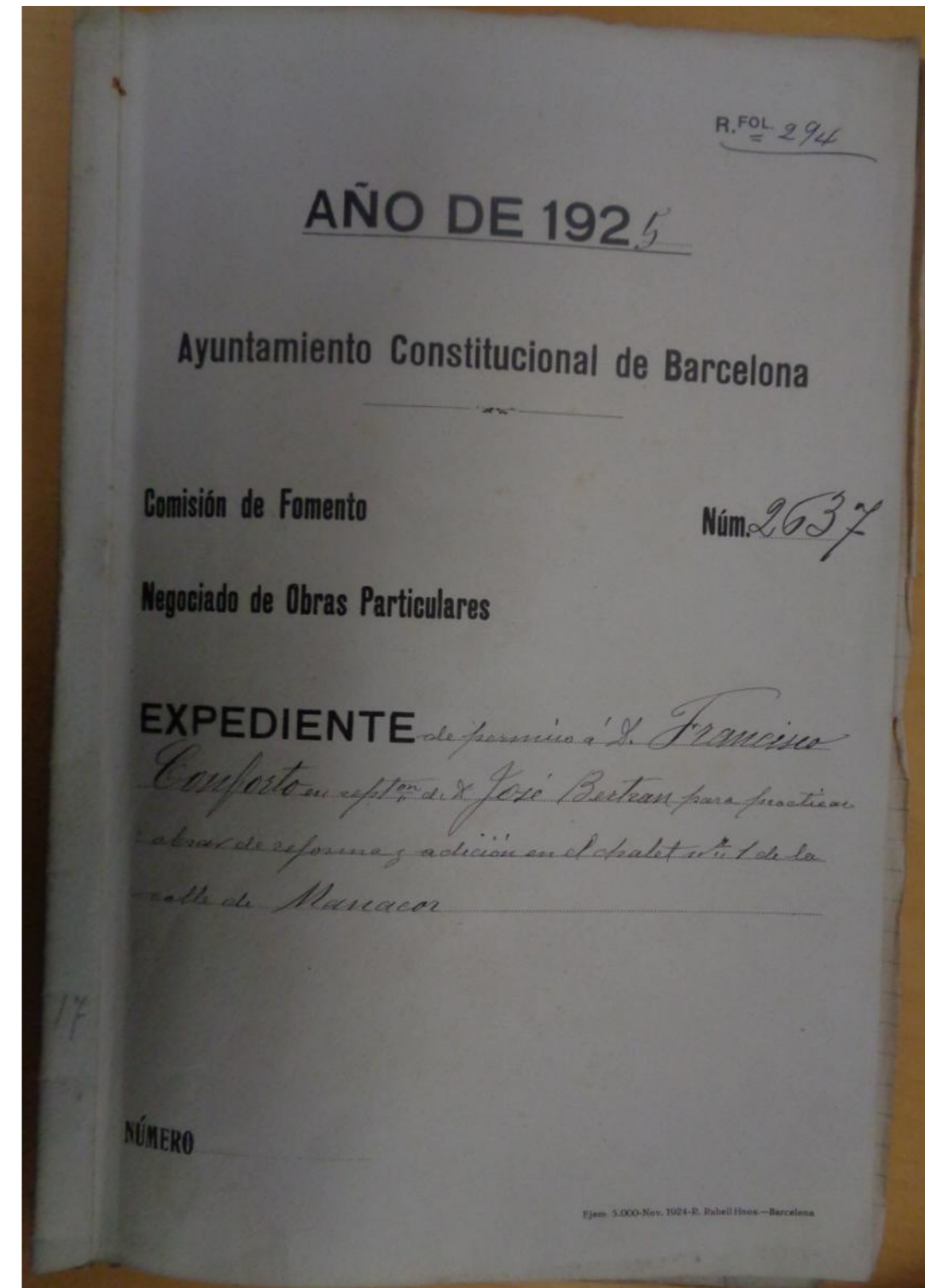
Recibidos los autos y autos...
 en los precedentes factos...
 Según recibos de contribución territorial que...
 se me exhiben, la finca vendida tiene an...
 nado un producto líquido imponible de...
 treinta y cinco pesetas.

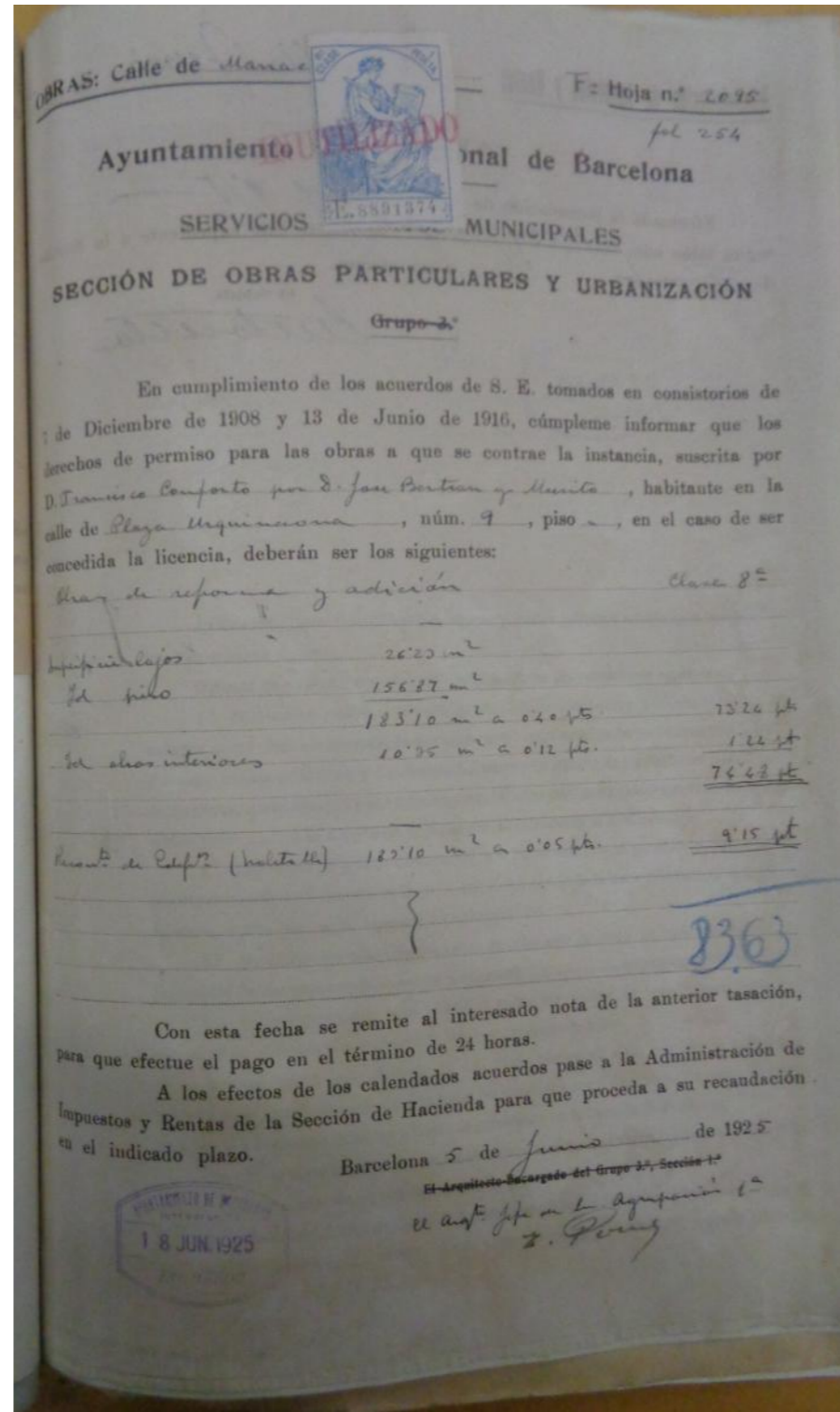
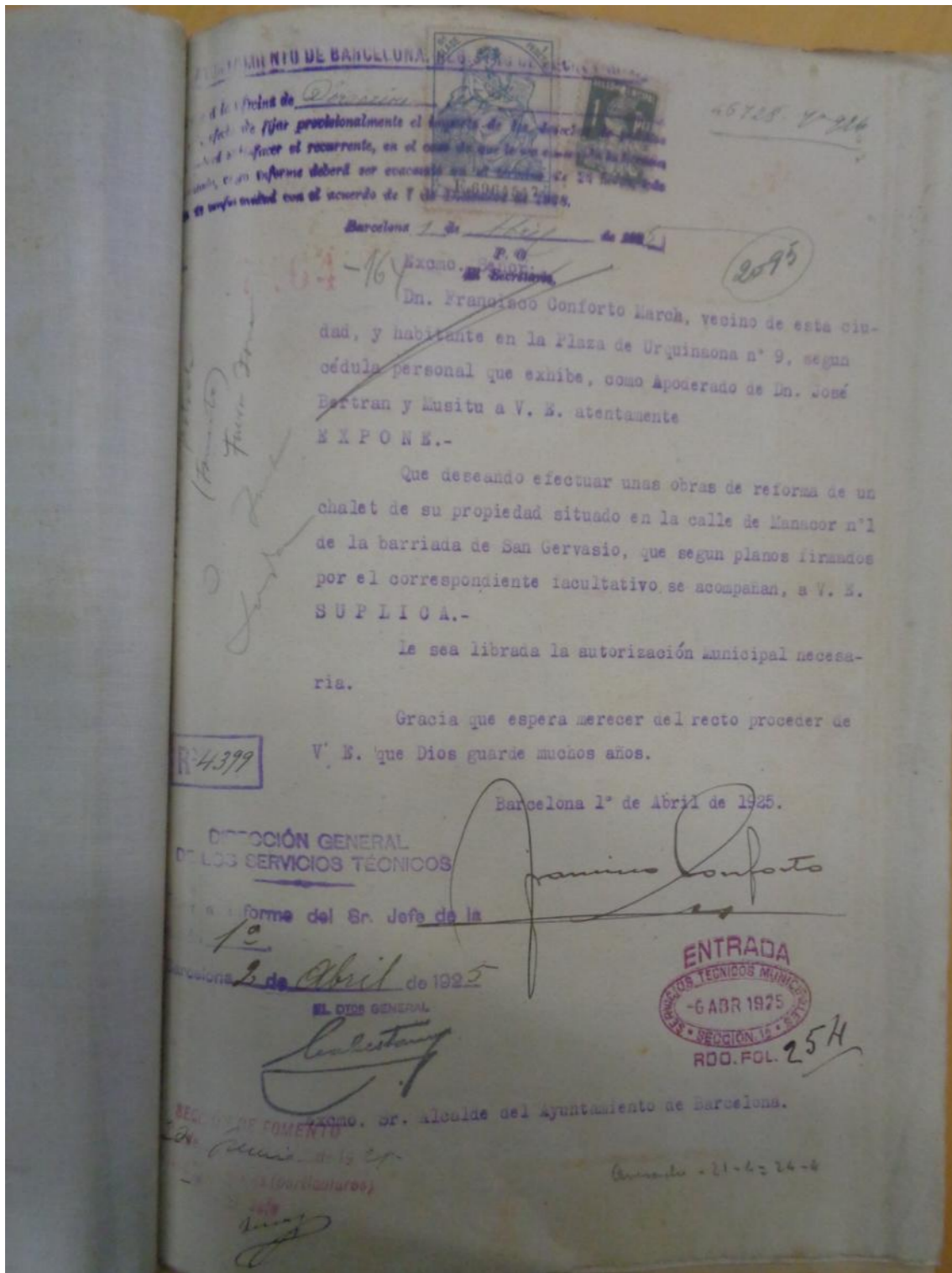
Las señoras otorgantes Acapitan cada una por...
 interin esta escritura, salvan y reservan los derechos...
 de los dominios, por quienes aparece tener la finca...
 vendida, la conservación de los arales, y este...
 no han podido lograr por ignorar su actual...
 domicilio, y además, la señora, Guriell, de...
 contar, lo que carolara su consentimiento expreso, que...
 la parte de precio que la misma ha satisfecho, lo ha...
 sido con dinero integrante sus bienes parafornales, que...
 administrativos por sí.

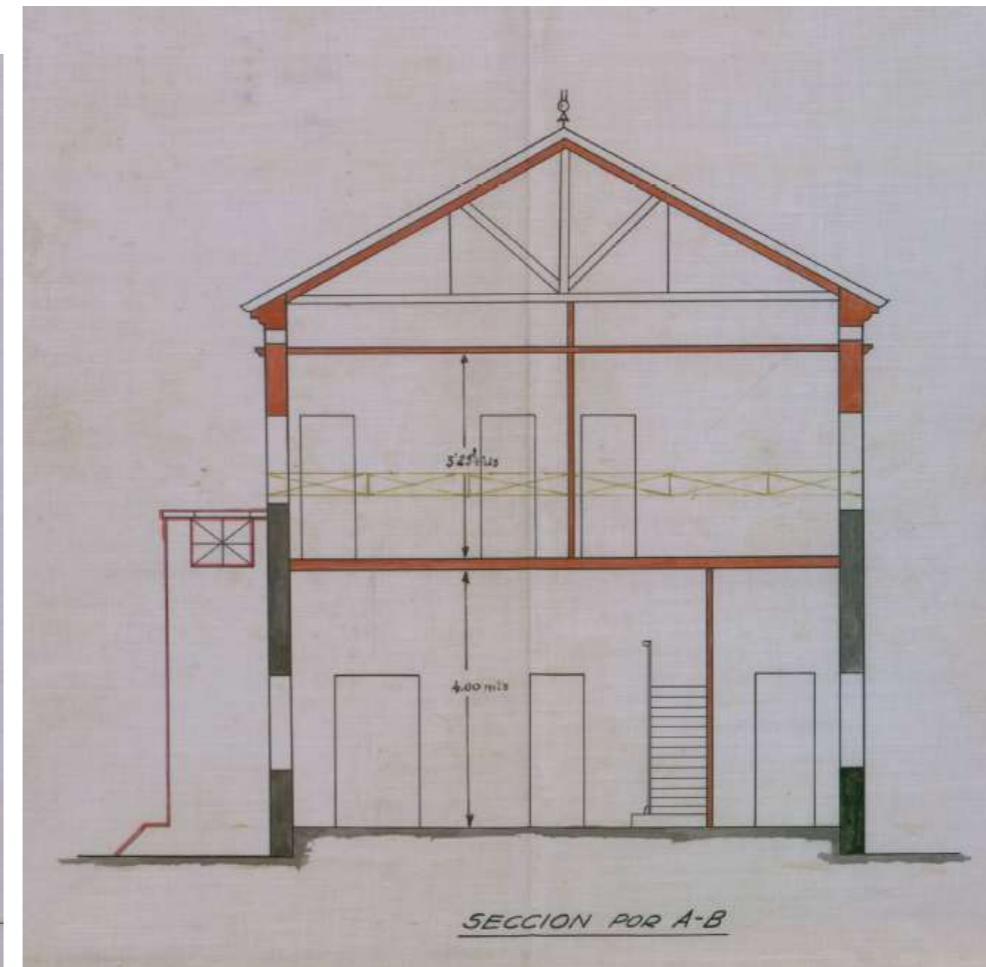
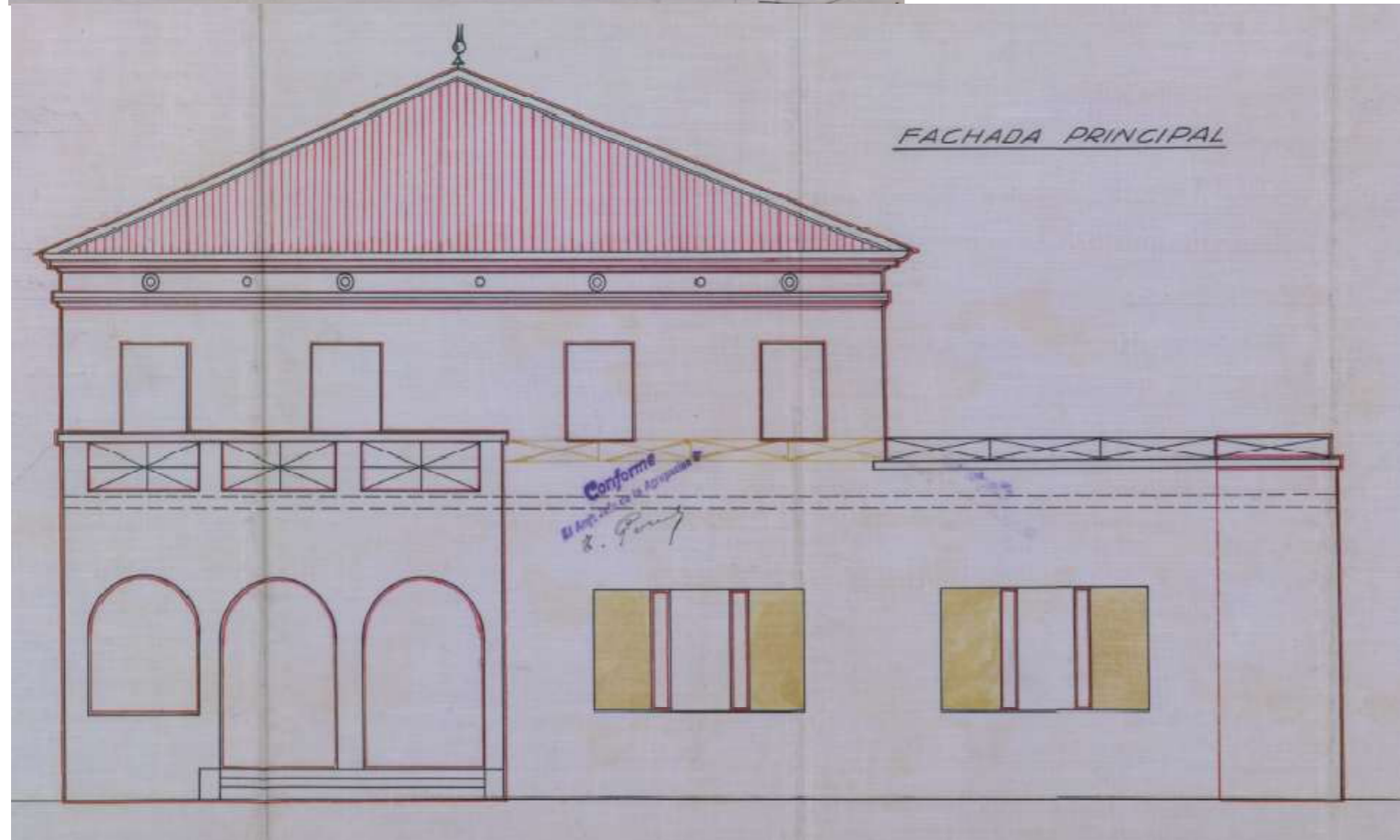
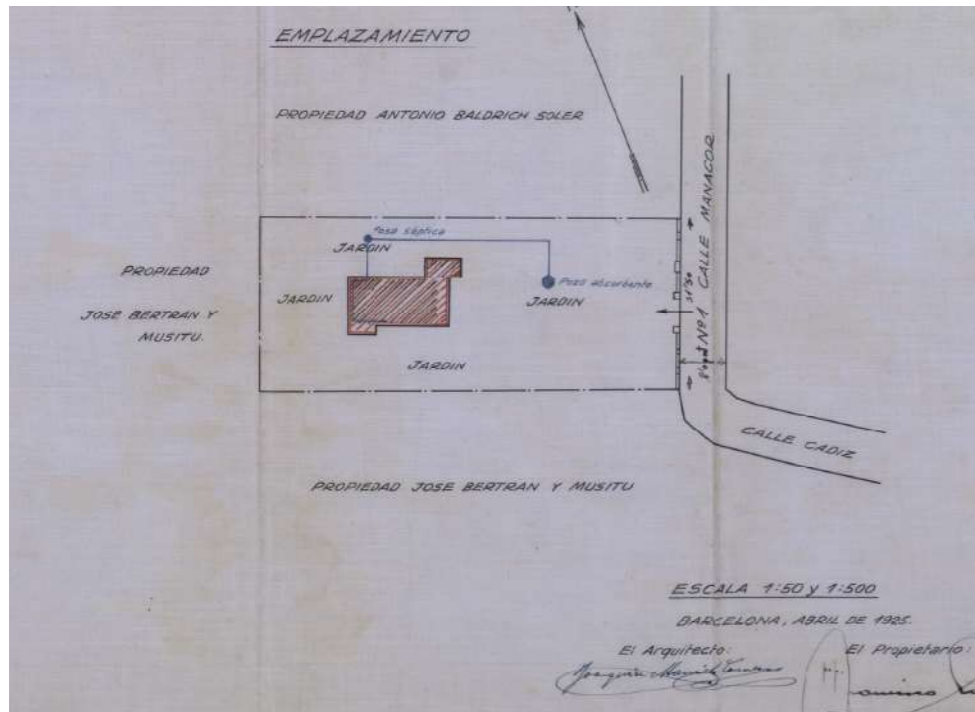
Hechas las advertencias, y reservas legales, así lo otorg...
 gan, a presencia de los testigos don Miguel Puy...
 don Juan José Prindavari y Joven, marqués de...
 esta escritura, a quienes y a los señores, compradora, he...
 leído integra esta escritura, y me declaro, entera, de su...
 derechos y leales de acuerdo a los señores otorgantes, que...
 finca con los testigos, y de todo lo contenido en este...
 instrumento público, entendiéndolo en dos pliegos, cada...
 una parte, serie S. números 8.452.105 y 8.452.110, ya...
 al momento otorgado de sí.

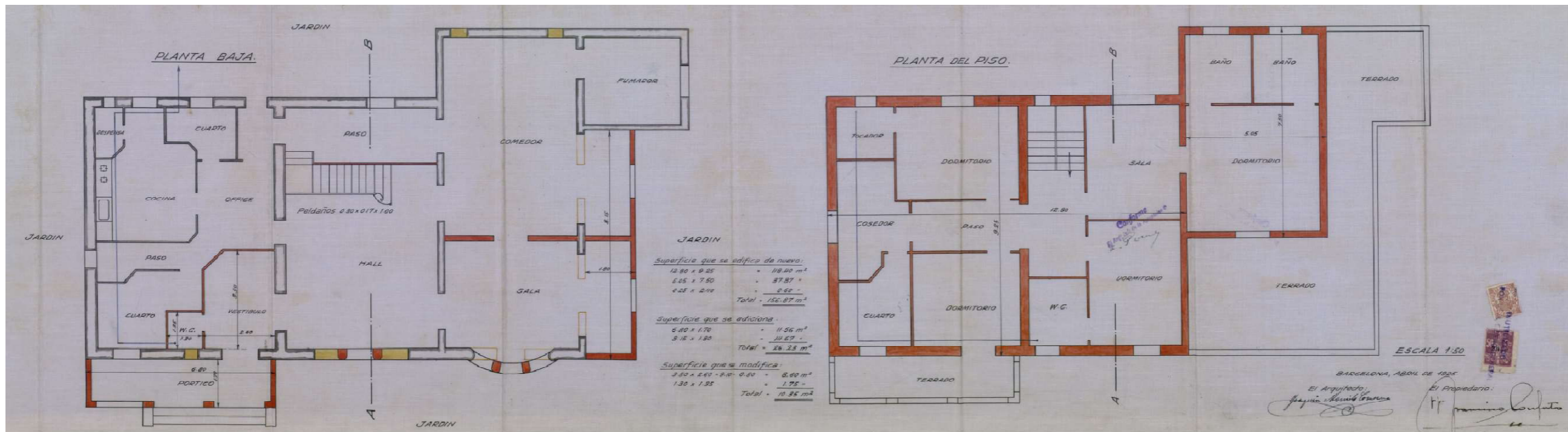
Dolores Borach Maria Cristina Guriell
 (Firma) (Firma)
 (Firma) (Firma)

Doc. 10 1925	Projecte d'obres de reforma i ampliació
AMCB: Exp. 2637	Resum/transcripció:
<p>l'Abril de 1925, mitjançant l'apoderat Francesc Conforto, Josep Bertran i Musitu demana permís a l'ajuntament per a fer obres de reforma a la casa del carrer Manacor 1. Les obres consistien en l'ampliació de part de la planta baixa i l'aixecament d'un pis segons plànols de l'arquitecte Joaquim Manich Comerma.</p> <p>El projecte es va aprovar el juliol del mateix any 1925</p>	
<p>Observacions: El plànol marca fossa sèptica Josep Bertran consta com a propietari tot i que la finca era de la seva dona Cristina Güell</p>	

Doc. 11 1929	Plànol parcel·lari
AMCB: Plànol Martorell E1-c	Resum/transcripció:
<p>Detall del plànol parcel·lari de Vicenç Martorell on s'aprecia la finca i la seva relació amb la propietat de Bertran i Musitu.</p>	
Observacions:	

Doc. 12 1941	Venda de la casa a favor d'Erich Victor Zobel
RP Registre 12, finca 239, inscripció 29	Resum/transcripció: El 13 d'agost de 1941 Cristina Güell ven la finca a Erich Victor Zobel
Observacions:	

Doc. 13 1942	Reforma interior de l'edifici
AMCB: Antecedents 23715	Resum/transcripció:
<p>El juny de 1942 Eric Zabel demana permís per a fer obres interiors segons un projecte de l'arquitecte Pere Ricart. Es canvia la distribució de planta baixa i pis. Als plànols surt l'espai superior d'estudi.</p>	
Observacions:	

